

Giới thiệu Hệ Thống Sủng Phi Thứ Ha

Truyện Hệ Thống Sủng Phi Thứ Ha của tác giả Kỳ Mộ Lưu Ca là một câu truyện ngôn tình cung đấu, hệ thống, xuyên không, sủng phi.

Sủng phi thứ hai? Hứa Kim Lăng cười gằn : "Đều là sủng phi, sao phải phân chia một, hai? Sủng phi thứ nhất sao? Ta sẽ kéo nàng xuống, thay thế vị trí của nàng. Sủng phi đầu sủng phi, một chút cũng không được phạm sai lầm

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Ha* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Giọt mưa như từng viên đậu tương to lớn hung hăng nện trên mặt đất bắn lên bọt nước thật nhỏ, tiếng sấm vang vọng phía chân trời, nhưng như vậy cũng không thể che lấp tiếng kêu truyền đến giữa phòng ốc.

“Phụ nhân, dùng thêm sức, sắp ra rồi.”

“...”

Làm tất cả mọi người ở trong phòng đang vội vàng giúp vị tiểu thiếp Hứa gia đỡ đẻ.

Một vị phụ nhân đứng ngoài cửa nắm tay một tiểu cô nương ước chừng bảy tuổi, phụ nhân ăn mặc đơn giản, trên tóc cũng không có trang sức hoa lệ gì, chỉ có một cây trâm xanh biếc kẹp tóc, một tay che dù một tay lôi kéo tiểu cô nương. Cho dù nước mưa rơi làm ướt góc quần cũng không tính dời đi một bước.

Bé gái tuy tuổi còn nhỏ, lại không có hồ đồ khóc rống muốn lôi kéo phụ nhân rời đi, vốn là cái tuổi hai con mắt ngây thơ không rành thế sự nhưng lại thanh minh dị thường, bởi vì nàng biết, vị bên trong kia đang sinh con người liên quan đến tính mạng của mẫu thân nàng.

Chỉ chốc lát, kèm theo tiếng sấm, trước cổng sân truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

“Này đang yên đang lành làm sao lại ngã xuống, tìm đại phu chưa?” Nói chuyện là một nam tử khoảng chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, nhìn rất là nhã nhặn.

“Bà đỡ đang giúp Liễu di nương đỡ đẻ.” Hai người vừa đi lúc này mới chú ý tới Thẩm thị vẫn đứng ở cửa.

Hứa Thanh Thư cau mày: “Trời mưa lớn như vậy, người lôi kéo Kim Lăng đứng ở nơi này làm cái gì!”

Thẩm thị không biết nói từ đâu, ấp úng: “Ta. . .”

Hứa Thanh Thư sốt ruột muốn biết tình huống bên trong, còn chưa chờ nàng nói xong liền đánh gãy nàng: “A Khang, người đưa phụ nhân về đi, đỡ đẻ người lại không giúp được, đừng ở nơi này thêm phiền.” Nói xong không để ý mưa rồi khỏi ô, vài bước bỏ chạy đến trước cửa gỗ cửa đi vào.

Bé gái kéo kéo góc Áo Thẩm thị: “Mẫu thân đừng lo lắng, không có việc gì.” Sau đó hướng A Khang ngọt ngào cười: “Ta cùng mẫu thân tự về là được rồi.”

Hai người lúc này mới rời đi viện.

Hứa Kim Lăng biết, sau lần này nữ nhân kia gặp nạn, Hứa Thanh Thư bây giờ còn quan tâm Thẩm thị, đó là bởi vì hắn còn không biết chuyện đó, nếu là biết rồi. . .

Nghĩ xong không khỏi ngẩng đầu nhìn lên khuôn mặt tiểu tụy của Thẩm thị, Thẩm thị vốn là người con gái đáng hoàng, bởi vì đáng đáp không tề, lại ôn nhu, cho nên lúc còn trẻ có không ít người đến nhà nàng làm mai, nhưng nàng cứ thế cự tuyệt, gả cho Hứa Thanh Thư lúc đó còn là một thư sinh nghèo. Cũng may Hứa Thanh Thư không chịu thua kém, tuy rằng hiện tại chẳng qua là tiểu quan, thế nhưng sinh hoạt vẫn tốt đẹp, chỉ ít hiện tấu bọn họ được người hầu hạ, hoàn cảnh sinh hoạt từ nhỏ của Thẩm thị quá mức đơn thuần cũng không có tâm kế, lại gả tiến vào Hứa gia nhiều năm như vậy cũng chỉ có một đứa con gái là Hứa Kim Lăng, Hứa lão thái thái vì kéo dài hương hỏa liền lại để cho Hứa Thanh Thư nhận thêm một phòng.

Thẩm thị biết mình chưa kéo dài hương hỏa cho Hứa gia, đối với chuyện Hứa Thanh Thư nạp thiếp cũng không có cản trở bao nhiêu, thế nhưng trong lòng vẫn còn có chút vướng mắc, dù sao lời hứa lúc tuổi còn trẻ thề non hẹn biển là nàng nhớ rất rõ ràng.

Hứa Kim Lăng theo Thẩm thị về phòng, Thẩm thị lưu lại Hứa Kim Lăng một người liền nằm ở trên giường.

Hứa Kim Lăng chậm chậm đứng ở chỗ không xa, nhìn bóng lưng mẫu thân không khỏi có chút chua xót, đây là năm thứ bảy nàng xuyên đến thế giới này,

từ khi hạnh phúc đến bây giờ khổ sở nàng đều đặt ở trong mắt, hướng hồ từ khi chi thứ hai vào cửa, loại vui sướng này càng ngày càng thiếu, đây đại khái chính là nỗi bi ai của những cô gái cô đại đi.

Chi thứ hai Liễu di nương là cung nữ mấy năm trước bị đưa ra cung, Hứa lão phụ nhân cảm thấy cung nữ trong cung quy củ nhất định là học hết sức tốt, biết chủ thứ phân chia, như vậy cũng sẽ không ủy khuất Thẩm thị.

Thế nhưng nữ tử trong thâm cung lại có mấy người đơn thuần, ai không muốn bò lên trên? Liễu di nương cũng giống như vậy, vừa tới một năm quy củ đối với Thẩm thị tỷ tỷ trước tỷ tỷ sau, sau đó liền có chút không đề vào mắt, bởi vì chút tiền lẻ, lại bỏ tiền giết giầy giúp Hứa Thanh Thư làm chút chuyện kiếm sống, bởi vậy, đích xác là kiếm lời chút tiền lẻ, Hứa Thanh Thư tự nhiên đối với nàng hảo cảm chính là cọ xát tăng lên.

Mà chuyện lần này. . .

“Chúc mừng chúc mừng, là đứa bé mập mập.” Bà đỡ ôm hài tử vui rạo rức đứng ở trước mặt Hứa Thanh Thư.

Sắc mặt căng thẳng vừa nãy hẳn nghe được câu này trong nháy mắt tràn ra nụ cười: “Nhanh ôm đến cho ta nhìn một cái.” Tay vội vàng mở ra trẻ con trong lòng bà đỡ ẵm.

Khuôn mặt nhỏ nhắn nhiều nếp nhăn, hoặc có lẽ là cảm giác được không thoải mái cái gì, oa oa khóc lớn, tay nhỏ nắm tay lung tung vung vẩy, Hứa Thanh Thư cao hứng cực kỳ, đem mặt cọ đi qua tùy ý đứa nhỏ này đánh đấm mặt hắn.

Đột nhiên mới nghĩ đến nữ tử vì hắn sinh con, liền đưa hài tử cho bà đỡ: “Ôm tới chỗ lão phu nhân cho bà nhìn một cái.” Nói xong liền bước nhanh đi vào bên trong.

Liễu Tĩnh Hoa nằm ở trên giường, mồ hôi đã sớm nhuộm tóc ẩm ướt, vốn hắn là đã sớm mệt mỏi ngủ nhưng bởi vì nghe thấy tiếng bước chân mà híp lại mắt, hơi thở mong manh: “Thanh Thư. . .”

Hứa Thanh Thư ôn nhu nắm tay nàng: “Ngươi nghỉ ngơi thật tốt, con của chúng ta rất khỏe mạnh.”

Liễu Tĩnh Hoa hai mắt đột nhiên phát hào quang: “Có thật không? Ta còn tưởng rằng sẽ. . .”

Lời này làm cho Hứa Thanh Thư có chút không rõ, làm sao còn có mẫu thân coi hài tử của mình không tốt.

“Đúng vậy, nô tỳ còn tưởng rằng tiểu thiếu gia muốn. . .” Nha hoàn một bên chẳng biết lúc nào chen vào một câu.

“Thanh Trúc!” Liễu Tĩnh Hoa không biết khí lực từ nơi nào tới đột nhiên quát lớn nha hoàn kia.

Hứa Thanh Thư này vừa nghe đoán được có gì đó không đúng: “Lúc ta tới nghe A Khang nói, ngươi không cẩn thận ngã xuống, hôm nay mưa to ngươi chạy ra ngoài làm cái gì!”

Liễu Tĩnh Hoa rất khó xử, đơn giản trực tiếp trốn vào trong chăn: “Thanh Thư, ngươi không nên hỏi.”

Hứa Thanh Thư biết hỏi Liễu Tĩnh Hoa không được, liền hỏi Thanh Trúc: “Ta hỏi ngươi, đến cùng xảy ra chuyện gì, ngươi nếu nói dối, ta hiện tại liền đem ngươi đuổi ra khỏi phủ!”

Thanh Trúc sợ đến mức quỳ xuống mặt đất.

“Lão gia, ngài đừng đuổi Thanh Trúc đi. Là Liễu di nương muốn làm cho tiểu thiếu gia sắp sinh một đôi giày, nhưng mà lão nhân gia nói trong lúc mang thai không thể động châm tủy, bằng không hài tử sẽ biến thành nhỏ mọn, vừa vặn Liễu di nương nói phu nhân nữ công rất tốt, liền đi nhờ phu nhân giúp làm một đôi, phu nhân cũng đáp ứng rồi, thế mà hôm nay khi Liễu di nương đi lấy giày cảm thấy giày hoa, không cẩn thận nói câu giày thêu có chút xấu, phu nhân liền mất hứng, trực tiếp đem giày cướp đi, Liễu di nương cứ nắm chặt giày, phu nhân thấy thế liền thiếu kiên nhẫn đẩy Liễu di nương một cái. . .” Thanh Trúc nói một hồi không ngừng nghỉ, ở giữa lại không mang thêm thờ dốc.

Liễu Tĩnh Hoa thò đầu ra tới: “Kỳ thực đều là lỗi của ta, giày này tuy rằng xấu chút, thế nhưng mặc vào khẳng định sẽ đẹp, là ta quá nhiều chuyện.”

Hứa Thanh Thư giận không nhịn nổi: “Thực sự là vô pháp vô thiên! Ngươi mang thai nàng cũng dám đẩy ngươi!” Nói xong vỗ mạnh vô bàn: “Ngươi nghỉ ngơi thật tốt.” Nói xong bước nhanh rời đi.

...

Kỳ thực đây là một kiểu xiếc cũ, chẳng qua Hứa Kim Lăng làm sao cũng không nghĩ tới Liễu Tĩnh Hoa sẽ ở thời điểm máu chót này chơi đùa cái hí kịch, dù sao ở cô đại thiết bị chữa bệnh kém như vậy, lỡ không chú ý một chút nói không chừng mẹ con hai người đều có nguy hiểm, chỉ có thể nói rõ Liễu Tĩnh Hoa là một nhân vật hung ác.

Hứa Thanh Thư đến làm cho Thẩm thị có chút thấp thỏm, cho dù nàng có đơn thuần, Liễu Tĩnh Hoa đột nhiên làm như vậy nàng cũng có thể đoán được chuyện gì, hướng hồ lúc nhìn đến sắc mặt của nàng liền càng thêm xác định.

Thẩm thị nắm tay Hứa Kim Lăng: “Kim Lăng, ngươi vào phòng trong chờ, mẫu thân cùng cha ngươi có vài việc cần nói.”

Hứa Thanh Thư vừa vào cửa liền nhìn thấy tình cảnh này, nhìn nữ tử ánh mắt hồ đồ cũng không tiện phát tác, chẳng qua đứng tại chỗ chờ con gái vào phòng.

Hứa Kim Lăng đương nhiên hiểu rõ Thẩm thị, chẳng qua nhìn thấy Hứa Thanh Thư mặt mày âm trầm, Kim Lăng cắn cắn môi, tránh thoát khỏi tay Thẩm thị, bước bước nhỏ đánh về phía Hứa Thanh Thư, ôm bắt đùi hắn, một mặt ngáy thơ nói: “Cha đã lâu chưa có tới nhìn Kim Lăng.”

Ở trong ấn tượng của nàng, Hứa Thanh Thư vẫn là rất thương nàng nữ nhi này, dù sao cũng là kết tinh lúc bọn họ yêu nhau, cho dù hiện tại có Liễu Tĩnh Hoa chen chân, thế nhưng phụ yêu vẫn sẽ không thay đổi, Hứa Kim Lăng cũng vì này cảm thấy vui mừng, nếu như Hứa Thanh Thư nhớ tới tình cũ, nàng đánh chiều tình thân này tuyệt đối là có hiệu quả.

Hứa Thanh Thư nhìn khuôn mặt nhỏ của nữ nhi, trong nháy mắt hết giận hơn nửa, không khỏi nghĩ đến mấy năm qua việc nhà đều do Thẩm thị tới xử lý, liền ngay cả chuyện Liễu Tĩnh Hoa gả vào cửa, mang thai đều là nàng vất vả lo toan.

Chẳng qua trong nháy mắt, trong đầu Hứa Thanh Thư liền thoáng qua rất nhiều hình ảnh, khẽ thở dài, tựa hồ không có phần nộ như lúc trước, từ tốn nói: “Kim Lăng ngoan, cha gần đây rất bận.”

Khóe miệng Hứa Kim Lăng khẽ giương lên: “Cha bận bịu như vậy mà lại cố ý đến xem Kim Lăng, cha đau Kim Lăng à.” Kỳ thực Kim Lăng rất muốn nói, tại sao có thời gian bồi Liễu di nương lại không có thời gian bồi nàng, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng lại dòi đi chỗ khác.

Hứa Thanh Thư nghe Kim Lăng nói sững sờ, trong lòng cảm thấy tội ác thật sâu không ngừng xông lên đầu, nữ nhi ngáy thơ, tin tưởng lời hắn nói đến vậy, dù là hắn hiện tại có chán ghét Thẩm thị, từ lâu lại bị cảm giác áy náy vùi lấp, chỉ có thể từ ái vuốt ve đầu nhỏ của Kim Lăng.

Một hồi lâu mới đứng dậy nói với Thẩm thị: “Người cố gắng chăm sóc Kim Lăng thật tốt, không có chuyện quan trọng cũng đừng đi ra ngoài.”

Thẩm thị sững sờ.

Cảm tình vẫn còn, chẳng qua đã biến chất.

Hứa Thanh Thư cùng Kim Lăng nói mấy câu liền lấy lý do có chuyện bận bịu rời đi, Kim Lăng không ngăn hắn.

Chờ Hứa Thanh Thư đi rồi, Kim Lăng xoay người hướng Thẩm thị cười cười: “Mẫu thân, sau này chúng ta phải ở lại đây không thể đi ra ngoài.”

Câu nói này triệt để đánh tan phòng tuyến của Thẩm thị, nước mắt nàng như dây trần châu bị đứt, một viên tiếp nối một viên rơi xuống, Thẩm thị ngồi xổm xuống ôm Kim Lăng, chỉ còn dư lại tiếng động gào khóc nghẹn ngào, vai run rẩy một hồi một hồi va chạm nội tâm Hứa Kim Lăng. Khác biệt lớn nhất giữa nữ tử cổ đại và nữ tử hiện đại là ở chỗ các nàng đời này chỉ có thể dựa vào nam nhân.

Kim Lăng hiểu chuyện vỗ vỗ bờ vai của nàng: “Mẫu thân không phải còn có ta sao?” Không khỏi lại vì chính mình thở dài, chuyện người khác như vậy đặt ở cổ đại chỉ có bị đùa chơi chết phần, quả nhiên nàng cũng phải trải qua việc người tranh ta đoạt chỉ vì sủng ái của một người đàn ông sao?

Thế nhưng Hứa Kim Lăng lại đang lo lắng một chuyện khác, Liễu Tĩnh Hoa lúc trước khách khí đối với Thẩm thị lạnh lùng chế giễu nóng đến hiện tại trực tiếp dùng tới âm mưu, nếu là nàng thấy đủ tình huống bây giờ thì sẽ thu tay lại, nếu không thấy đủ. . . Người có lúc thật sự rất khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Liễu Tĩnh Hoa khẽ dụ dỗ trẻ con trong lòng: “Thụy Nhi, Tiểu Thụy.” Nhìn khuôn mặt hài tử ngủ say, không khỏi mỉm cười, là một nhi tử?

Thanh Trúc di chuyển bước nhỏ đi vào, thấy Liễu Tĩnh Hoa lại dễ tiểu thiếu gia, tiếng bước chân càng nhẹ, nhỏ giọng nói: “Phu nhân. . .”

Liễu Tĩnh Hoa thu hồi nụ cười: “Như thế nào?”

Thanh Trúc đem chuyện ở chỗ Thẩm thị vừa xảy ra kể rõ ràng: “Chẳng qua nói Thẩm thị sau này ít đi ra ngoài.”

Liễu Tĩnh Hoa cau mày, nàng để Hứa Thanh Thư nổi giận dùng dùng qua đó chính là làm Hứa Thanh Thư sẽ không cho sắc mặt tốt Thẩm thị, Thẩm thị tuy ôn nhu nhưng cũng quật cường, nhất định không chịu được Hứa Thanh Thư nói xấu chính mình, chỉ cần nàng phản bác, Hứa Thanh Thư tuyệt đối sẽ không khoan dung Thẩm thị, lúc này mọi việc sẽ diễn ra theo ý của nàng. Vậy mà...

Thanh Trúc tiếp tục nhỏ giọng nói: “Nghe nói là đại tiểu thư ở trước mặt lão gia cầu tình.”

Liễu Tĩnh Hoa nhíu mày, ngón tay thon dài tinh tế chậm rãi vuốt tóc dài của mình: “Xin tha thứ?” Lúc nổi nóng xin tha thứ thì không phải là tự tìm đường chết sao? Chỉ sợ không phải xin tha thứ đơn giản như vậy.

Thanh Trúc suy nghĩ một chút: “Cũng không tính là xin tha thứ, nói đúng là lão gia rất lâu chưa có tới nhìn nàng . . .” Nỗ lực nhớ lại.

Bỗng nhiên Liễu Tình Hoa cười: “Tiểu nha đầu này đúng là thông minh.” Dù sao cũng là máu mủ tình thâm, Hứa Thanh Thư người này nàng hiểu rõ, quá chú trọng tình nghĩa trước đây, cho dù rất tức giận, thế nhưng nếu xúc động đến nội tâm của hắn, trong nháy mắt hắn liền mềm nhũn ra. Nhưng cũng bởi vì thế nàng mới dám to gan ức hiếp Thẩm thị, một là nàng biết thứ uy hiếp Hứa Thanh Thư, hai là nàng biết Thẩm thị xưa nay chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ mà không chịu nói cho người khác. Nếu mọi người đều phối hợp như vậy, nàng tại sao không làm chút chuyện hài lòng mình?

Thanh Trúc nghe đầu óc mơ hồ: “Phu nhân, ngài đây là đang nói đại tiểu thư sao?” Nàng đến cùng cũng chỉ tiếp xúc Hứa Kim Lăng qua mấy lần, bất quá đều có Thẩm thị ở bên cạnh, nàng chỉ là một nha hoàn cũng không thể lôi kéo nhìn Hứa gia đại tiểu thư, chẳng qua lúc tình cờ nhìn thấy nàng, ánh mắt tan rã, tựa hồ xem ra còn có chút khô khan.

Liễu Tình Hoa vung vung tay: “Người còn nhỏ, tự nhiên không hiểu.” Nghĩ một lát không khỏi cau mày, hài tử dù sao cũng là hài tử, dù thông minh cũng không có thể khôn khéo được chỗ nào, ngoại trừ phía sau có người dạy nàng, nhưng theo nàng hiểu biết, tiểu cô nương này ngoại trừ Thẩm thị chăm sóc cũng không có bất kỳ người nào tiếp nhận.

Trừ khi, Thẩm thị này có ý ở trước mặt nàng giả vờ ôn nhu, chọc nàng tức giận, nếu như là . . .

Không khỏi nhíu mày sâu hơn.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong chớp mắt cũng đã một tháng.

Không biết Thẩm thị đối với Hứa Thanh Thư bỏ đi tâm tư, hay là đang tức giận, một tháng qua thật sự không bước ra khỏi phòng một bước, Hứa Kim Lăng cũng không khuyến bảo, bởi vì không cần thiết.

Hứa Kim Lăng lẳng lặng ngồi ở bàn học đọc sách, đối với nàng mà nói, ở hiện đại mê hoặc quá lớn, máy vi tính, trò chơi,... những thứ đó căn bản không làm nàng có cách bình tĩnh lại tâm tình đọc sách, bất quá hiện tại ở nơi cổ đại này nàng đúng là trở nên rất nhân tình nhã trí, thậm chí chủ động yêu cầu mời lão sư dạy nàng đánh đàn.

Hứa Thanh Thư tự nhiên rất tình nguyện, chính mình dù sao cũng là xuất thân tú tài, con gái đọc thêm nhiều sách cũng không có vấn đề gì, thậm chí đem toàn bộ sách mình yêu thích đưa cho Hứa Kim Lăng.

Hôm nay vừa lúc là ngày tiểu thiếu gia Hứa gia tròn một trăm ngày.

Thẩm thị làm chủ mẫu, mặc kệ thế nào cũng phải dự họp tiệc rượu, cho nên cũng cố ý trang điểm một lần, Hứa Kim Lăng cũng cột búi tóc, hai bên dùng dây đỏ trói chặt.

Hứa Kim Lăng ngoái cổ nhìn Thẩm thị được nha hoàn hầu hạ trang điểm: “Nương, người thật là đẹp.” Lời này là thật tâm, Thẩm thị bởi vì thường thường vất vả việc nhà, đã sớm không còn trang điểm, hiện tại bị cấm túc ở trong phòng, mặc dù có thời gian, nhưng cũng không chăm chút.

Thẩm thị khoé mắt nhếch lên, sau khi trang điểm có vẻ quyến rũ hơn.

Thẩm thị nghe được lời của Hứa Kim Lăng xong không khỏi mỉm cười, bởi vì đang trang điểm nên trên mặt không có quá nhiều biến hóa, chỉ có khoé miệng khẽ nhếch lên.

...

Hứa Thanh Thư đứng cửa đón khách, Thẩm thị ở bên trong bắt chuyện, Liễu thị bởi vì còn bận trang điểm lộng lẫy nên chưa hề đi ra.

Thẩm thị bụng chén nước đi tới: “Uống nước đi.” Nụ cười nhợt nhạt.

Hứa Thanh Thư nhìn ly trà trên tay Thẩm thị, lại nhìn lên trên, sững sờ: “Ừ. . .” Quay đầu liền tiếp tục đón khách.

Lúc quay đầu lại phát hiện Thẩm thị đã vào trong.

Mà vào lúc này cũng là đám con nít vui vẻ nhất, đương nhiên không bao gồm Hứa Kim Lăng, bởi vì là chủ nhân, Hứa Kim Lăng bị Thẩm thị phái đi bắt chuyện mấy người bạn nhỏ.

Hứa Kim Lăng mặt không cảm xúc nhìn mấy bạn nhỏ khắp nơi nhảy nhót oa oa kêu to, cộng thêm tiếng pháo bên ngoài, một bên một bên kích thích màng nhĩ của nàng, nếu như có thể, nàng hiện tại nhất định sẽ không xuất hiện ở đây.

Sau đó ước chừng năm phút, một tiểu cô nương sáu tuổi khóc lóc chạy tới: “Ô ô ô. . .” Liền đứng trước mặt Hứa Kim Lăng khóc.

Hứa Kim Lăng cảm thấy có thể là chính mình cản trở đường đi của tiểu cô nương này cho nên yên lặng nhích nhích qua bên cạnh.

Kết quả tiểu cô nương kia thấy Hứa Kim Lăng không hỏi nàng tại sao khóc, ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện nàng lại đứng ở bên cạnh, cho nên: “Ô ô ô. . .” Lại đi tới trước mặt nàng.

Bất đắc dĩ, Hứa Kim Lăng móc khăn ra, đem tay nhỏ nàng dụi ở mắt lấy xuống: “Có chuyện gì cứ nói!” Nói xong nhẹ nhàng lau đi nước mắt nơi khóe mắt nàng.

Tiểu cô nương chớp chớp con mắt: “Bọn họ ức hiếp ta. . .” Nói xong chỉ về mấy đứa bé trai cười vui về phía sau.

Cầm đầu là một nam hài khá đẹp đẽ, gần như giống Kim Lăng, hần lúc này đang giương cái miệng lớn như chậu máu hù dọa mấy tiểu cô nương này.

Hứa Kim Lăng tiện tay cầm một khối bánh ngọt trên bàn, tiến lên, vừa nhanh vừa chuẩn, nhét vào miệng nam hài.

Nam hài bị nghẹn: “Khụ khụ khụ. . .”

Hứa Kim Lăng cười hi hi nói: “Ăn ngon không?”

Nam hài một hơi phun ra bánh ngọt, vừa định nổi giận.

“Hứa huynh viết chữ đẹp, hôm nay cố ý mang khuyến tử tới, hi vọng có thể được Hứa huynh chỉ điểm một chút. . .” Cách đó không xa truyền đến thanh âm quen thuộc.

“Phương huynh quá khen, làm sao hơn được người chứ?” Hứa Thanh Thư cười cười nói xong: “Không bằng chờ tiệc rượu kết thúc, chúng ta đi thư phòng lại tĩnh tế linh giáo.”

“Đương nhiên. . . Đương nhiên. . .”

Hai người người một lời ta một lời khách khí, dần dần âm thanh liền bị tiếng bao phủ lui tới nói chúc mừng lại.

Phương Cảnh Húc đột nhiên lòng sinh một tính toán, không công ngón tay út chỉ Hứa Kim Lăng nói: “Ta và người so coi ai viết chữ tốt, người nào thua coi như làm nô lệ cho người kia!”

Hứa Kim Lăng mắt tròn trắng, đưa nhỏ a đưa nhỏ: “Không được.” Ngược lại đã ngăn trở hần hù dọa người khác.

Ai biết Phương Cảnh Húc tiến lên một bước cầm lấy dây cột tóc của Hứa Kim Lăng, bởi vì sợi tóc rớt xuống cho nên trời đặc biệt chặt, kéo như vậy một cái, Hứa Kim Lăng cả người đều dừng lại.

Nàng rất tức giận, đối với đứa nhỏ không lễ phép như thế nàng đặc biệt không khách khí, hướng hần rồng lên: “Làm sao so hả!”

Phương Cảnh Húc bị nàng như hống một tiếng nên kinh hoảng, mở to hai mắt nhìn chăm chăm “Chúng ta một người viết một chữ, sau đó cho cha người cùng cha ta nhìn, nhìn bọn họ nói ai viết chữ đẹp hơn, người đó liền thắng, điều kiện tiên quyết là không thể để cho bọn họ biết là ai viết.”

Phí lời!

Hứa Kim Lăng vô cùng không tình nguyện đem những đứa bé này mang tới thư phòng nhỏ của mình, sau đó từng người ở một bên viết chữ.

Ở trong thế giới của Phương Cảnh Húc, bản thân hần nhìn thấy tất cả mọi người nói chữ viết của hần tốt, thậm chí trong đám hài tử cùng tuổi cũng không có ai thắng nổi hần! Huống hồ cha hần nổi danh chữ đẹp! Điều này làm cho hần luôn luôn đắc ý, vốn cho rằng khoe khoang. . .

...

Một chữ 'Nhất' cùng một chữ 'Hong'.

Hứa Thanh Thư cùng Phương Ngọc, hai người liếc mắt nhìn, thu được bình luận là chữ “Nhất” này tuy đơn giản nhưng cách viết mạnh mẽ, phần kết hoàn mỹ, còn chữ “Hong” này dù hợp quy tắc nhưng bởi bút họa quá nhiều, không có tỏ rõ khí thế của chữ này, chỉ là đúng quy đúng củ. Cho nên tổng hợp mà nói, vẫn là chữ “Nhất” tốt hơn.

Lúc Phương Cảnh Húc nghe nói như thế, cả người cũng không tốt, chỉ có điều Hứa Thanh Thư cùng Phương Ngọc cũng không hỏi chữ nào là do ai viết, bởi vì bọn họ đều đối với con mình rất tự tin, không hỏi giữ mặt mũi cho đối phương.

Chờ Hứa Thanh Thư cùng Phương Ngọc đi rồi, Hứa Kim Lăng hướng hần nói: “Nhớ kỹ lời của người nói.” Sau đó cười cười rồi đi.

Chỉ có điều chưa đi được hai bước, đột nhiên quay đầu hướng Phương Cảnh Húc cười.

Phương Cảnh Húc sững sờ, nhìn chăm chăm nàng.

Ai biết mặt Hứa Kim Lăng liền biến sắc, hỷ hình tượng hướng hần làm mặt quỷ, tuyệt đối so với lúc trước hần làm còn kinh khủng hơn.

“Oa ô ô ô. . .” Phương Cảnh Húc đột nhiên khóc, một nửa là sợ, một nửa là oan ức trong lòng.

Rốt cục Hứa Kim Lăng không nhịn được bật cười: “Ha ha. . .” Nàng quả nhiên còn là một đứa nhỏ hư.

...

Khi Hứa Kim Lăng tới tìm Thẩm thị, Liễu Tình Hoa đang nói chuyện cùng nàng, từ xa nhìn như là Liễu Tình Hoa thân mật cùng Thẩm thị tán gẫu, thế nhưng Thẩm thị vẻ mặt cũng không phải rất tốt cùng nụ cười của Liễu thị căn bản không hợp.

Hứa Kim Lăng tăng nhanh bước chân xuyên qua đám người đi tới bên người Thẩm thị.

“Tỷ tỷ bây giờ thật xinh đẹp, Thanh Thư hôm qua đưa cho ta hộp phấn rất tốt, không bằng đưa tỷ tỷ đi, tỷ tỷ dùng sẽ càng đẹp mặt hơn.” Sau đó nói với Thanh Trúc bên cạnh: “Nhớ kỹ, đợi lát nữa đi phòng ta lấy nhiều mấy hộp.”

Thẩm thị sắc mặt khó coi: “Không cần.” Dứt lời xoay người nghĩ rồi đi.

Liễu thị đột nhiên kéo lại tay Thẩm thị, vô cùng đáng thương nói: “Tỷ tỷ không thích phấn sao?” Ánh mắt nhưng liếc Hứa Thanh Thư cách đó không xa .

Hứa Kim Lăng nhanh một bước chạy lên trước đột nhiên ôm lấy hai chân Liễu thị, Liễu thị bị va hướng về sau lùi lại mấy bước, thoát khỏi tay Thẩm thị tay, lúc Hứa Thanh Thư nhìn sang chính là cảnh Hứa Kim Lăng ngậy thơ nhìn Liễu thị.

Liễu thị sắc mặt khó coi, nhưng làm bộ rất khoan dung: “Kim Lăng sao thế.”

Hứa Kim Lăng cười, lộ ra hai viên răng nanh nhỏ: “Liễu di nương, tiểu đệ luôn khóc rống, nhũ mẫu đều không làm gì được hần nhưng lại không dám nói cho người biết, ta xem tiểu đệ khóc thật đau lòng a. . .” Sau đó trong nháy mắt chuyển hết sức bi thương vào vẻ mặt.

Liễu thị vừa nghe là con trai của chính mình, tự nhiên vừa ý vô cùng, nơi nào còn có tâm tư đi chinh Thẩm thị, vội vã bỏ lại Thẩm thị rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Trong ý thức của Hứa Kim Lăng, chỉ cần Liễu thị xuất hiện ở bên cạnh Thẩm thị, mười phần là không có chuyện tốt, cho nên nàng cũng lười phỏng đoán Liễu thị đang suy nghĩ gì, chỉ cần nàng cách khá xa, thế giới sẽ hòa bình. Hơn nữa nàng cũng không cho rằng mẫu thân của mình ở Hứa phủ có vị trí cao, chính mình sẽ được sống dễ chịu, mặt khác, là thật muốn bảo vệ mẫu thân này, công ơn nuôi dưỡng nhiều năm không thể quên!

Lúc Liễu thị đi về phòng thì nhìn thấy con trai mình ngồi ở đó cười khanh khách, đừng nói khóc rống, liền ngay cả vệt nước mắt nơi khóe mắt cũng không có, sắc mặt Liễu thị trầm xuống, lại bị tiểu nha đầu kia lừa.

Thanh Trúc ở một bên không dám lên tiếng, trước khi đi Liễu thị đã nói hôm nay nhất định phải làm cho Thẩm thị ở trước mặt mọi người mất mặt, nói vậy vừa này kéo Thẩm thị cũng là nguyên nhân này, không nghĩ tới đại tiểu thư đột nhiên chạy tới nói tiểu thiếu gia đang khóc ồn ào, không cần nghĩ cũng biết con của mình quan trọng hơn, kết quả chạy tới nhìn, lại căn bản không hề có chuyện này, có thể không tức sao.

Liễu thị điều chỉnh tốt cảm xúc liền đi ra cửa phòng, trước khi đi cố ý dặn: “Chăm sóc tốt tiểu thiếu gia, có chuyện gì liền lập tức cho ta biết.”

Không lâu lắm, Liễu thị liền cười tủm tỉm rồi đi.

Hứa Kim Lăng mất sắc, xa xa đã nhìn thấy Liễu thị đi về phía bên này, quay đầu lại kéo kéo góc Áo Thẩm thị: “Mẫu thân, ta đi tìm Phương Cảnh Húc chơi đùa, Liễu di nương nếu làm người tức giận, người cũng đừng để ý nàng, đi tới chỗ người quen nói chuyện là được rồi.”

Thẩm thị trong lòng một trận cảm động, trêu mếu sờ sờ đầu nhỏ của nàng: “Là vì nương vô dụng.” Liên tiểu thiếp đều không đối phó được, còn làm hại con gái mình bận tâm.

Kim Lăng ngoan ngoãn lắc đầu một cái: “Là Liễu di nương quá dối trá, mẫu thân ngài tuyệt đối đừng chống đối nàng.”

Thẩm thị ôn nhu cười: “Ừ. . .”

Hứa Kim Lăng nhìn Liễu thị càng ngày càng tới gần, đi mấy bước về phía sau, lại kéo cổ Phương Cảnh Húc vẫn còn đang ăn đồ ăn: “Đi theo ta. . .”

“Làm. . . Làm gì. . .” Phương Cảnh Húc thật vất vả bị mỹ thực hấp dẫn bình phục tâm tình tối tăm trong nháy mắt.

Hứa Kim Lăng liếc hần một chút, sau đó thả cổ áo hần ra: “Người có thể đi ăn đồ ăn của người.” Sau đó không nói hai lời liền hướng phòng Liễu đi.

Liễu thị nhìn thấy Hứa Kim Lăng kéo đứa bé trai rồi đi: “Tỷ tỷ, Kim Lăng đây là đi đâu?”

Thẩm thị liếc mắt hai đứa nhỏ đã đi xa: “Đại khái là đi chơi đi.”

Liễu thị nghĩ, nếu tiểu nha đầu này đã rời đi thì sẽ không tính sổ với nó nữa, nghĩ xong thân mật lôi kéo tay Thẩm thị: “Tỷ tỷ, vừa nãy là ta nói chưa tốt. . .” Mặt sau còn chưa có nói xong.

Thẩm thị đột nhiên tránh ra tay nàng, nhìn cũng không nhìn nàng một cái, liền mỉm cười đi vào một bàn khác.

A. . . Thẩm thị càng như vậy Liễu thị càng hài lòng, tốt nhất thái độ lại ác liệt một chút, Liễu thị vẫn cười tủm tỉm theo phía sau: “Tỷ tỷ là đang giận ta sao. . .”

Thẩm thị trong nháy mắt cảm thấy người này rất phiền, quá quẩn người, nhân nhạ nói: “Không có.”

Liễu thị vô cùng đáng thương: “Vậy tại sao tỷ tỷ lại đối xử với ta như vậy?”

Dù là Thẩm thị tính khí tốt, đối mặt với loại người rõ ràng đã trở mặt vẫn còn muốn giả trang kẻ đáng thương này nàng thật sự rất muốn mắng người, thế nhưng nàng tự biết chính mình không có mưu kế như Liễu thị, chỉ có thể nhịn.

Liễu thị nhũ mây, không nghĩ tới Thẩm thị có thể nhịn lâu như vậy.

Một bên khác Hứa Kim Lăng lén lén lút lút chạy đến trước cửa phòng Liễu thị, nhũ mẫu chính đang trông coi tiểu công tử.

Hứa Kim Lăng cười tủm tỉm đi vào.

Nhũ mẫu vừa thấy là Hứa gia đại tiểu thư liền cười nói: “Đại tiểu thư tới nhìn tiểu công tử sao?”

Hứa Kim Lăng cười ngây thơ lãng mạn: “Đúng vậy, tiểu đệ sinh ra đã lâu mà ta đều chưa có tới xem qua hân.” Nói xong nháy mắt to đến gần, nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn của hân: “Thật xinh đẹp. . . Đầu nói đùa nhỏ vừa ra đời liền nhũ nhũ, lúc này lại rất bóng loáng, nhất định là Lý nhũ mẫu nuôi tiểu đệ rất tốt.”

Miệng nhỏ này thật ngọt.

Lý nhũ mẫu vui vẻ nói: “Tiểu thư thật biết nói chuyện.”

Hứa Kim Lăng nghịch ngợm le lưỡi một cái nhưng khuôn mặt tươi cười đột nhiên vo thành một nắm: “Nhũ mẫu, ta vội vã đến xem tiểu đệ, đều chưa kịp ăn gì.” Ngắc đầu vô cùng đáng thương nhìn nàng: “Nhũ mẫu có thể thay ta đi nhà bếp lấy chút đồ ăn hay không. . .”

Lý nhũ mẫu mặt cười lại có chút do dự, nàng do Hứa gia dùng tiền thuê tới, mặc dù chỉ cần chăm sóc tiểu thiếu gia này, nhưng lấy đồ ăn cho đại tiểu thư cũng coi như là chăm sóc tiểu thiếu gia, lấy tiền thì phải làm việc thôi.

Lý nhũ mẫu do dự một hồi rồi nói: “Được. . . Tiểu thư nhìn tiểu thiếu gia dùm, ta đi một lát rồi trở lại.” Nói xong thả tiểu thiếu gia xuống liền vội vàng chạy ra ngoài.

Hứa Kim Lăng ngồi xổm ở bên giường nhìn khuôn mặt nhỏ bé mập mạp của tiểu đệ nhà mình mà nhẹ nhàng chọc chọc gò má của hân: “Ngươi lớn lên đáng yêu như thế, mẹ ngươi tại sao lại phiền như thế đâu.”

Không hiểu tỷ tỷ mình đang nói cái gì, Hứa Thụy chỉ có thể gặm ngón tay mò mịt nhìn về phía nàng.

Hứa Kim Lăng dừng một hồi, đánh giá khoảng cách từ nhà bếp đến nơi này của Liễu di nương, chắc vào lúc này Lý nhũ mẫu hân là đang cầm đồ trở lại.

Nghĩ thế, Hứa Kim Lăng cầm một gối ngăn trở Hứa Thụy bên kia, sợ nàng đi ra ngoài một hồi sẽ xoay loạn, rút xuống giường sẽ không tốt, tuy rằng Liễu thị làm cho người ta ghét.

Lý nhũ mẫu bưng bánh ngọt trở về, chỉ thấy hai đồng thịt trước ngực theo nàng đi lại run lên một cái. Khi đại khái còn cách xa mười mét, Hứa Kim Lăng đột nhiên chạy ra.

Một mặt lo lắng nắm lấy góc Áo của Lý nhũ mẫu, khóc ròng hét lên: “Không. . Không xong. . . Toàn thân tiểu đệ rất nóng a.”

“Cái gì!” Lý nhũ mẫu sợ đến mức suýt chút nữa đem bánh ngọt rớt xuống đất.

Hứa Kim Lăng lập tức nói: “Nhanh đi nói cho Liễu di nương.” Thấy Lý nhũ mẫu sốt ruột nghĩ muốn vào trong phòng xem, Hứa Kim Lăng hướng nàng rống lên một tiếng: “Nhanh đi a, chân chờ gì nữa!”

Hứa Kim Lăng hoán vị suy tư một chút, trải qua một lần, Liễu thị chắc chắn sẽ không tin tưởng nàng nữa, lời này của người khác nhất định sẽ tin, đặc biệt là nhũ mẫu, khả khả. . .

Lý nhũ mẫu cũng bị dọa sợ, lập tức đem bánh ngọt nhét vào trong tay Hứa Kim Lăng rồi co cẳng chạy đi.

Khi Thẩm thị sắp bị Liễu thị hư tình giả ý bức điên là lúc, Lý nhũ mẫu đột nhiên chạy tới.

“Tiểu thiếu gia bị sốt!” Lý nữ hầu nói như sấm sét giữa trời quang.

“Cái gì!” Đừng nói quần quít lấy Thẩm thị, hiện tại tâm tư liếc nhìn nàng một cái cũng không có: “Thanh Trúc, nhanh đi nói cho lão gia, kêu đại phu.” Nói xong vội vàng gấp gấp đi vào trong nhà, mấy lần vuốt chút nữa bị góc quần cho vấp ngã, tức giận đến mức Liễu thị đã nghĩ xé quần áo.

Bởi vì Liễu thị đột nhiên rời đi, Thẩm thị trong nháy mắt dễ dàng rất nhiều, thế nhưng nghe được dòng độc đinh của Hứa gia xảy ra chuyện, nàng làm chủ mẫu phải an bài xong hết thấy tân khách mới vội vã đuổi tới.

Mới vừa vào phòng liền nghe thấy Liễu thị ngồi ở bên cạnh bàn gào khóc, tức giận trừng mắt Kim Lăng vô tội bên cạnh.

Sau đó Hứa Thanh Thư cũng chạy tới: “Hài tử thế nào rồi.”

Liễu thị liếc nhìn Hứa Thanh Thư, không nói lời nào liền hung hăng khóc.

Hứa Kim Lăng yên lặng di chuyển đến phía sau Thẩm thị.

Hứa Thanh Thư sốt ruột: “Thanh Trúc, người nói đi.”

Thanh Trúc do do dự dự liếc nhìn Liễu thị: “Hồi lão gia, tiểu thiếu gia không có chuyện gì.”

Hứa Thanh Thư ngắt ra: “Không có chuyện gì? Vậy vừa nãy...?”

Thanh Trúc: “Là đại tiểu thư làm tương tiểu thiếu gia nóng rần lên.”

Hứa Thanh Thư uẩn giận nhìn Hứa Kim Lăng: “Kim Lăng! Xảy ra chuyện gì!”

Lúc này Liễu thị khóc lớn tiếng hơn: “Đầu tiên Kim Lăng nói Thụy Nhi đang khóc ồn ào, ta sốt ruột liền chạy tới, hiện tại lại gây ra vụ này, Thanh Thư, ta nhanh bị hù chết.” Nói xong riu rít nằm nhoài vào trong lòng Hứa Thanh Thư.

Thẩm thị thấy thế bản năng đem Kim Lăng bảo hộ ở phía sau.

Kim Lăng mím miệng nhỏ đi tới bên cạnh Hứa Thanh Thư, lôi kéo tay hắn: “Cha, ta là thật thấy cái trán tiểu đệ rất nóng.”

Khi tay Hứa Thanh Thư đụng tới tay nhỏ của Hứa Kim Lăng liền sững sờ, trở tay nắm lấy tay nàng, ngồi xổm xuống: “Tay người làm sao lạnh như vậy?”

Thẩm thị vừa nghe vội vàng chạy tới ngồi xổm xuống, vuốt tay nàng: “Kim Lăng.”

Hứa Kim Lăng nhìn có chút đần độn vuốt trán Hứa Thanh Thư: “Cha, trán người thật nóng a.” Tay lạnh lẽo đụng tới đồ có nhiệt độ dĩ nhiên là nóng.

Hứa Thanh Thư lập tức không còn tức giận.

Liễu thị ở bên cạnh hoàn toàn nhìn choáng váng.

Trong nháy mắt, nước mắt Thẩm thị liền rơi: “Đi. . . Chúng ta về phòng.” Nói xong làm dáng lôi kéo nàng muốn rời khỏi.

“Đứng lại, về phòng nào, đây không phải cũng chính là phòng của người sao!” Hứa Thanh Thư đột nhiên hét lại Thẩm thị.

Thẩm thị trong lòng cũng là khổ sở.

Năm đó lúc mang thai Hứa Kim Lăng, Hứa Thanh Thư chính đang phấn đấu, vì không cho hắn thêm phiền phức, việc nhà sinh hoạt cái gì đều là Thẩm thị một tay vất vả, như vậy cũng làm cho Hứa Kim Lăng vừa sinh ra liền phát bệnh tay chân lạnh lẽo không tiện nói ra.

Những năm gần đây Hứa Thanh Thư cũng dùng thuốc tốt tu bổ cho nàng, thân thể nói thế nào cũng đã chuyển biến tốt, nhưng lúc này. . .

Cho nên việc này cũng trôi qua, tiệc đầy tháng Kim Lăng nháo trò như thế, trời cũng mau tối, Thẩm thị chờ yến hội vừa kết thúc liền mang theo con gái trở về viện của chính mình.

Ngồi trong chăn ôm nàng thật chặt, dùng bàn tay to của mình bọc lại tay nhỏ bé của nàng: “Tại sao tay lại lạnh a.”

Dù sao vẫn là thân thể tiểu hài tử. Hứa Kim Lăng hôm nay tới tới lui lui nháo trò đã sớm mệt mỏi, mệt mỏi tựa ở trong lòng Thẩm thị: “Không lạnh. . .”

...

Liễu thị nắm chặt khăn trải bàn, rất tức giận, hôm nay liên tục bị tiểu nha đầu này trêu đùa hai lần, lại vẫn bị lý do như vậy lừa gạt.

Bởi vì tay lạnh lẽo cho nên vuốt đệ đệ chính là rất nóng!

Liễu thị dường như phát điên khi nhớ lại câu nói này.

Hướng một bên nhũ mẩu rỗng đến: “Ngươi là đang làm gì, nàng nói bị sốt liền nóng rần lên?”

Lý nhũ mẩu tự biết chính mình sai, đứng ở bên cạnh không dám lên tiếng nữa.

Bất quá Liễu thị cũng chỉ mắng vài câu, cũng thật không dám đối với nàng như thế nào, con trai của nàng (Liễu thị) có sữa bú hay không là do nàng (nhũ mẩu) cho.

Tất cả mọi người nín thở không dám thở mạnh một hơi, chỉ lo vị chủ tử này đem tức giận trút lên đầu bọn họ.

Thanh Trúc thấy Liễu thị gần như tỉnh táo lại, đã nói: “Phu nhân hiện tại định làm như thế nào?”

Hừ? Nàng nhất định phải ngồi vào vị trí chủ mẫu, Thẩm thị sớm hay muộn cũng bị nàng đuổi ra Hứa phủ.

Liễu thị vuốt móng tay thật dài của mình: “Tiểu quý này vương bạn thật (Linh: ý chỉ Hứa Kim Lăng), vậy thì xử lý xong nàng trước!” Dám đánh chủ ý lên con trai.

Bất quá Liễu thị trước sau không thể hiểu những việc Hứa Kim Lăng làm hôm nay là có ý gì. (Đó chính là, ngươi dám động mẹ của ta, ta liền dám động con trai ngươi!)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Từ khi chuyện trâu đùa Liễu di nương trôi qua, Hứa Kim Lăng liền thật biết điều ở trong tiểu viện không đi ra, Liễu thị cũng không có trực tiếp tìm tới cửa gây sự.

Thẩm thị sửa sang lại quần áo: “Kim Lăng, hôm nay là Tiết Khất Xảo, mẫu thân mang ngươi đi ra ngoài dạo.”

Kim Lăng nhảy nhót đến trước mặt Thẩm thị: “Tốt.”

Cổ đại nói Tiết Khất Xảo, chính là nói Tết Thất Tịch, chỉ có điều bất kể là cổ đại hay hiện đại đều là ngày lễ của nam nữ trẻ tuổi, Thẩm thị chẳng qua là mang Kim Lăng đi tham gia chút náo nhiệt, miễn cho ở Hứa phủ buồn bức hồng.

Thẩm thị trang điểm xong liền thúc giục: “Kim Lăng, ngươi còn chưa xong sao?”

Hứa Kim Lăng ở trong phòng vọng ra một tiếng, đem vài thứ giấu trong ngực, vỗ vỗ sẽ không hiện rất rõ ràng: “Dạ, con ra ngay.”

Dọc theo đường đi, Thẩm thị lôi kéo tay nhỏ của Kim Lăng ngo ngoáy tây, hứng thú còn lớn hơn so với Kim Lăng, chắc có lẽ đã nhiều năm không cảm nhận được bầu không khí này đi.

Kim Lăng nháy mắt nhìn xung quanh, luôn cảm giác có người đang theo dõi mình.

“Hắc. . .” Giữa lúc Kim Lăng thần kinh căng thẳng một cái tay đột nhiên vỗ vào trên bả vai của nàng.

Phương Cảnh Húc một mặt cười xấu xa nhìn nàng: “Tiểu nha đầu, đã lâu không gặp.”

Kim Lăng lập tức liền thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi nói: “Nô lệ, chú ý thái độ của ngươi.” Hai chữ trong nháy mắt gọi lên hồi ức không mấy đẹp của Phương Cảnh Húc, không, phải nói là hẳn không muốn nhớ lại chuyện xảy ra với Hứa Kim Lăng.

Phương Cảnh Húc làm sao cũng không chịu thừa nhận mình là nô lệ: “Hừ.” Một tiếng quay đầu đi.

Hứa Thanh Thư cùng Phương Ngọc là bạn tốt nhiều năm, hồi xưa còn cùng trường, Thẩm thị dĩ nhiên là cùng Phương phu nhân quen thuộc.

Thẩm thị cười quay đầu lại: “Phương phu nhân cũng đi ra ngoài dạo một chút sao?”

Phương phu nhân cười đáp lại: “Đúng đấy, trong nhà thực sự buồn bức cực kỳ, đứa nhỏ này có chút không chịu nổi.” Bất đắc dĩ nhìn về phía Phương Cảnh Húc.

“Phu nhân, tiền đã giao rồi.” Một nha hoàn phía sau nhỏ giọng nói.

Phương phu nhân lúc này mới đột nhiên ý thức được: “Hứa phu nhân đi ra ngoài một mình?”

Thẩm thị hờ hững gật đầu.

Hai người hàn huyên một chút rồi Phương phu nhân lợi dụng lý do có việc rời đi.

Thẩm thị lôi kéo Kim Lăng đi một hồi, vừa vặn nhìn thấy có xiếc ảo thuật cách đó không xa: “Kim Lăng, có muốn xem hay không?”

Kim Lăng gật đầu lia lịa.

Thẩm thị mang theo Kim Lăng đi về phía trước, lúc này có rất nhiều người, Thẩm thị nghĩ chờ người hơi hơi lơ là một chút lại chen đi qua, không nghĩ tới nàng còn chưa kịp lui về phía sau liền mạnh mẽ bị đẩy vào trong đám người.

Chỉ cảm thấy tay trượt đi.

Thẩm thị lập tức quay đầu lại: “Kim Lăng!” Thế nhưng không thấy gì ngoài đám người đổ xô chen vào.

Hứa Kim Lăng không hiểu ra sao liền bị một tên tráng hán ôm đi.

Vừa định gọi cứu mạng, một bàn tay thô ráp to lớn lấy tốc độ nhanh nhất che miệng của nàng, cho dù nàng giãy giụa thế nào đều chỉ có thể bị cánh tay tráng kiện này ghim lại.

Hứa Kim Lăng chỉ có thể nhìn Thẩm thị đang lo lắng biến mất ở trong tầm mắt của mình.

...

Thẩm thị vội vội vàng vàng trở lại Hứa phủ, lập tức muốn sai người đi tìm Kim Lăng.

Liễu thị vừa nghe chuyện vội vã cản lại: “Tỷ tỷ, mấy ngày nữa Thanh Thư muốn đi Bát Nhã tự lễ tạ thần, sẽ có một đồng việc bảo bọn hạ nhân chuẩn bị đâu.” Ngữ khí nhẹ như mây gió.

Thẩm thị hiện tại đã gặp đến mù quáng, làm sao quản giọng điệu mềm nhũn của Liễu thị: “Không thấy Kim Lăng, mau phái người đi ra ngoài tìm!” Nói xong vội vàng đi tìm Trương quản gia.

Liễu thị bước nhanh theo sau lưng nàng: “Tỷ tỷ, hoặc có lẽ là Kim Lăng ham chơi cũng nên.”

Thẩm thị xoay người liền hướng nàng rống lên: “Ta tận mắt nhìn thấy nàng bị người ôm đi!”

Liễu thị sững sờ, đẩy mắt thoáng qua một nụ cười, lại đột nhiên tức giận nói: “Tỷ tỷ cũng quá không cẩn thận, làm sao ở ngay dưới mí mắt mình liền để người đem Kim Lăng ôm đi? Mau nhanh thông báo Trương quản gia phái người đi ra ngoài tìm.”

Thẩm thị cảm thấy như vậy vẫn không được: “Không được không được, ta muốn đi báo quan.” Nói xong bước chân liền hướng cửa lớn nhấc đi.

Liễu thị liền vội vàng kéo nàng: “Tỷ tỷ đã quên sao, Thanh Thư chính là quan a.”

...

Lúc Hứa Kim Lăng trở lại Hứa phủ thì máu đỏ tà dương đã nhuộm đầy toàn bộ phía chân trời.

Thẩm thị ở trong phòng khóc ròng cả một buổi chiều, Hứa Thanh Thư buồn bực ở thư phòng đi tới đi lui, một bên nghe phía dưới báo cáo, không tìm được không tìm được, ngoại trừ ba chữ này không có chữ khác.

Trương quản gia vội vàng báo lại: “Lão gia lão gia, tiểu thư trở lại.”

Khi Hứa Kim Lăng xuất hiện ở cửa, trên người có chút ngồn ngộn, khoe miệng cùng khoe mắt đều bầm dập, lúc nói chuyện có thể nhìn thấy trên răng trắng như tuyết tất cả đều là máu.

Thẩm thị bị dọa sợ, chạy đi qua ôm nàng, âm thanh run rẩy nói: “Kim Lăng, này máu. . .”

“Người khác.” Hứa Kim Lăng lúc nói lời này con mắt lại nhìn chăm chăm Liễu thị, đây cũng là lần đầu tiên nàng ở trước mặt mọi người không có loại ánh mắt nên có của đứa nhỏ.

Sắc mặt tái nhợt của Hứa Thanh Thư cuối cùng cũng coi như lúc nhìn thấy Hứa Kim Lăng liền chuyển biến tốt, tiến lên ôn nhu nói: “Không có chuyện gì là tốt rồi.”

Liễu thị cũng theo phụ họa, nàng (Liễu thị) vốn chỉ sai người ta bắt cóc nàng (HKL), nhốt nàng cái mấy ngày hù dọa một chút là được, làm sao cũng không nghĩ tới nàng có thể tự mình chạy trốn về.

Tiểu hài tử bảy tuổi thôi, vậy mà một tên tráng hán cũng không bắt được, đánh chết Liễu thị nàng cũng không tin a.

Bắt quá cuối cùng vẫn là lấy có Hứa Kim Lăng chấn kinh quá độ cần nghỉ ngơi mà chấm dứt chuyện này.

Buổi tối.

Thắm thị một bên chảy nước mắt một bên tắm rửa cho Kim Lăng, nhìn vết thương trên cánh tay trắng mịn của nàng lại càng đau lòng không thôi, không bao lâu lắm đã khóc như mứt ướt, nhìn thấy sau lưng Kim Lăng một mảng tím hồng càng không khóc không được, con gái nàng rốt cuộc là đã trải qua gì mà bị thương thành như vậy.

Được một chập, Trương quản gia liền dẫn hai nha hoàn tới tiểu viện, nói là Hứa Thanh Thư cố ý an bài, bảo Kim Lăng sau này ra ngoài đều phải mang theo các nàng, mặc kệ như thế nào, tuy rằng hần và Thắm thị không có tình cảm, nhưng dù sao cũng là con gái của hần, làm cha đều không đau lòng vậy là cha đẻ sao?

...

Thanh Trúc đỡ Liễu thị trở về phòng: “Phu nhân, Đại tiểu thư này thật là may mắn, bị người bắt cóc đều có thể hoàn hảo sống sót trở về, không biết là người bắt cóc quá vô năng hay là đại tiểu thư lợi hại.” Lời nói cực kỳ nhỏ giọng.

Liễu thị tức giận lườm nàng một cái: “Ngươi quản nhiều như vậy làm gì.”

Thanh Trúc thức thời cầm miệng, cũng không trách nàng nghị luận như vậy, người nói một bé gái bảy tuổi, vai không thể gánh vác tay không thể nâng, lại là đại tiểu thư mười ngón không dính nước mưa xuân (Linh : ý chỉ được nuông chiều từ bé, không làm việc gì nặng nhọc), có thể từ trong tay bọn bắt cóc trở về, nếu không phải là trời cao phù hộ thì làm sao làm được, cả ngày nay trong phủ lưu truyền tin đồn đại tiểu thư rất may mắn, thậm chí có người vì nịnh hót còn nói đại tiểu thư là Thiên nữ hạ phàm, có thân tiên bảo bọc, còn nói vô cùng kỳ diệu. Nàng cũng chỉ hỏi một chút, muốn biết Liễu thị nhìn nhận việc này như thế nào.

Khi Liễu thị vừa vào phòng, nhũ mẫu cùng hai nha hoàn khác đều đứng ở một bên, sắc mặt dày đặc nhìn chằm chằm ngoài cửa, có thể coi là chờ mong Liễu thị cho trở về.

Lúc này Kim Lăng đang ngồi ở bên giường Hứa Thụy, ngón tay luôn luôn nhẹ nhàng nâng cầm hần, làm cho Hứa Thụy cười khanh khách.

Liễu thị thấy thế, tâm đều sắp nhảy ra, cổ giả bộ bình tĩnh nói: “Kim Lăng? Đã trễ thế này sao không đi ngủ?”

Kim Lăng quay đầu lại: “Ta là tới nhắc nhở Liễu di nương, nhất định phải chăm nom tiểu đệ thật tốt, nếu ngày sau gặp chuyện giống ta thì cũng không tốt.” Bởi vì trên mặt bị thương, chỗ tím chỗ xanh, dưới ánh nến có vẻ dị thường đáng sợ.

Liễu thị sắc mặt cứng ngắt gật đầu: “Ta biết rồi.”

Thế nhưng Kim Lăng vẫn không có dự định đi, tiếp tục nói: “Liễu di nương, người đang suy nghĩ ta làm thế nào đánh gục tráng hán kia sao?”

Chỉ có điều Kim Lăng không đợi Liễu thị đáp một câu đã nói tiếp: “Bởi vì xem qua một ít sách thuốc, ta biết huyết vị nào có thể để người ta tay chân vô lực, hơn nữa hơi nặng tay còn có thể giết chết người nha.” Kèm theo câu nói này, dư quang khóe mắt rơi vào Hứa Thụy nằm trên.

Tay Liễu thị giấu ở dưới lớp áo không khỏi có chút run rẩy: “Ừ. . . Kim Lăng nguyên lai còn hiểu những thứ này.”

Kim Lăng lúc này mới đứng lên đi tới trước mặt Liễu thị, ngược đầu: “Liễu di nương, biết ta tại sao miệng đầy máu sao? Bởi vì ta đem người kia cắn xuống một miếng thịt!” Nói xong liền rời đi.

Liễu thị sợ đến mức liên tiếp lui về phía sau, cho dù nàng ở trong thâm cung nhiều năm như vậy, trong lòng cũng không thể nào tiếp thu được một cô bé sẽ tàn nhẫn như thế.

Lúc đó Kim Lăng rút ra hai tay, trực tiếp là hợp lại sức toàn lực đánh về phía hai lỗ tai tráng hán kia, cũng bởi vì vậy tráng hán trực tiếp đem Kim Lăng ngã xuống đất, Kim Lăng vội vàng lấy ra kim châm dẫu ở trong ngực so với kim may bình thường thô ráp rất nhiều, tráng hán bị Kim Lăng đánh như thế, đầu có chút ong ong không nhìn rõ ràng, liền chống thất lưng đem nàng bế lên, Kim Lăng không nói hai lời cầm kim châm hướng về huyết kiên tình, Kim Lăng cũng không biết chuẩn bị, chỉ biết là quán tới cái huyết vị này, nửa người trên sẽ bùn rùn vô lực.

Tuy rằng thế nhưng Kim Lăng vẫn bị tráng hán kia trở tay đánh vào trên đất, Kim Lăng không dám chậm trễ, mặc kệ đau đớn trực tiếp bò lên hướng về đầu gối tráng hán đá một cước. Sau đó đối với trên người hần chính là một trận mạnh đập!

Khi tráng hán muốn đưa tay ngăn cản nàng, Kim Lăng cầm lấy cánh tay kia hung hăng cắn một hơi, thịt đều cắn rơi mất, lúc này mới tránh được một kiếp.

Đó là thật sự sợ hãi, nàng bắt quá là một bé gái bảy tuổi, nếu là thật bị người lừa bán đó chính là chuyện lớn cả đời, nàng thật vất vả sống, nhân sinh còn chưa kịp quy hoạch, làm sao có thể bị hủy.

Kỳ thực Kim Lăng thích xem y thuật là hứng thú ham muốn, mang theo châm là bởi vì nàng mang chủy thủ không được, kiếp trước cũng là bởi vì bị bắt cóc mà rơi xuống nước chết, nếu như lúc đó nàng có cây đao, nhất định có thể sống sót, chẳng qua hết thầy đều quá muộn, có thể tính là vì có cảm giác an toàn đi.

Hơn nữa Kim Lăng càng không biết chuyện này là Liễu thị chủ mưu, lúc đó về đến nhà vẫn hoàn toàn không có tỉnh táo lại, chỉ có thể trừng trừng nhìn chăm chăm phía trước, nhưng không may thấy ánh mắt Liễu thị né tránh, nàng chợt dạ cái gì.

Mặc kệ chuyện này có phải là Liễu thị chỉ thị hay không, Kim Lăng đều dự định lấy chuyện này tới cảnh cáo Liễu thị.

Đừng bởi vì nàng chỉ mới bảy tuổi, liền đánh giá thấp nàng

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Thời gian trôi mau, lá rơi dòn dập, lại một năm cỏ xanh thom đến

Từ khi chuyện bắt cóc qua đi, Liễu thị liền không đi tìm hai mẹ con Thẩm thị gây phiền phức, hoặc có lẽ là thật sự lo lắng Hứa Kim Lăng sau này hẳn tâm đem con trai của nàng phá hủy, cũng hoặc là nàng đang mưu toan kế hoạch mới.

Nói chung tháng ngày cứ như vậy trôi qua, trong nháy mắt, Kim Lăng đã mười hai tuổi, tiểu đệ kia chỉ có thể oa oa khóc lớn cũng đã năm tuổi.

Chỉ có điều làm cho người ta có chút buồn cười chính là, Liễu thị nhọc nhằn khổ sở chăm sóc đem Hứa Thụy nuôi lớn, thậm chí nhiều lần nhắc nhở hẳn phải cách xa tỷ tỷ kia của hẳn một chút, chỉ sợ mình không để ý Hứa Thụy liền bị Kim Lăng đùa chết.

Đứa nhỏ năm tuổi có thể biết cái gì, cho dù Liễu thị nói mạch lạc rõ ràng, thậm chí lén lút nghiêm lệnh, không cho phép hẳn chạy đến tiểu viện tìm Hứa Kim Lăng.

Thế nhưng tiểu hài tử mà, lúc nghe thì dạ dạ vâng vâng, chớp mắt liền quên, Liễu thị vì thế mấy lần nổi giận, nếu không bởi vì mình thật vất vả mới mang thai đứa thứ hai thì đã bạo nộ rồi!

Liễu thị đau đầu tựa ở bên giường, đứa trẻ chết bầm này, sao lại không biết nỗi khổ tâm của nàng đâu.

Thanh Trúc bưng chén nước ấm đưa tới: “Phu nhân, ngời đừng tức giận, tiểu thiếu gia chỉ là ham chơi, trong phủ trên dưới lại không có hài tử cùng lứa nên cũng chỉ có thể tìm đại tiểu thư chơi.”

Liễu thị không phải chuẩn bị sinh một đứa nữa sao, Hứa Thụy là Hứa gia trưởng tử, sau này gia nghiệp nhất định đều là của hẳn, còn chưa nói tới Hứa Thụy sau này có thể có thêm một đệ đệ hoặc muội muội giúp đỡ, nàng đã không đồng ý hoài đứa bé này, thật sự là quá mang tội.

Trước nàng là vì thân phận và địa vị, hiện tại là vì con của mình cùng tương lai, nếu sau này Hứa Kim Lăng nhòm ngó tài sản Hứa gia, con trai của nàng nhất định là nửa phần tiền đều không lấy được cộng thêm đáng về con trai nàng lại đần độn, biết làm gì ăn.

Cũng may nhiều năm làm bạn, Thanh Trúc bao nhiêu cũng hiểu Liễu thị lo lắng cái gì: “Phu nhân, Đại tiểu thư này nhất định là phải lập gia đình.”

Liễu thị cũng không phản đối: “Lấy chồng thì thế nào, đến lúc phân ra tài sản nói không chừng nhà chồng nàng lại muốn cướp gia sản chia một chén canh.”

.....

Mười hai tuổi Kim Lăng vóc dáng so với hài tử cùng lứa cao hơn một ít, khuôn mặt tròn tròn trước đây dần dần hiện lộ ra thành mặt trái xoan, có thể nhìn ra được khi nảy nở nhất định là mỹ nhân.

“Tỷ tỷ...” Hứa Thụy vẫy vẫy cánh tay nhỏ hùng hục liền hướng tiểu viện chạy tới, một đường chạy một đường gọi.

Hứa Kim Lăng đang trong phòng gảy tỷ bà, cô đại rất nhàm chán, ngoại trừ đọc sách, cuộc sống của nàng chính là dùng những nhạc khí này giải sầu.

Hứa Kim Lăng bỏ tỷ bà xuống đi ra cửa ngoài, khề khom lưng muốn đi bế Hứa Thụy.

Hứa Thụy mở hai tay ra liền nhào vào trong lòng nàng.

“Ngươi lại mập!” Hứa Kim Lăng cau mày, tiểu hài tử năm tuổi so với người thường mập gấp đôi, nhưng bởi vì hẳn mũm mĩm cũng đặc biệt được người ta yêu thích.

Hứa Thụy oan ức bĩu môi: “Ta muốn tỷ tỷ ôm.”

Hứa Kim Lăng ba cái hắc tuyến chảy xuống, trước đây nói hấn mập, hấn sẽ chạy đi hỏi người khác ta mập sao? Sau đó liền biến thành hỏi đều lười hỏi, người đã nói ta mập, vậy người liền ôm ta đi, ta không nghĩ hạ xuống người tuyệt đối đừng buông tay ơ.

Không biết học từ ai vậy.

Hứa Kim Lăng lùi về sau vài bước, hai tay vây quanh, một bộ ta không ôm.

Hai người chơi đùa hồi lâu.

“Người thế nhưng cùng một đứa bé tính toán?” Phía sau bất thình lình vang lên một thanh âm.

Hứa Kim Lăng có chút kinh hãi quay đầu lại, hóa ra là hồi lâu không thấy Phương Cảnh Húc: “Người?”

Năm năm sau Phương Cảnh Húc dần dần rút đi non nớt, trên mặt đường viền cũng càng ngày càng rõ ràng, chẳng qua vóc dáng không có cao như Kim Lăng.

Kim Lăng khép hờ mắt nhìn hấn: “Có việc?”

Tuy rằng chỉ mới mười hai tuổi, thế nhưng Phương Cảnh Húc đã biết đùa giỡn cô gái trước mặt mình, cố ý làm riêng quạt giấy, không nhìn Kim Lăng thân cao, cây quạt không lớn, dùng một hồi mở ra cây quạt: “Không có chuyện gì thì không thể tìm người?”

Kim Lăng đắm chiêu nói: “Cũng đúng, nô lệ nên đứng hạn thính an chủ tử.”

Phương Cảnh Húc mặt trong nháy mắt trầm xuống, có chút phát điên nói: “Lúc nhỏ không hiểu chuyện, người nhớ mãi làm gì.”

“Ồi? Ta thích nhớ thì làm sao?”

“...” Phương Cảnh Húc lại một lần nữa phát điên.

“Ha ha. . .” Nhìn dáng vẻ hấn uất ức, Hứa Kim Lăng cũng cảm thấy rất vui vẻ. Ở hiện đại, bằng hữu từng nói với nàng, vui sướng của nàng được thành lập trên sự thống khổ của người khác.

Người khác đột nhiên ngã xuống, nàng không phải trước tiên đem người nâng lên, mà là cười xong rồi nói, đây chính là bạn xấu trong truyền thuyết đi.

Phương Cảnh Húc sững sờ, nhìn Hứa Kim Lăng cười cong cong con ngươi đột nhiên cảm thấy thật đẹp, đem đầu hất lên: “Hừ!”

Hứa Thụy không cam lòng bị bỏ qua một bên, ôm đùi Kim Lăng: “Tỷ tỷ, ôm một cái.”

...

Phương gia cùng Hứa gia là bạn tốt nhiều năm, thêm nữa gần đây trên phương diện làm ăn lại có lui tới nên quan hệ hai nhà càng thêm mật thiết, Phương phu nhân thỉnh thoảng sẽ mang theo Phương Cảnh Húc tới Hứa gia chơi.

Lúc thấy Hứa Thanh Thư thường xuyên nửa đùa nửa thật nói: “Thanh Thư, người nếu có thể đem Kim Lăng gả cho nhà chúng ta, này nhất định là thân càng thêm thân a.”

Hứa Thanh Thư cũng cười trả lời: “Chỉ cần hai chúng nó đồng ý là được.”

Liễu thị nghe nói như thế liền mất hứng, chờ Phương phu nhân mang con trai rồi đi, liền lôi kéo Hứa Thanh Thư về phòng ngủ.

Hứa Thanh Thư cảm giác không khỏi ảo diệu.

Liễu thị đột nhiên bình thường nghiêm chỉnh nhìn Hứa Thanh Thư nói: “Người thật sự có ý đem Kim Lăng gả cho Phương gia?”

Lúc này Hứa Thanh Thư đã mọc râu mép, tóc bạc rên đầu cũng có thể có thể thấy rõ ràng, kỳ quái hỏi: “Phương gia cùng ta xưa nay giao hảo, hơn nữa thực lực cũng cùng Hứa gia chúng ta bằng nhau, ta không cảm thấy đem Kim Lăng gả cho Phương gia có cái gì không tốt.”

Liễu thị hỏi cái này đương nhiên không phải quan tâm vấn đề Hứa Kim Lăng gả có được hay không: “Lão gia, ngài không phải nói một nhóm hàng của người muốn qua Dương Châu, Tri phủ Dương Châu không cho ngài qua sao?”

Đám hàng kia cũng bị trừ đi, ở giữa nhất định cũng bị Tri phủ Dương Châu ăn bớt rất nhiều. Nghĩ tới đây Hứa Thanh Thư liền tức giận, qua Dương Châu trước vốn là cùng Dương Châu Tri phủ dễ tiếp xúc, phần lượng tiền đưa cũng không ít, ai biết hấn (TPDC) thế nhưng nửa đường đổi ý theo dõi hết thầy hàng của hấn (HTT).

Hứa Thanh Thư liếc mắt nhìn Liễu thị một chút: “Người muốn nói cái gì?”

Liễu thị biết rõ tính cách Hứa Thanh Thư, về mặt sinh ý ăn nhiều thiệt thòi như vậy đã sớm học tỉnh, bây giờ nhắc tới chuyện làm ăn như lang nhìn thấy dê, trong đôi mắt lộ ra hết sạch.

Liều thị hơi hơi sửa sang lại lời giải thích: “Ta là muốn Kim Lăng đi tham gia tuyển tú, nhà đầu này từ nhỏ đã thông minh, cực kỳ giống lão gia ngài, ngài nói nếu Kim Lăng trong hậu cung được đương kim thánh thượng sủng ái, Tri phủ Dương Châu còn dám cản hàng của ngài sao? Không phải cũng sẽ ba ba sai người đưa quà tới nịnh nọt ngài?”

Bây giờ quan trường thế lực tàn nhẫn, lấy Hứa Thanh Thư bây giờ quan hệ cùng với gia sản, đúng là một vài chỗ chịu không ít thiệt thòi, có mấy người hẳn không để ý người cho hẳn bao nhiêu tiền, quan tâm chính là trên đầu người có người hay không.

Hứa gia không có gì làm quan thân thích, coi như Hứa Thanh Thư thế hệ này khá là quang tông diệu tổ, bao nhiêu bản lên đều là hẳn Hứa Thanh Thư một người gánh vác.

Đều nói một người đắc đạo, gà chó thăng thiên, này bên trong hoàng cung nếu là có người của mình, hẳn nhớ hẳn con đường này cũng sẽ tạm biệt một ít.

Chẳng qua thâm cung này vừa vào nhưng là không thể so với nhà bách tính bình thường, nữ nhân nhà bách tính nhà thất sủng nhiều nhất chính là bị bỏ rơi, mặt dày còn có thể tái giá, trong hoàng cung đây chính là muốn ở lãnh cung cô độc cả đời a!

Nói Hứa Thanh Thư không để ý nữ nhi này là giả, thế nhưng lợi ích lớn như vậy đặt trong mắt, nói không động lòng lại càng giả, huống hồ Kim Lăng từ nhỏ đã thông minh, tại hậu cung sống để trào lên một vị trí cao cũng không phải không thể.

Hứa Thanh Thư có chút giãy dụa: “Việc này còn phải hỏi Kim Lăng.” Dứt lời liền đứng dậy rời đi.

...

Khí trời buồn bực hồi lâu, rốt cục bắt đầu mưa, bùm bùm đánh ở trên cửa sổ, phía ngoài đại thụ lá cây cũng bị đánh rớt không ít.

Kim Lăng ngồi ở bên giường, Phong nhi giấp tạp chút nước mưa đánh rơi ở trên mặt của nàng, lạnh lạnh.

“Kim Lăng” Đang lúc Hứa Kim Lăng nhìn ngoài cửa sổ xuất thần, Hứa Thanh Thư hiếm thấy tới tiểu viện một lần.

Hứa Kim Lăng tóc đã rất dài, bởi vì tiểu viện này lại không có người nào nên cũng lười chải tóc, Thẩm thị bắt đầu không đồng ý nhất định phải búi cho nàng, nhưng Hứa Kim Lăng nói cho nàng biết làm tóc sẽ lại mọc ra trắng, cũng lúc sơ tóc mới phải nhìn.

Nhìn Hứa Kim Lăng mặc đơn giản như vậy, Hứa Thanh Thư cau mày: “Mẹ ngươi đâu, không đi tìm Trương quản gia lấy vài vốc làm vài bộ xiêm y (quần áo) cho ngươi.”

Hứa Kim Lăng chạy đến trước mặt hẳn: “Làm a, chỉ có điều mẫu thân thuận ý ta chọn nhan sắc khá mờ nhạt mà thôi.” Nói tới Thẩm thị, thế nhưng phát hiện nàng không ở nơi này.

Hứa Thanh Thư đem Kim Lăng ôm ngồi ở trên chân mình: “Mẹ ngươi đi ra ngoài, bây giờ liền chỉ còn hai ta, làm cho cha ngắm nghĩa cẩn thận Tiểu Kim Lăng nào.”

Hứa Kim Lăng cười: “Cha, ta không nhỏ, đã mười hai.” Tính theo tuổi cổ đại, mười sáu tuổi có thể lấy chồng sinh con, mười hai tuổi cũng xem như mới lớn.

“Ha ha. . . Kim Lăng nhà ta đã mười hai.” Do dự một hồi, đột nhiên hỏi: “Kim Lăng, có nghĩ tới sau này gả cho người nào sao?”

Làm sao đột nhiên hỏi cái này?

Kim Lăng một mặt ngây thơ: “Ta a, ta phải gả cho một người sẽ không để cho ta chịu ủy khuất.” Kỳ thực lời này Kim Lăng cũng chẳng qua là nói cho vui, sẽ không để cho người chịu oan ức đó là không có khả năng, người gả cho son thôn dã phụ đều có khả năng bởi vì mẫu thuẫn mẹ chồng con dâu mà xích mích, huống hồ Hứa Kim Lăng biết hiển nhiên, nàng cảm giác mình có một nửa phần là sẽ bởi vì lợi ích của Hứa gia mà hi sinh, tức là lợi ích, dĩ nhiên là không có công bằng có thể nói.

“Con gái Hứa gia ta dĩ nhiên là không thể chịu ủy khuất.” Hứa Thanh Thư nói.

“Tất nhiên, ta có cha đâu.” Hứa Kim Lăng ngoan ngoãn tựa sát Hứa Thanh Thư, đem mặt thật sâu chôn trong ngực của hẳn, đây là phụ thân của nàng a.

Nếu là nàng thật sự vì lợi ích lấy chồng, vậy mẫu thân nàng phải làm sao bây giờ? Thẩm thị là người Kim Lăng ở thế giới này không bỏ xuống được nhất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Từ khi Hứa Thanh Thư có tâm tư này, đối với cuộc sống sinh hoạt hàng ngày của Hứa Kim Lăng càng thêm đề tâm, thời gian trôi qua càng ngày càng nhanh.

Chẳng mấy chốc Kim Lăng đã mười lăm tuổi, vừa vặn đúng dịp tuyển tú ba năm một lần.

Hứa Thanh Thư từ rất sớm liền thay nàng sắp xếp xong xuôi, đến ngay cả Liễu thị cũng nghĩ tất cả biện pháp kéo lại mối quan hệ trước đây ở trong cung, nói chung bây giờ Hứa Kim Lăng nhất định phải vào cung làm phi tử.

Biết được tin tức này, Thẩm thị hầu như muốn chết.

Kim Lăng biết cũng là hơi sợ hãi, nàng còn tưởng rằng nàng sẽ gả cho một người nào đó cùng Hứa gia hợp tác làm ăn, kết quả phụ thân nàng lại chơi một nước cờ lớn như thế, trực tiếp đưa vào cung a.

Thẩm thị cơ hồ là nằm nhòai trước cửa thư phòng Hứa Thanh Thư cầu khẩn đừng đem Hứa Kim Lăng đưa vào cung, nhưng Hứa Thanh Thư lại mặt lạnh nói, tên hết thảy đã lên dây, không có khả năng cứu vãn.

Vừa vặn Liễu thị tới đây cùng Hứa Thanh Thư thương lượng nên cho Hứa Kim Lăng an bài cái nha hoàn nào tốt hơn.

“Ai nha, tỷ tỷ, người đây là đang làm gì?” Liễu thị biết rõ còn hỏi: “Thanh Trúc, mau nâng tỷ tỷ dậy.”

Thanh Trúc: “Vâng. . . Phu nhân. . .” Đưa tay liền đem Thẩm thị kéo lên.

Thẩm thị cúi đầu quay đi, yên lặng vuốt ra tay áo lau nước mắt, một hồi lâu mới nhìn hướng Liễu thị, há miệng muốn cầu nàng nói Hứa Thanh Thư đổi ý, thế nhưng nghĩ đến quan hệ trước nay liền coi như hết, phỏng chừng người vui vẻ nhất khi Hứa Kim Lăng tiến cung chính là nàng.

Liễu thị kinh ngạc nhìn Thẩm thị thế nhưng không van cầu chính mình, liếc nhìn bóng lưng nàng đi xa: “Thanh Trúc, đưa phu nhân về tiểu viện.” Dứt lời liền đẩy cửa phòng ra đi vào.

Hứa Kim Lăng đứng ngoài cổng sân, nhìn thấy Thẩm thị đỏ mắt lên trở về, không khỏi khép hờ mắt, nếu thật muốn nàng tiến cung, trước tiên cần phải đem chuyện của Thẩm thị an bài xong.

Bây giờ Thẩm thị đáng dấp này, Hứa Kim Lăng đã không chờ mong Hứa Thanh Thư có thể châm lại tình cũ với Thẩm thị được, Liễu thị nhòm ngó vị trí chủ mẫu này đã lâu, thế nhưng bởi vì Thẩm thị thành thật căn bản làm cho nàng không tìm được nhược điểm, nghĩ tới nghĩ lui, Hứa Kim Lăng cảm thấy biện pháp tốt nhất chính là làm cho Thẩm thị rời đi Hứa gia.

...

Buổi tối, toàn bộ Hứa gia đều ngủ trong sự trầm mặc.

Chỉ có Thẩm thị một người ngồi một mình dưới ánh nến, tựa như đang suy nghĩ gì.

Hứa Kim Lăng chẳng biết vì sao hôm nay ngủ rất ngon, ăn xong cơm tối không bao lâu liền buồn ngủ rất sớm.

【 Keng! Có mở ra hệ thống súng phi hay không? 】

?

Ở trong đầu Kim Lăng đột nhiên xuất hiện một câu hỏi như vậy.

Đại não Hứa Kim Lăng trống không một hồi, lựa chọn “Có”.

【 Quý khách đã mở ra hệ thống súng phi, hệ thống đang tùy cơ phân phối quân gia súng phi. . . Xin chờ một chút 】

...

【 Xin chào, ta là hệ thống 899, hân hạnh được phục vụ quý khách】

Cảm giác thật là bộ máy cao cấp.

【 xin cho phép ta nói qua quy tắc súng phi cho quý khách】

“Ừ.”

【 vì có thể làm cho quý khách ở trên con đường làm đến súng phi thuận lợi một chút, trong lúc đó ta sẽ thỏa mãn bất kỳ yêu cầu gì của quý khách, điều kiện tiên quyết là ngài có đầy đủ điểm sức quyến rũ, không giống như trình độ trên yêu cầu điểm sức quyến rũ mà điểm sức quyến rũ này bắt nguồn từ chính độ hảo cảm hoàng đế đối với quý khách】

Có thể thỏa mãn bất kỳ yêu cầu gì? Vậy có phải hay không có thể trực tiếp đập mất đi phi tử khác ?

【 có thể, làm Hoàng thượng yêu quý khách, yêu đến mức có thể hy sinh tính mạng của mình thì ta sẽ trực tiếp giúp quý khách đập mất đi hết thầy phi tử 】

. . . Ách . . .

Hệ thống quân đột nhiên xuất hiện làm cho Hứa Kim Lăng vừa mừng vừa sợ, kinh sợ đến mức là lại vẫn thật sự có đồ chơi này, bất quá việc xuyên qua mơ hồ như thế đều phát sinh ở trên người nàng , điểm ấy cũng là không coi vào đâu đi, mừng chính là có hệ thống trong tay, chí ít nàng tại hậu cung không có gian nan quá mức.

【 mặt khác, nếu quý khách cần, ta cũng có thể cung cấp nhắc nhở nguy hiểm và nhắc nhở phân biệt nhân vật】

Nhắc nhở nguy hiểm? Cái này rất cần phải có a, trong hậu cung có rất nhiều nguy hiểm

【trước tiên mời quý khách thanh toán 20 điểm sức quyến rũ, có thể mở ra vĩnh cửu】

Hứa Kim Lăng hít một hơi thật sâu, không được, tạm thời không mở, chờ tiến cung lại nói.

【 tốt, xin hỏi ta còn cần làm cái gì phục vụ quý khách sao?】

Không cần, ta muốn đi ngủ.

Âm thanh im bật đi.

Sáng ngày thứ hai, Hứa Kim Lăng chống mở măt đầu rời giường, chuyện xảy ra tối qua vẫn nhớ rõ ràng, có chút hoài nghi kêu một tiếng: “Hệ thống quân?”

【 keng, chào buổi sáng, quý khách cần gì? 】

Hứa Kim Lăng sững sờ, bây giờ mới dám xác định là thật sự: “Không, ta chỉ đang thử xem thôi.”

Hệ thống quân đột nhiên không nói gì, Hứa Kim Lăng cho là biến mất rồi.

Một lúc lâu, đột nhiên bốc lên âm thanh.

【 Hứa Kim Lăng tiểu thư, ta là chân thực tồn tại, điểm ấy mời ngài đừng nghi vấn, mặt khác, nếu không có việc xin quý khách đừng gọi ta, bởi vì ta còn phải thu dọn dữ liệu, cảm tạ đã phối hợp 】 nói xong liền lập tức không lên tiếng.

Hứa Kim Lăng yên lặng, hệ thống quân tốt thật,còn có thể cấu gắt.

Bất quá chẳng bao lâu Kim Lăng còn trong mơ màng lập tức bị gọi trở về.

“Tiểu thư tiểu thư, không xong.” Phạm Âm vội vội vàng vàng chạy vào, nhìn thấy Hứa Kim Lăng đứng tại chỗ đờ ra, tiến lên liền kéo nàng, thanh âm hơi lớn: “Tiểu thư!”

“Phạm Âm?” Hứa Kim Lăng.

“Tiểu thư, không xong, phu nhân đi thư phòng ầm ĩ muốn lão gia hưu nàng!” Phạm Âm chạy quá mau, vừa nói vừa thở hổn hển vài cái.

“Bỏ vợ?” Hứa Kim Lăng bật thốt lên, nàng đúng là có nghĩ tới biện pháp để Thẩm thị rời đi chính là làm Hứa Thanh Thư hưu Thẩm thị, thế nhưng luôn cảm thấy như vậy có chút không thích hợp, dù sao người nhà mẹ đẻ Thẩm thị đã không còn, mình cũng không ở bên người nàng chăm sóc, một người cô đơn không nói, nếu là có chuyện ai tới chăm sóc, cho dù sau này tái giá cũng sẽ không được đối xử bình đẳng, cho nên nàng cũng rất nhanh bỏ đi ý nghĩ này, không nghĩ tới bây giờ Thẩm thị liền trực tiếp tìm Hứa Thanh Thư muốn hưu thư ? Đây nên nói mẹ con liền tâm hay là cái gì đâu?

Hứa Kim Lăng vội vàng mặc đồ xong liền theo Phạm Âm đi đến thư phòng.

Phạm Âm là con gái Lâm thẩm phụ trách làm cơm trong tiểu viện, đi theo bên người Hứa Kim Lăng đã hai, ba năm , người cũng khá là cơ trí, nhưng mỗi tội nghịch ngợm, thường thường bị Lâm thẩm đuổi theo trong sân đánh, Kim Lăng suy nghĩ, có nên dẫn nàng vào cung hay không, tại hậu cung có một tâm phúc của mình là chuyện trọng yếu cỡ nào.

Thẩm thị vốn đứng trước cửa phòng Liễu thị chờ Hứa Thanh Thư, thật vất vả chờ Hứa Thanh Thư đi ra, nói là có chuyện muốn cùng hần nói, Hứa Thanh Thư nghĩ liền đem Thẩm thị mang tới thư phòng, lại không nghĩ rằng Thẩm thị yêu cầu hần hưu nàng.

Hứa Thanh Thư trong nháy mắt giận không chỗ phát tiết, đem nghiền mực trên bàn hất xuống đất: “Ngươi này có ý gì.”

Thẩm thị dù sao nhất gan, tuy rằng hần không còn tình cảm với nàng, thế nhưng chưa bao giờ nổi giận như vậy, chỉ có điều nàng hôm nay đã chuẩn bị sẵn sàng, cho dù đập bể đầu nàng cũng phải lấy được phong hưu thư.

Thẩm thị hít sâu một hơi: “Ta với người vốn đã sớm không còn tình cảm vợ chồng, nếu không phải là vì Kim Lăng bị cảm tức, lúc ở tiểu viện ta đã nhảy sông chấm dứt đời này.”

Hứa Thanh Thư khiếp sợ, hai mắt híp lại nhìn nữ tử mình từng yêu.

“Bây giờ người đem Kim Lăng đưa vào hoàng cung, chẳng khác nào đem hi vọng cuối cùng của ta bóp nát, đã như vậy, người liền bỏ ta, để ta cùng với thanh đăng cổ Phật làm bạn trong quảng đời còn lại là tốt rồi.”

Hứa Thanh Thư tức giận đến cắn răng: “Thẩm Nhưộc Vân!”

Thẩm thị không nhìn đến sắc mặt tức giận của Hứa Thanh Thư, đi tới bên bàn đọc sách, nhặt lên nghiên mực mới vừa rồi bị Hứa Thanh Thư hất xuống đất, cầm lấy cục mực tinh tế nghiền nát lên “Duyên phận phu thê giữa người và ta chỉ đến đây thôi.”

Một hồi lâu Thẩm thị mới cầm giấy bút để ở trên mặt bàn.

Hứa Thanh Thư nhìn chăm chăm giấy trắng, một lúc lâu mới nói: “Được, Thẩm Nhưộc Vân, đây là thứ người muốn, cảm phong hưu thư này đi càng xa càng tốt!”

A. . . Chẳng biết vì sao lúc Thẩm thị nhìn thấy Hứa Thanh Thư viết liền đột nhiên cười.

Qua nhiều năm như vậy nàng chưa từng hiến dâng chân tâm, bây giờ. . .

Hứa Kim Lăng ngơ ngác đứng trước cửa, nàng vốn tưởng rằng bỏ vợ đối với nữ nhân thời này mà nói là trời sập, cho dù một đời ở trong viện chết già cũng không muốn lưng đeo thân phận bị ruồng bỏ.

Nhưng mà Hứa Thanh Thư từ đầu đến cuối không có hạ bút, chỉ viết hai chữ hưu thư, đều nói chuyện gì cũng phải có lý do, nhưng là tình tế nhớ lại từ trước tới nay, chuẩn tắc bỏ vợ Thẩm thị một cái cũng không phạm phải. Căn bản không biết từ nơi nào ra tay.

Chẳng biết vì sao trong lòng Hứa Thanh Thư có từng tia từng tia vui mừng: “Ta không có lý do hưu người.”

Có mấy lời nói thủy chung là không thể làm mất mặt mũi.

Thẩm thị nói: “Càng thêm tội hà hoạn vô từ, nếu là thật không có toa thì ghi ta ghen tị với thiếp thất là được.” Tâm chết còn có cái gì có thể quan tâm.

Tay Hứa Thanh Thư nhắc bút cứng lại rồi.

Thẩm thị thấy thế chỉ nói một câu: “Kỳ thực, ta vẫn luôn ghen tị với Liễu thị, cuối cùng người nắm giữ người là nàng.” Nói xong liền lôi kéo Kim Lăng đứng ở cửa rồi đi.

Cuối cùng, hưu thư này vẫn viết xong, Thẩm thị không hề liếc mắt nhìn một chút liền nhét ở bao quần áo nặng.

Biết được tin tức này Liễu thị hài lòng vô cùng, nàng còn đang suy nghĩ Hứa Kim Lăng đi rồi làm sao đem Thẩm thị đuổi đi, không nghĩ tới bản thân nàng tự bỏ đi, quá tốt.

...

Nhà cũ Hứa gia.

“Lão phu nhân, Thẩm thị chủ động yêu cầu thiếu gia bỏ vợ, ngài không đi ngăn cản sao?” Một phụ nhân nói.

Ngồi ở trước Phật niệm kinh chính là mẫu thân Hứa Thanh Thư.

Chẳng qua câu nói này vẫn chưa làm cho lão phụ nhân ngừng chuyển động chuỗi Phật châu trong tay, chẳng qua một lúc lâu sau mới mở hai mắt ra, hai mắt có chút vẫn đục: “Mấy năm nay oan ức nàng.”

Phụ nhân đỡ lão phụ nhân đứng lên: “Vậy ngài cứ như vậy làm cho Liễu thị chiếm lấy toàn bộ Hứa gia?”

“Năm đó Nhưộc Vân nha đầu chạy tới nhà chúng ta nói, không chê Hứa gia nghèo, chỉ cần Thanh Thư đối với nàng cả đời tốt là được, chúng ta Hứa gia hồ thẹn với nàng.” Chậm rãi đi chuyển bước chân, năm đó nàng làm cho Liễu thị vào cửa là vì cho kéo dài hương hỏa cho Hứa gia, nhưng như vậy làm cho nàng cảm giác mình đối với Thẩm gia nuốt lời, liên quanh năm ở chỗ Phật đường này không đi ra ngoài qua, thậm chí tôn tử xuất thế cũng không liếc mắt nhìn.

“Nói với Thanh Thư, vị trí chủ mẫu Hứa gia ai cũng không được phép động, nếu không liền để hắn đem cái mạng già này của ta đổi đi!” Lão thái thái nói kiên quyết.

Ngày qua ngày, thời gian tiến cung càng ngày càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7

Trước khi vào cung một ngày.

Chính là lúc ăn cơm trưa.

Liễu thị đùa giỡn nước trong bát cơm, thủy chung là vẫn không an tâm, hỏi: “Lão gia, ngày mai tiến cung rồi, sao Kim Lăng còn chưa trở lại?”

Nói đến chuyện này, Hứa Thanh Thư cũng hạ bát đĩa xuống, bởi vì Thẩm thị bị hưu, yêu cầu duy nhất trước khi vào cung của Hứa Kim Lăng chính là hi vọng mấy ngày còn lại có thể làm bạn với Thẩm thị, hẳn cho phép, mấy ngày trước đây vốn nên kêu cho nàng trở về, thế nhưng trở về chỉ có mình Phạm Âm, tiện thể nhấn nói nàng sẽ không bỏ lỡ thời gian tuyển tú.

Chẳng qua giờ đã xế chiều, Hứa Thanh Thư cũng buồn bực: “Không phải cho người đi dẫn nàng trở về rồi sao? Người gấp có ích lợi gì.”

Nói đến đây Liễu thị liền tức, tàn nhẫn bẻ chiếc đĩa: “Ta làm sao có thể không vội, lúc trước Phạm Âm trở lại người nên phái người đi Từ Trúc viện gọi về. Hiện tại đã là lúc nào rồi, một chút tin tức cũng không có!” Nếu nhà đầu này không tiến cung, vậy làm sao bây giờ, Hứa gia mới vừa vận cảm rệp, nơi nào chống lại gió táp mưa sa.

Hứa Thanh Thư cũng không có tâm tình ăn cơm: “A Khang, người dẫn người đi Từ Trúc viện. Trong đêm nay dẫn nàng trở về.”

A Khang đáp một tiếng liền lập tức đi xuống chuẩn bị.

Chỉ có điều mọi người đợi đến khi trăng sáng sao thừa cũng không có tin tức gì.

Lần này Liễu thị là hoảng triệt để rồi, ở trong phòng đi tới đi lui, luôn cảm thấy là A Khang không đáng tin, liền lại để cho quản gia đi suốt đêm đến Từ Trúc viện.

Liễu thị chạy đến thư phòng của Hứa Thanh Thư trách móc: “Người xem đi, giờ đã là buổi tối mà một bóng người cũng không có, ngày mai làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?”

Hứa Thanh Thư đau đầu xoa trán, thật vất vả bình tĩnh lại tâm tình nhìn xem sách, Liễu thị cố tình âm ỉ đến nơi này, đột nhiên đứng lên, đem sách đập trên bàn: “Chỉ mình người gấp ta không vội sao?”

Liễu thị sợ đến ngây ngẩn cả người, an tĩnh rất nhiều.

Hứa Thanh Thư thở dài: “Người về đi, ta cho toàn bộ người Hứa phủ đi kêu.”

...

Một bên khác, Hứa Kim Lăng mặc trang phục nam tử, uốn tại góc tường, nhìn rất nhiều người Hứa phủ đi ra ngoài.

“Này, sao người lại không đi vào?” Phương Cảnh Húc đứng ở sau lưng nàng, sáng nay hẳn không hiểu ra sao bị người gọi ra phủ, không nghĩ tới lại là Hứa Kim Lăng, không những mình phải đưa cho nàng một bộ nam trang mà còn chạy đến các nhà thanh lâu đi dạo, Phương Cảnh Húc nhớ lần đầu tiên hẳn gặp phải kỳ hoa nữ tử, do dự một hồi, thanh lâu vốn dĩ không sạch sẽ nên hẳn không muốn mang nàng đi, kết quả Hứa Kim Lăng sống chết nhắc chuyện khi còn bé không buông tha.

Bất đắc dĩ, Phương Cảnh Húc không thể làm gì khác hơn là đem nàng che phủ chặt chẽ, cố hết sức không cho nàng xem thấy một vài thứ gì đó, sau đó chạy đến tiệm rượu ăn cơm, nói chung, kết thúc một ngày, tiền tiêu vặt của hắn đã không còn.

Hứa Kim Lăng chỉ để ý nhìn chằm chằm cửa Hứa phủ: “Ngày mai ta phải tiến cung tham gia tuyển tú, sau này không thể gọi người là đây tớ được nữa rồi!” Đột nhiên quay đầu lại, mang theo ánh mắt có chút đáng tiếc nhìn hắn.

Phương Cảnh Húc ngạc nhiên: “Là thật?”

“Người có biết?” Hứa Kim Lăng hỏi ngược lại.

Phương Cảnh Húc có chút không dễ chịu, hẳn có thể nói hắn lúc trước đối với nữ nhân này có chút động tâm sao? Muốn cho Phương phu nhân tới cửa cầu hôn, kết quả Phương phu nhân rất hàm súc nói cho hắn biết Hứa Kim Lăng là muốn vào cung tuyển tú, lúc đó Phương Cảnh Húc cũng không để ở trong lòng, chỉ cho là Phương phu nhân muốn tìm nhà khác tốt hơn, chỉ ngóng trông lúc mình có thể chuồng quản Phương gia liền có thể rước nàng vào cửa.

Hứa Kim Lăng không có chú ý tới ánh mắt của Phương Cảnh Húc, cứ thế nói tiếp: “Không bằng ngươi tiến cung làm thái giám đi, như vậy chúng ta vẫn là bạn tốt, ngươi liền thật sự thành nô lệ của ta .”

Phương Cảnh Húc sắc mặt xanh mét, rống: “Cút.” Nói xong liền xoay người rời đi.

Hứa Kim Lăng một phát bắt được hấn: “Đừng đi a, còn có chuyện cần ngươi làm đó.”

Phương Cảnh Húc sững sờ: “Đã đưa ngươi về nhà, còn có chuyện gì.”

...

Phương Cảnh Húc nhìn cái chuông chó cao nửa mét này, nghi vấn: “Ngươi khi nào thì đào chuông chó?”

Hứa Kim Lăng không để ý tới hấn, đem mấy tảng đá bên cạnh chất thành đồng lên, chỉ vào đồng chó kia nói: “Ngươi chui, ta treo tường.”

“Ta?” Phương Cảnh Húc không thể tin nhìn nàng.

Hứa Kim Lăng gật đầu: “Đúng vậy, ngươi chui qua, sau đó ta treo tường, ngươi ở bên kia đỡ ta.”

Đương nhiên, Phương Cảnh Húc ngọc thụ lâm phong là hấn cho dù có đánh chết cũng không thể làm như vậy, thế nhưng ở dưới ánh mắt vô cùng đáng thương của Hứa Kim Lăng, trong nháy mắt nguyên tắc gì cũng bỏ sang một bên.

Lúc Hứa Kim Lăng nhảy xuống đầu tường, Phương Cảnh Húc vững vàng tiếp được nàng.

Hứa Kim Lăng thấy bốn phía không có ai, có chút thương cảm nói: “Sau này tạm biệt không biết khi nào mới gặp lại.” Nói xong chủ động ôm hấn một hồi. Liền chui vào bụi cỏ sau tiểu viện.

Phương Cảnh Húc ở tại chỗ sững sờ hồi lâu, tựa hồ đầu ngón tay lưu lại nhiệt độ của nàng, thật sự. . . Đòi này liền không thể gặp lại sao?

Khi Hứa Kim Lăng trở về phòng, Phạm Âm cũng sớm đã chuẩn bị xong nước tắm: “Tiểu thư,ngươi đói không, ta cố ý nhờ nương nấu canh hạt sen cho người ăn, ta thổi thổi cho nguội bớt là ăn được rồi.”

Kim Lăng liền vội vàng kéo nàng: “Để ta tự làm, ngươi sau này phải theo ta tiến cung , còn chút thời gian thì bồi Lâm thăm đi.”

Nước mắt Phạm Âm đột nhiên rơi không báo trước: “Cám ơn tiểu thư.”

“À, đúng rồi, hiện tại tình hình Hứa phủ thế nào.” Hứa Kim Lăng đột nhiên hỏi.

Phạm Âm ngừng lại khóc: “Tiểu thư, hiện tại toàn bộ quý phủ từ trên xuống dưới đều ở đây tìm người, Liễu di nương không yên lòng lôi kéo lão gia đi Từ Trúc viện tìm người , nói cho dù như thế nào cũng muốn đem ngươi về.”

Hứa Kim Lăng hài lòng cười. Không lâu lắm liền trốn vào ổ chăn ngủ.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Liễu thị cùng Hứa Thanh Thư một mối lết thân thể trở lại Hứa phủ.

Mà Liễu thị đã sắp muốn bùng nổ con giận, trước tiên không nói thiên tân vạn khổ chạy đến Từ Trúc viện tìm người, cửa viện cũng đã đóng, Hứa Thanh Thư đứng ở ngoài cửa hồi lâu mới có người đến mở cửa, thật vất vả đi vào, muốn tìm Thẩm thị, kết quả Thẩm thị chết sống không muốn gặp, Thẩm thị không chịu gặp bọn họ thì bọn họ làm sao tìm được Hứa Kim Lăng, nàng ta lại không thể tự tiện xông vào, Liễu thị ở bên ngoài đứng là mãi hồng miệng lưỡi mới câu được Thẩm thị mở cửa, kết quả Thẩm thị đi ra nói cho bọn họ biết Hứa Kim Lăng trời vừa sáng đã rời đi rồi.

Sầm sét giữa trời quang a!

Cho nên một đám người lại đuổi trở về, lúc trở lại trời đã sáng, hai người một khắc không tìm được Hứa Kim Lăng vậy thì một khắc cũng không dám ngủ, suốt đêm qua lại bốn ba, làm cho hai người quen sống trong nhung lụa nháy mắt chịu không được .

Ai biết chân trước mới vừa vào Hứa phủ chân sau A Khang liền mang theo người trở về nói là đại tiểu thư tối hôm qua đã trở lại.

Liễu thị suýt chút nữa tức giận đến té xỉu: “Ngươi sao không nói sớm a!”

A Khang cũng rất oan ức, chính mình từ xế chiều hôm qua vẫn bận rộn được chứ, nửa đêm thực sự quá mệt mỏi trở về nghỉ ngơi một chút, biết được tất cả mọi người phát động rồi, kết quả tiểu thư khỏe mạnh ở trong phủ, hấn lại bỏ lên đi tìm Hứa Thanh Thư bọn họ, ai biết thế nhưng bỏ lỡ.

Nói chung mới sớm tinh mơ, Hứa phủ trên dưới toàn bộ cũng đã rầu rĩ gục xuống.

“Được rồi, hãy đi nghỉ ngơi đi.” Hứa Thanh Thư là một nam nhân cũng không chịu nổi.

Liễu thị vội vàng nghĩ đi ngủ bù, nhưng không nghĩ bị Kim Lăng gọi lại.

“Liễu đi nương.” Hứa Kim Lăng dặn dò Phạm Âm đem đồ chuẩn bị tốt đều mang lên xe ngựa, lần đầu thân thiết kéo tay Liễu thị: “Ngày hôm qua Kim Lăng quá không hiểu chuyện, làm cho Liễu đi nương bồn ba mệt nhọc.”

Nhiều người nhìn như thế, Liễu thị không thể lộ vẻ hung dữ: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, người an toàn về nhà là tốt rồi, dọc theo đường đi người phải cẩn thận, đi nương sẽ không tiền người.” Dứt lời xoay người đã nghĩ rồi đi.

Hứa Kim Lăng mỉm cười kéo một cái lại đem nạng lỏi trở về: “Liễu đi nương, ta lập tức phải đi, theo ta trò chuyện một chút không được sao?”

Liễu thị trong lòng biết nha đầu này là có ý chinh nạng, cắn răng: “Ta sợ Thụy Nhi một buổi tối không thấy ta sẽ khóc.”

“Ta mới vừa nhìn rồi, tiểu đệ còn đang ngủ.”

Liễu thị một hơi giận dẫu ở ngực không chỗ phát tiết.

Hứa Kim Lăng vẫn cười tùm tùm lỏi lỏi kéo kéo Liễu thị, nhìn thân thể Liễu thị sắp ngã xuống, nạng hài lòng cười cười, bám vào bên tai Liễu thị nhỏ giọng nói: “Cho dù mẹ ta không ở đây, người đời này cũng đừng muốn ngồi trên vị trí chủ mẫu Hứa gia.” Nói xong liền buông tay mình ra, lấy khăn tay từ trong lòng ngực xoa xoa, sau đó kín đáo đưa cho Thanh Trúc đứng sau lưng Liễu thị: “Cho người.”

Tay Liễu thị giấu ở dưới áo đã nắm thật chặt, móng tay cũng đã lồm vào trong thịt, người mấy chục tuổi bị một tiểu cô nương chọc giận đến uất ức mà vẫn nhịn, làm sao chịu được.

Hứa Kim Lăng vừa lên xe ngựa đã nhìn thấy đôi mắt Phạm Âm đỏ ngầu ngồi ở chỗ đó, an ủi: “Đừng thương tâm, sau này còn có cơ hội trở về.” Nói xong liền tựa ở một bên chợp mắt.

...

Bên trong hoàng cung.

Hoàng đế trẻ tuổi chính đang phê duyệt tấu chương.

Hoàng Đức Hải nhẹ giọng đi đến bên cạnh hoàng thượng.

Lý Vũ cảm giác có người tới gần, chưa ngẩng đầu, chẳng qua thân nhiên hỏi: “Chuyện gì.”

Hoàng Đức Hải nói: “Hoàng thượng, Hộ bộ mới vừa đưa tới danh sách tú nữ năm nay để người quyết định thời gian chọn duyệt.”

Lý Vũ ngẩng đầu, liếc nhìn thứ trong tay Hoàng Đức Hải: “Để vậy đi, ngày chọn duyệt người để Thái hậu định đoạt đi.”

Hoàng Đức Hải đáp một tiếng: “Vâng.” Liền yên lặng lui xuống.

Chung Thúy cung.

Mùi đàn hương nhàn nhạt nhẹ nhàng bông bênh ở khắp nơi.

Tập Thu cảm quát hương bồ nhẹ nhàng phe phẩy: “Nương nương, năm nay tú nữ cũng đã vào ở Trữ Tú cung.”

Người dựa vào trên giường hai mắt khép hờ, lông mi dày đặc khẽ rung động, tóc dài tùy ý tán loạn, đôi môi khẽ mở: “Ừ. . . Có gì đặc biệt?”

Tập Thu tự suy nghĩ một hồi, rõ ràng khi nữ tử nói tới đặc biệt là đánh giá thân phận: “Trong đó có một vị là biểu muội Lương phi nương nương.”

Đức phi tinh tế vuốt ve mái tóc mình: “Lương phi không được sủng ái nên cần nhờ biểu muội của mình ra tay sao?”

“Ha ha.” Tập Thu không khỏi bật cười: “Nương nương, lời này của ngài quá trực tiếp.”

Lương phi này tuy rằng là một trong tứ phi cao quý, nhưng tính tình điều ngoa vô cùng, nếu không phải bởi vì cha nàng là Đại tướng quân, nàng không chắc từ vị trí Tiệp dư bò lên Phi vị đâu, có thể chính vì vậy Hoàng đế càng ngày càng chán ghét nàng.

Mà vị chủ tử nằm ở trên giường chủ tử đây chính là Đức phi gần đây danh tiếng khá thịnh, rất được Hoàng thượng sủng ái, chủ tử này tốt, Tập Thu cũng theo được rồi, đã có không ít cung nữ nghĩ thông suốt qua nàng đến Chung Thúy cung này làm việc đâu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Địa điểm Tổng duyệt là ở Tỉnh Di hiên.

Kim Lăng hít một hơi thật sâu theo đội ngũ tú nữ tiến vào, nàng xếp hạng hơi hơi mặt sau một chút, năm, sáu cái tú nữ đứng ở giữa điện đề hoàng để chọn lựa.

Tốc độ chọn lựa của Hoàng đế rất nhanh, trên căn bản chính là quét mắt một vòng sau đó lưu lại thẻ bài, ở giữa cũng chỉ là mang tính chất tượng trưng hỏi mấy vấn đề, đến mặt sau căn bản hỏi đều lười hỏi .

Kỳ thực Kim Lăng chẳng hề lo lắng mình bị loại, có hệ thống quân mạnh mẽ như vậy ở đây nàng cần lo lắng gì, huống hồ nàng tự cho là mình ở giữa đám tú nữ này vẫn rất có sắc đẹp.

Rất nhanh, Hứa Kim Lăng cũng thuận lợi được lưu lại thẻ bài. Nàng đánh giá tính toán một chút trong đám người này, Hoàng thượng lưu lại thẻ bài có ít nhất khoảng hơn mười người.

Hứa Kim Lăng được phong làm từ thất phẩm tài tử bị an bài ở tại Tây Đình các, những người còn lại phần lớn được phong làm mỹ nhân hoặc là lương đệ, cũng có mấy cái là thường tại, nếu nói là được phong làm thập phẩm đáp ứng cũng chỉ có một người.

Là Liễu Nguyệt Di mấy ngày trước ở Trữ Tú cung, ngày ấy Hứa Kim Lăng đặc ăn xong cơm tối, chuẩn bị trong phạm vi nhỏ đi bộ một hồi, cũng vô tình nhìn thấy nàng ở đó nhục nhả một tú nữ.

Chỉ có điều tú nữ bị nắng vẫn luôn cúi đầu, Hứa Kim Lăng cũng nhìn không rõ ràng, liếc nhìn một chút nàng liền thức thời trở lại làm bộ không nhìn thấy.

Sau đó nghe những tú nữ đó bát quái nói là Liễu Nguyệt Di này là biểu muội Lương phi nương nương, hậu trường rất cứng rắn, việc được chọn là mười phần mười năm chắc, đến lúc đó vị phận dĩ nhiên còn cao hơn các nàng một tít, các nàng mới không ngốc đến nỗi hiện tại đi đắc tội nàng.

Hứa Kim Lăng nghĩ người một hồi, những thái giám cung nữ kia được an bài ôn hòa xong cũng đã tập trung lại.

Hứa Kim Lăng làm cho Phạm Âm đem đồ Hứa Thanh Thư thay nàng chuẩn bị chuẩn bị đều ban cho các cung nữ cùng bọn thái giám, mặt khác làm cho Phạm Âm chuẩn bị chút nước cùng bánh ngọt, đều là Kim Lăng mang tới, quá nhiều nếu không ăn sẽ hỏng ngay.

Là một người nô tài, Hứa Kim Lăng rất rõ ràng bọn họ cần chính là cái gì, không chỉ có bạc, càng nhiều là tôn trọng, bất quá nàng không có ngốc đến nỗi muốn cùng bọn họ xưng hô bình đẳng.

Vốn những nô tài này đều cảm thấy hơi đáng tiếc, chỉ cần là người hơi hơi thông minh đều biết làm, lại không nghĩ rằng vẫn cố ý chuẩn bị nước cùng bánh ngọt. (Linh: đoạn này hơi rồi nên ta không edit đúng đc, mong các nàng tha lỗi :())

Phạm Âm: “Chủ tử nói, ăn no mới làm việc.”

Những nô tài này đều ngăn cả người, mới vào cung ở, có rất nhiều nơi đều cần thu dọn cùng quét tước, có chủ tử nào tri kỷ đến nỗi suy nghĩ sau khi người làm việc có thể hay không khát, có thể hay không rầu rĩ? Nếu vị chủ nhân này sau này được Hoàng thượng sủng ái, cuộc sống sau này lại càng dễ chịu .

Hứa Kim Lăng không có giấc ngủ trưa quen thuộc, cảm sách nhìn hồi lâu.

Mới qua một hồi, liền có người tới thăm Tây Đình các của nàng.

Phạm Âm: “Tiểu thư, Lâm mỹ nhân đến.”

Lâm mỹ nhân? Hứa Kim Lăng bỏ sách xuống, lúc nàng ở Trữ Tú cung cũng không nói nhiều, càng không có cùng cái kia tú nữ tiếp xúc.

Lâm mỹ nhân chân thành mà đến mang vào một tia gió xuân.

Hứa Kim Lăng mỉm cười tiến lên: “Phạm Âm, chuẩn bị trà.”

Lâm mỹ nhân hé miệng cười khê: “Hứa tài tử là không nhớ ta sao?”

Kim Lăng chẳng qua chỉ nhìn nàng, chờ nàng nói câu tiếp theo.

Lâm mỹ nhân: “Vốn là mấy lần ở Trữ Tú cung gặp phải người, kết quả người không hề liếc mắt nhìn ta một chút liền rời đi, mãi mới chờ đến lúc Hoàng thượng tổng duyệt, người liền đứng phía sau ta, có thể do người không nhắc lên nhìn nên không biết ta.” Ngự khí có chút tức giận, tựa như nàng rất thân cận với Hứa Kim Lăng.

Nhưng Hứa Kim Lăng vẫn nhớ không nổi: “Ta thuờ nhỏ trí nhớ cũng không tốt, thấy người nào chuyện gì thoáng qua liền quên, lại thường xuyên nhờ Phạm Âm ở bên nhắc nhở.” Nói xong tiếp nhận trà Phạm Âm bưng tới, đặt ở trước mặt Lâm mỹ nhân.

Lâm mỹ nhân cười càng vui mừng hơn: “Ta với ngươi chỉ có duyên gặp mặt một lần, lúc trước ngươi bên ngoài cửa cung thay ta nhặt khăn tay, ta liền cảm thấy được ngươi người này thật là người ta yêu thích, hôm nay ta là đây mặt tới muốn cùng ngươi quen biết nhau, ngươi không nên ghét bỏ ta.”

Hứa Kim Lăng mỉm cười đáp lại: “Làm sao biết chứ, ngươi nếu không đi theo ta trò chuyện, ta hôm nay sẽ rất nhàm chán.” Nghe qua lời Lâm mỹ nhân vừa nói nàng đúng là có nhớ tới một ít, lúc nàng mới vừa vào cửa cung Lâm mỹ nhân liền đứng ở bên cạnh, lấy khăn tay che miệng, đoán chừng là ho khan gì đó, ai biết gió to thổi một cái đem khăn tay kia thổi tới dưới chân Hứa Kim Lăng, nàng sớm đã nhìn thấy, cũng không thể làm bộ không nhìn thấy dầm lên đi, nên nàng (HKL) phải cúi người nhặt lên đưa cho nàng (Lâm mỹ nhân), nhưng lại không biết đây thế nhưng cũng có thể làm lý do thấy sang bắt quàng làm họ.

Lâm mỹ nhân này nói chuyện ôn nhu, rất có phong cách cô gái Giang Nam dịu dàng, chẳng qua Hứa Kim Lăng không biết hôm nay nàng ta đột nhiên tới làm thân là có chuyện gì, trước tiên không nói bởi cảnh nàng không đủ dày, nàng lại ở Trữ Tú cung trầm mặc ít lời, mọi người đều coi nàng là khúc gỗ mà nhìn.

Lâm mỹ nhân cười tủm tỉm nhấp một ngụm trà, đã ngồi nhanh đây gần nửa canh giờ, vẫn như cũ không có ý tứ rời đi: “Hứa tài tử ngươi cũng biết Liễu đáp ứng là người chỗ nào sao?”

Hứa Kim Lăng mặc dù biết thế nhưng lại lắc đầu.

Lâm mỹ nhân chậm rãi nói: “Liễu đáp ứng là biểu muội của Lương phi nương nương, phong vị nàng ta vốn hẳn là ở trên chúng ta, chẳng qua không biết là ai truyền ra ngoài, nói Liễu đáp ứng này ý vào thân phận của Lương phi nương nương ở Trữ Tú cung ức hiếp tú nữ, còn kém chút muốn phá hủy dung mạo các tú nữ kia, loại tin tức này ở trong cung thì truyền ra nhanh nhất, các cung nữ thái giám các cung thường xuyên qua lại nên Hoàng thượng cũng biết, cho nên nàng mới phải làm đáp ứng.”

Hứa Kim Lăng không biết Lâm mỹ nhân đột nhiên nói với nàng những thứ này làm gì, theo lý thuyết Liễu đáp ứng là tự mình làm bậy thì không thể sống, chẳng qua trong nháy mắt, Kim Lăng cũng người.

Lâm mỹ nhân vẫn một mặt mỉm cười nhìn Hứa Kim Lăng, nhìn thấy biểu cảm thoáng qua trên mặt nàng, sau đó lại nói: “Hôm nay đã muộn, ta phải trở về, trà này uống rất ngon.” Nói xong liền rời đi.

Sắc mặt Hứa Kim Lăng có chút nghiêm nghị.

Phạm Âm không biết tiểu thư nhà mình đột nhiên làm sao vậy: “Tiểu thư, người mệt mỏi sao?”

Kim Lăng vung vung tay: “Ngươi lui xuống đi.”

Lâm mỹ nhân đột nhiên nói như vậy không phải không hề có căn cứ, trước nàng bởi vì nhàm chán ra ngoài giải sầu, không cẩn thận gặp được Liễu đáp ứng đang răn dạy cái kia tú nữ, xung quanh lại vừa vặn không người khác, nhưng như vậy cũng không có nghe tin đồn nói Liễu đáp ứng động thủ đánh người, mà càng đáng buồn chính là nàng ta lại nhìn thấy chính mình, hiện tại đột nhiên chuyện như vậy truyền đi, hơn nữa càng truyền càng thái quá, Liễu đáp ứng này sẽ là người thứ nhất tìm nàng Hứa Kim Lăng gây phiền phức.

Hiện tại nàng không lo lắng Liễu đáp ứng tìm nàng, lo lắng là Lương phi nương nương, Liễu Nguyệt Di vốn là công cụ Lương phi vì củng cố sủng ái nên cho tiến cung, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Liễu Nguyệt Di chỉ ít cùng bọn họ bây giờ là địa vị bình đẳng, hiện tại được phong làm đáp ứng, trước tiên không nói mặt trên không bỏ qua được, tên Hoàng đế đối với nàng ta ấn tượng cũng không tốt, hướng hồ phía trước nàng ta còn có nhiều nữ tử xuất sắc như Lâm mỹ nhân.

Lương phi nương nương nếu biết thì rất có thể sẽ hận nàng sao? Hướng hồ Lâm mỹ nhân thế nhưng đã sớm biết tất cả những thứ này, càng nói rõ nàng không phải một người đơn giản, có thể nói trước có người chống lưng, Hứa Kim Lăng không hiểu ra sao liền bị lôi vào cuộc chiến này.

Phiền phiền phiền.

...

Cảnh Thúc lâu

Uyển Trữ nhẹ nhàng bóp vai Lâm mỹ nhân: “Chủ tử, ta ngược lại cũng đã gặp Hứa tài tử mấy lần, nhìn rất là chất phác, chủ tử làm sao lại cố ý chạy tới nói cho nàng ấy.” Thực sự có chút không rõ chủ tử của mình, theo lý thuyết chủ tử cùng Hứa tài tử là thân phận bình đẳng, vì sao lại tự mình chạy đi tới làm mất thân phận a.

Lâm mỹ nhân nhẹ nhàng bẻ bẻ cổ, um tùm tùm tế tay đập ở trên cổ: “Ngươi cảm thấy nàng ta chất phác, ta lại cảm thấy nàng ta rất vừa ý ta.”

Hơn nữa nàng cũng rất muốn biết, mới vào cung đình liền gặp phải chuyện như vậy, Hứa Kim Lăng sẽ làm thế nào? Nếu có thể cùng nàng giao hảo ngược lại cũng không thiệt thòi, trong hậu cung này dù bao nhiêu cũng phải có mấy người của mình.

Thái Dịch cung.

“Tức chết bốn cung !” Lương phi cầm lấy bình hoa hung hăng đập xuống đất.

Một đám cung nữ bên cạnh sợ đến mức lập tức quỳ trên mặt đất.

“Nương nương bớt giận.”

Bớt giận? Nàng làm sao có thể bớt giận?

“Mắc cỡ chết người!” Tất cả tú nữ không phải tài tử, mỹ nhân chính là thường tại, không nghĩ tới biểu muội Lương phi nàng thế nhưng lẫn lộn kém cỏi nhất thành đáp ứng, đây là tát vào mặt nàng một cái a.

Nhược Yên cẩn thận từng li từng tí một tiến lên nói: “Nương nương không nên tức giận, lúc trước Liễu tiểu chủ cùng nô tỳ nói nàng căn bản không có muốn hủy dung mạo tú nữ kia, hơn nữa chuyện này bị truyền thành như vậy rất có thể là bởi vì vị mới sắc phong Hứa tài tử ấy.” Sau đó khóe mắt ra hiệu cung nữ một bên nhanh lên một chút thu thập bả vụn trên đất.

Tĩnh tĩnh Lương phi vốn điều ngoa, từ trước tới giờ chỉ có nàng oan uổng người khác, chưa từng có người dám oan uổng nàng, trong nháy mắt tức giận càng lớn: “Lá gan Hứa tài tử này thật là lớn, cho người đem Hứa tài tử mang tới cho bản cung.”

Nhược Yên đang bận bịu vội dừng lại: “Nương nương, ngài hiện tại liền kêu Hứa tài tử tới đây càng sẽ dễ dàng làm đề tài cho người ta nói chuyện phiếm, qua mấy ngày lại gọi cũng không muộn.”

Lương phi lúc này mới bình tĩnh lại, hung hăng trừng mắt nhìn nàng một cái, nàng đường đường là Lương phi lại vẫn bị cung nữ chỉ dẫn.

Nhược Yên cúi đầu.

“Nương nương, Đức phi nương nương đến rồi.” Một cung nữ đi vào báo.

Đức phi? Không cần nghĩ, nhất định là tới cười nhạo nàng.

Nhược Yên không cần nhìn cũng biết tâm tư Lương phi, vội vàng nói: “Nương nương không nên gấp gáp, xem xem Đức phi nương nương nói cái gì, tuyệt đối không nên nổi giận, miễn cho chọc người bất được nhước điểm.”

Nhưng không nghĩ Lương phi trở tay hung hăng tát nàng một cái: “Chuyện của bản cung còn chưa tới phiên người một cung nữ mở miệng.”

Nhược Yên bụm mặt lui sang một bên, nếu không phải là vì mình có thể tại hậu cung sinh tồn khá hơn một chút, nàng làm sao đồng ý giúp Lương phi vụng về này nghĩ kế, xưa nay chỉ có thể hành động theo cảm tính, bị Đức phi chọc tức giận đến phát điên cũng chỉ gọi lấy những cung nữ bọn họ ra xả giận. Mấy ngày trước cánh tay bị bẻ còn chưa khỏi.

Đức phi cười tủm tỉm đi tới, liếc nhìn những cung nữ trầm mặc kia mà đoán nữ nhân đó mới vừa rồi làm gì: “Những cung nữ lại làm cho tỷ tỷ giận sao?”

Lương phi nhẹ nhàng khẽ hừ, xoay người ngồi cạnh bàn: “Tất cả đều là đồ vô dụng, lấy cái bình hoa lại có thể lỡ tay đập nát.”

Đức phi ngồi đối diện Lương phi: “Vậy đúng là nên phạt, tỷ tỷ nghe nói gì chưa, Liễu đáp ứng mới nhập cung là biểu muội của tỷ tỷ người đấy.”

Lương phi trầm mặc.

Đức phi không nhìn Lương phi mà nói tiếp: “Nhưng ta lại cảm thấy không thể nào có chuyện như vậy, tỷ tỷ ngài nói thể nào cũng là một trong tứ phi, Hoàng thượng thương người biết bao nhiêu, nói gì thì cũng nể mặt mũi người ba phần, chỉ ít cũng phải tán phong trên tài tử không phải sao?”

Lương phi trong lòng khí huyết cuộn cuộn.

Đức phi bình thường không có ham muốn gì lại yêu thích chọc giận Lương phi này, ý vào mình là con gái Đại tướng quân mà còn rờ ràn nhẵn, lúc này biểu muội nàng ta làm nàng ta mất đi mặt mũi, nếu nàng (Đức phi) không dám chọc một chút sẽ cảm thấy có lỗi với bản thân mình.

Lương phi vẫn cứ im lặng, một câu cũng chưa nói, nhìn được đến lúc Đức phi rời đi.

Sau khi rời đi Thái Dịch cung.

“Lần này Lương phi nương nương tức giận không nhẹ a.” Tập Thu ở một bên nói.

Đức phi sờ sờ móng tay mình: “Lương phi cười không nổi a, bản cung muốn biết ai đem tin kia truyền ra ngoài? “Dám lớn mặt cùng Lương phi đối nghịch như vậy, đáng nghiền ngẫm.”

Tập Thu nói: “Nghe nói là Hứa tài tử mới được sắc phong.”

“Hứa tài tử?” Đức phi âm thầm nhớ kỹ người này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Sau khi biết được những chuyện này, Hứa Kim Lăng cảm thấy mình thật đúng là bị oan uổng cực kỳ, ăn một bữa cơm xong tản bộ lại có thể tình cờ gặp chuyện muốn đòi mạng như thế, thật sự nặng rất vô tội được chứ.

Bởi vì phi tần mới vào cung vị trí thấp không cao mấy, không cần dậy sớm thỉnh an Hiền phi nương nương, cho nên nói a, phi tần vị trí thấp không được Hoàng thượng sủng hạnh thì cơ hội liếm mặt nịnh hót phi tần địa vị cao cũng không có.

Phải thỉnh an Hiền phi nương nương đó là bởi vì hiện tại trong cung chưa lập Hoàng hậu, một năm trước Hoàng hậu bất ngờ ốm chết, cho nên phượng ấn tạm thời giao cho Hiền phi chưởng quản lục cung.

Kim Lăng nghĩ muốn trong hậu cung tìm cái chỗ dựa liền lại lập tức bác bỏ, có chỗ dựa tại hậu cung dễ chịu là không sai, thế nhưng nhất định phải sống những tháng ngày bị khống chế, nếu một khi phát hiện tin tức của người không đúng, nói không chừng chỗ dựa kia sẽ lập tức diệt người, không cho người một chút cơ hội sống sót, có ai nguyện ý cả đời ở trước mặt người khác khúm núm ?

Nghĩ tới nghĩ lui, Kim Lăng triệt để từ bỏ tư tưởng hướng người khác xin giúp đỡ.

Suốt cả buổi tối Hứa Kim Lăng đều ở đây xoắn xuýt chuyện này, đến nỗi nửa đêm đầu đầu tưởng tượng sinh động nên ngủ không yên.

Sáng ra mới dậy ăn mặc rửa mặt tốt.

Phạm Âm đến bên cạnh hầu hạ: “Tiểu thư, Lương phi nương nương cho người truyền lời lại đây, nói là mời các vị tiểu chủ mới tiến cung ngắm hoa thưởng trà.”

Hứa Kim Lăng chỉ cảm thấy kinh mạch trên trán đang đập thình thịch.

Rất nhanh, chương sự cung nữ liền dẫn Kim Lăng cùng Phạm Âm đi hướng Ngự hoa viên lại vô tình gặp phải Lâm mỹ nhân và mấy vị tài tử khác từ bên trong đi ra.

Lâm mỹ nhân cùng mấy vị tài tử nói đùa chào Hứa Kim Lăng.

Hứa Kim Lăng đều mỉm cười lấy đó hữu hảo.

Lúc Lâm mỹ nhân đi ngang qua Hứa Kim Lăng thì nhẹ giọng nói: “Liều đáp ứng ở phía sau.” Nói xong liền quay sang Bùi tài tử nói: “Nghe nói Sở quý nhân này lớn lên thật là mỹ lệ, không biết hôm nay có thể may mắn gặp được một lần hay không.”

Bùi tài tử hừ hừ hai tiếng: “Sở quý nhân kia có phải chúng ta muốn gặp là gặp đâu?”

Sau khi nghe Lâm mỹ nhân nhắc nhở như vậy, Hứa Kim Lăng mới chú ý tới Liều đáp ứng vội vàng từ đằng sau đi tới. Nhìn tốc độ của nàng cộng thêm vẻ mặt vận vẹo khó coi, nhất định là đã sớm nhìn thấy nàng, cho nên Kim Lăng thức thời di chuyển sang bên cạnh một chút, kết quả Liều đáp ứng vẫn từ phía sau đụng vào nàng, vẫn cứ đem Kim Lăng đẩy ra đám cỏ bên đường nhỏ. Rõ ràng con đường rất rộng rãi mà, cho nên nói a, người nào có hậu thuẫn cứng rắn liền bước đi đều mang gió.

Phạm Âm đứng lúc đỡ lấy nàng: “Tiểu thư.”

Kim Lăng vung vung tay: “Không có chuyện gì.” Nàng hiện tại không có tâm tư để ý chút việc làm mờ ám của Liều đáp ứng, coi như là bị chó cắn một miếng đi, nàng cũng không thể đuổi theo chó cắn lại một cái nha, huống hồ với tính cách dễ kích động của nàng ta thì nói không chừng Kim Lăng sau này còn có thể mượn nàng ta đi cắn người khác không phải sao?

Lâm mỹ nhân đứng là rất chú ý nhất cử nhất động của Hứa Kim Lăng, vốn tưởng rằng nàng gặp phải việc này sẽ nói hai ba câu phản bác, dù sao chuyện tản lời đồn như vậy đều làm, với lý do đáp ứng xúc phạm tài tử lại càng thêm đầy đủ, cũng không nên im lặng một bên không lên tiếng chứ ? Lâm mỹ nhân thậm chí có chút thất vọng, tựa hồ Hứa Kim Lăng không phải như trong tưởng tượng của nàng.

Không lâu lắm, mọi người đến Ngự hoa viên đông đủ. Chỉ thấy giữa khóm hoa có một cái lối nhỏ, một vệt non bóng người màu đỏ chậm rãi đi tới.

Bùi tài tử khinh thường hừ một tiếng.

Lâm mỹ nhân mỉm cười nói: “Đó là Sở quý nhân.”

Kim Lăng nhìn vị mỹ nhân kia, cao quý lãnh di a, nàng đứng là cũng nghe nói qua về người này, lúc trước khi nàng ta vẫn là tú nữ, cũng bởi vì khuôn mặt này đẹp mà bị hoàng đế nhìn trúng, đêm đó liền được truyền thị tẩm, lần chọn duyệt cũng không cần tới, trực tiếp liền được sắc phong làm quý nhân, có thể tính là đề tài nổi bật nhất gần đây trong cung.

Ở ngự hoa viên có một cái đình rất to, Lương phi đã sớm sai người dọn xong bàn ghế cùng nước trà, Nhược Yên ở bên tai Lương phi nói: “Người mặc trang phục xanh nhạt chính là Hứa tài tử.”

Chờ mọi người hành lễ xong, Hứa Kim Lăng mới vào chỗ, rất vừa vặn là nàng ngồi bên trái Lâm mỹ nhân, bên phải Sở quý nhân, đối diện là Liễu đáp ứng luôn luôn nhìn nàng cảm tức mà không hề che giấu.

Lương phi cũng khó có được một lần chậm rãi mở miệng: “Ta mời các muội muội tới đây không chỉ đơn giản là vì uống trà ngắm hoa, càng hi vọng chúng ta có thể trau dồi một ít cảm tình, dù sao mọi người đều phải hầu hạ hoàng thượng.”

Nhiều phi tần liên tục xưng phải.

Lương phi thấy bọn họ uống gần đủ rồi, đột nhiên nói: “Chỉ uống trà ngắm hoa thì có chút vô vị.” Sau đó khéo mắt liếc nhìn Liễu đáp ứng.

Liễu đáp ứng nhận được tín hiệu liền lập tức nói: “Nghe nói Hứa tỷ tỷ là người đa tài đa nghệ, không biết Hứa tỷ tỷ có thể vì chúng ta biểu diễn một khúc cầm hay không?”

Lương phi tỏ vẻ ngạc nhiên: “Ồ? Vậy Hứa tài tử liền đánh một khúc làm cho bốn cung cùng các vị muội muội ở đây nghe đi.”

Hứa Kim Lăng bất đắc dĩ cười cười, trắng trợn đào hầm như thế, lại ở trước mặt nhiều người buộc nàng nhảy vào hố.

Hứa Kim Lăng nhẹ nhàng gật đầu: “Được.”

I

Lương phi: “Người đâu, mang đàn tới.”

Hứa Kim Lăng ôm cầm đang muốn ngồi trên băng đá trong đình, kết quả Lương phi lại nói: “Vị trí đình này quá nhỏ, sợ rằng sẽ gây trở ngại đến Hứa muội muội phát huy tài nghệ, người đến a, đem cái bàn này chuyển tới phía dưới đi.” Khoảng cách có ít nhất xa năm mét.

Hứa Kim Lăng thậm chí cũng không kịp mở miệng cự tuyệt.

Lúc ôm cầm tiếp tục đi, Hứa Kim Lăng cố ý đưa tay sờ xuống dưới dây đàn, chẳng qua một hồi liền lại thu tay, đàn này huyền ở dây đàn a, nếu hơi hơi dùng sức đè nén xuống, da nhất định bị cắt vỡ.

Cung nữ đưa ra Nghĩa giáp (móng tay giả) cho Kim Lăng quần lấy.

Nói thật, tuy rằng Kim Lăng trong lòng đã chuẩn bị tốt, hôm nay cho dù bị chinh cũng không tranh luận gì nhưng Lương phi thuộc loại ăn mềm không ăn cứng, đối với loại người chết ngang ngược này có đức chinh phục rất lớn, Kim Lăng dự định đi ngược lại con đường cũ, giả vờ như quả hồng nhũn, sờ một cái liền nát, n thêm liền vô vị, bất quá Kim Lăng cũng không có ý định làm cho Lương phi nằm lần thứ hai, nhưng khi nhìn dây đàn, tay vẫn không khỏi có chút run rẩy.

Trước tiên không nói thân phận của Lương phi, nàng là con gái tướng quân, như Hứa Kim Lăng là con gái một vị quan nhỏ thì khi so sánh kém rất xa, trong khi nàng còn không có được độ thiện cảm của Hoàng đế thì nàng không thể sử dụng hệ thống, vậy mang ý nghĩa bây giờ còn không phải lúc mạnh động, Lương phi tiến nàng liền lùi.

Huống hồ nhìn chăm chăm nàng cũng không phải chỉ mỗi mình Lương phi.

Nghĩ xong ngón tay Hứa Kim Lăng nhanh chóng lướt ở trên dây đàn, cứ việc nàng đã rất nhẹ nhàng bắn a, nhưng không thoáng dùng sức một lần, Kim Lăng cũng cảm giác dây đàn này căng gần gũi ngón tay một phần.

Dây đàn sắc bén, Nghĩa giáp (ngón tay giả) thì mỏng, Kim Lăng đã cảm giác ngón tay bắt đầu mơ hồ đau đớn.

Một khúc xong xuôi, da Kim Lăng đã bị cắt vỡ, máu tươi chảy ra, chỉ có điều nàng cũng không tính biểu hiện ra, yên lặng để tay ở phía sau, trên mặt lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Lương phi thấy thế rất hài lòng.

Lâm mỹ nhân cau mày, nghĩ thầm nhiều người nhìn như thế, nếu nói ra cũng không có cái gì, tại sao nhất gan đến vậy? Nàng bắt đầu suy nghĩ lại có nên cùng Hứa Kim Lăng thành lập quan hệ minh hữu, dù sao nàng (HKL) nếu thông minh thì sẽ dám xông lên phía trước chặn nguy hiểm cho nàng (Lâm mỹ nhân) mà không phải khúm núm như bây giờ.

Lâm mỹ nhân nghĩ Hứa Kim Lăng cũng chỉ có thể trốn ở trong góc đùa giỡn một ít âm mưu nhỏ mà không lên được mặt bàn.

Lâm mỹ nhân có chút buồn bực nhấp ngụm trà.

“Các người tụ tập ở nơi này làm cái gì?” Lý Vũ đột nhiên xuất hiện làm cho nhóm phi tần đang ngồi dờn dập thất sắc. Nghĩ thầm, nếu biết Hoàng thượng tới đây thì sẽ ăn mặc trang phục càng xinh đẹp hơn một chút.

Mọi người vội vàng hành lễ.

Đức phi cười tủm tỉm kéo tay Lý Vũ: “Thiếp nghe nói Lương phi tỷ tỷ muốn cùng các muội muội trao đổi cảm tình.”

Lý Vũ đảo mắt qua nhiều phi tử, ánh mắt lại dừng ở trên người Sở quý nhân, giọng điệu tựa như quan tâm lại có chút lạnh nhạt nói: “Thân thể tốt hơn chưa?”

Tuy rằng bị Hoàng đế trước mặt mọi người quan tâm nhưng trên mặt vị Sở quý nhân cao quý lãnh diễm này không có biểu lộ ra chút nào vui mừng: “Tạ Hoàng thượng quan tâm, thiếp đã tốt hơn nhiều.”

Tâm tình Lương phi mới tốt chút thoáng qua lại tối tăm lên, cảm giác trực tiếp bị Hoàng đế không nhìn thật không tốt.

Đức phi vốn đang cùng hoàng đế chơi cờ, kết quả Tập Thu chạy tới nói Lương phi mời tất cả phi tần mới nhập cung tới, nàng đứng là rất muốn nhìn Hứa tài tử làm Lương phi tức giận như thế nào, thuận tiện đem Hoàng đế kéo tới.

Đức phi nhẹ nhàng kéo áo Lý Vũ: “Thiếp thật giống bỏ qua cái gì.”

Lý Vũ ánh mắt có chút sùng nịch: “Ngươi bỏ qua cái gì?”

Đức phi giống như hải tử ngây thơ trừng mắt nhìn xung quanh một vòng: “Vừa nãy thiếp xa xa liền nghe thấy có tiếng đàn yếu ớt, thật là êm tai, chẳng qua đến đây thì hết rồi.”

Lý Vũ tựa như hồi tưởng lại, từ xa có nghe được từng tia từng tia tiếng đàn, bất quá thoáng qua liền qua, hẳn còn tưởng rằng là chính mình ảo giác: “Nhưng trong các người ai đàn ra?”

Không biết là ai ở phía sau lên tiếng: “Là Hứa tài tử.”

Lý Vũ bắt đầu hứng thú: “Vậy liền lại đàn một khúc đi.” Dứt lời dẫn Đức phi lên chỗ ngồi, Lương phi ngồi ở một bên khác của Lý Vũ.

Hứa Kim Lăng thờ dài, yên lặng từ trong đám phi tần đi ra, hướng Lý Vũ hành lễ: “Vâng.” Chỉ có điều từ đầu đến cuối không có mở mắt ra liếc hẳn một cái.

Hứa Kim Lăng tâm tình rất buồn bực, nguyên bản nghĩ chính mình vừa tránh thoát được một kiếp, kết quả hoàng đế tới nói muốn nghe, nàng chỉ có thể nhịn đau tiếp tục đàn, chẳng lẽ đem chuyện vết thương ra, nói là vì Lương phi bắt mình đánh đàn nên tạo thành? Ngay trước mặt cáo trạng, đó không phải là rõ ràng đánh mặt Lương phi sao, cho nên Kim Lăng cũng không có tâm tình hiện tại đi tạo ấn tượng với Hoàng đế, huống hồ bên người Hoàng đế vẫn còn vị sủng phi đầu, người nghĩ nàng mang theo Hoàng đế tới thăm các người là vì cái gì, không phải là nhìn xem ai có mờ ám tốt sớm ra tay à?

Nói tới Đức phi, Kim Lăng đều có chút thần phục, nghe nói Đức phi này vào cung chưa tới một năm, vị trí liền thẳng tắp đi lên trên, không chỉ có thắng hơn nữa, mấy năm nay ân sủng vẫn không giảm. Nếu không phải bởi vì có Hiền phi ở đây, Lý Vũ hy vọng nhất vẫn là Đức phi ngồi trên vị trí Hoàng hậu đi.

Đức phi cau mày, thu lại ánh mắt ngây thơ vừa nãy, nhìn về phía bên cạnh, không ít phi tần đều ở đây mơ hồ làm động, đều muốn hấp dẫn ánh mắt Hoàng đế, ngoại trừ Sở quý nhân cùng một phi tử khác đang uống trà nhìn chằm chằm Hứa Kim Lăng thì không hi vọng hoàng đế chuyển ánh mắt hướng về các nàng.

Lý Vũ nhưng không có chú ý mấy việc này, hẳn ở trên triều đình đối phó những thần tử kia cũng đã rất mệt mỏi, còn những tranh đấu giữa các nữ nhân trong hậu cung chỉ cần không phải quá nghiêm trọng hẳn đều mắt nhắm mắt mở, huống hồ còn có Hiền phi ở đây.

Vị hoàng đế này, mười lăm tuổi đăng cơ, bây giờ vào chỗ đã hơn mười năm, đứa nhỏ lúc trước mà Tạ Thái hậu còn muốn buông rèm chấp chính đã sớm có thể chường quân quyền to, chỉ là mấy năm qua bị chỗ khác lấy mất đi gian thần càng không phải số ít, làm việc càng mạnh mẽ vang dội, tới hậu cung cũng bất quá là vì hưởng thụ ít thời gian nhảy mất ung dung.

Chờ Hứa Kim Lăng một khúc xong xuôi, Lý Vũ than thở: “Hoàng Đức Hải, thương.” Ta nghe cao hứng, liền yêu thích thưởng người, cũng coi như là đối với người này nhớ.

【 Keng, thu được 5 điểm độ thiện cảm của Hoàng đế 】 thanh âm toát ra từ hệ thống làm cho Hứa Kim Lăng sững sờ, hạnh phúc đều đến quá đột nhiên.

Chỉ có điều hảo cảm của tên Hoàng đế này tới nhanh đi cũng nhanh, cũng không có đánh giá Hứa Kim Lăng kỹ hơn, quay đầu dễ dàng nói đùa với Đức phi.

...

Chờ trận ngắm hoa nhằm chán kết thúc, Hứa Kim Lăng xem như kéo thân thể mệt mỏi trở về Tây Đình các.

Phạm Âm đau lòng nhìn tay tiểu thư nhà mình, vết thương này vừa tinh tế vừa tàn nhẫn lại sâu vô cùng: “Chủ tử, hồi nãy Hoàng thượng ở đó, người tại sao không cáo trạng đầu.”

Lúc Hứa Kim Lăng băng bó vết thương, có cung nữ lại tùy ý bưng nước đi vào quan sát, nàng (HKL) cố ý nói: “Thân phận và vị trí ta thấp kém, làm sao

dám tố cáo Lương phi nương nương.” Gương mặt biểu hiện nhất gan sợ phiền phức.

Phạm Âm sững sờ: “Tiểu thư.”

Hứa Kim Lăng nhìn cung nữ vừa đi ra ngoài, vẻ mặt lạnh lẽo: “Xuyt. . . Tiếp tục băng vết thương.”

Chung Thúy cung.

“Nương nương, hôm nay người thấy Hứq tài tử thế nào?” Tập Thu hiểu kỳ hỏi.

Đức phi có chút thần du lắc đầu một cái: “Lẽ nào lời đồn không phải nàng truyền ra?” Hôm nay gặp cử chỉ của nàng giống đóa hoa nhỏ không chịu nổi mưa gió thật thất vọng.

Tập Thu không hiểu: “Nương nương, ngài nói gì đó.”

Đức phi ngáp một cái: “Không có gì, bây giờ Hoàng thượng lật thẻ bài của ai?”

Tập Thu: “Là Sở quý nhân, đây đã là ba ngày liên tục.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Mặc dù Sở quý nhân liên tục được thị tẩm mấy ngày, thế nhưng Đức phi cũng không sốt ruột mà Lương phi vốn bị hoàng đế hết sức lạnh nhạt gấp đến độ rối tinh rối mù, có thể không gấp sao, nàng ta đã gần một tháng không có bị lật bài từ.

Sau ngày thứ hai Sở mỹ nhân thị tẩm liền được phong làm lục phẩm Sở Uyển Dung, ngăn ngừa mấy ngày, từ một tú nữ nhỏ nhỏ nhảy đến lục phẩm Uyển dung, hoàn toàn làm cho những vị phi tử từng từ vị trí thấp trèo lên vị trí cao kia tại hậu ghen tị không ngớt.

Đặc biệt là Lương phi, hận đến mức cắn nát khăn tay.

Chung Thúy cung.

Đức phi khi nghe đến tin tức này tay chải tóc cũng chỉ dừng động tác, ừm một tiếng, một lúc lâu mới bỏ lược xuống nói: “Tập Thu, người đi phủ nội vụ nói với Lưu công công một tiếng là để Sở quý nhân chọn mấy cung nữ cơ trí chút, còn có, lựa nhặt mấy thứ đồ người cảm thấy tốt đưa qua chỗ Sở quý nhân.” Tập Thu đi theo Đức phi bên người từ lâu nên đã quen thuộc cách nàng nói chuyện, dạ xong liền đi phủ nội vụ.

Cũng may tên Hoàng đế này dù liên tục sủng hạnh Sở uyển dung mấy ngày nhưng vẫn cho hậu cung mưa móc cùng dính, trở về bên các phi tần khác, chỉ có điều vẫn không có phần của Lương phi.

Kim Lăng từ khi tiến cung đến hiện tại đã nửa tháng, ngoại trừ Lương phi lúc trước mời đi ngắm hoa thì nàng rất ít ra ngoài, nghe Phạm Âm nói xong mấy tin tức gần nhất trong cung, chả là bởi vì Sở quý nhân những ngày gần đây danh tiếng cực thịnh, mọi người sớm đem chuyện của Hứa Kim Lăng quên không còn một mảnh, Lâm mỹ nhân từ lần đó cũng không có tới Tây Đình các nữa, Hứa Kim Lăng đúng là rất vui vẻ, chỉ ít chuyện của nàng cuối cùng cũng qua.

Phạm Âm nhìn Hứa Kim Lăng dần dần lộ ra nụ cười, rất là sốt ruột: “Tiểu thư, người nếu không cố sức tranh giành thì thật sự sẽ bị người quên lãng.”

Kim Lăng nhìn Phạm Âm nhú nhú khuôn mặt nhỏ, cười hi hi nói: “Tiểu thư nhà người tự có chừng mực.” Bởi vì vừa nãy ăn một ít bánh ngọt, cảm thấy có chút khát nước, liền đưa tay rót nước trà, kết quả ấm trà trống không.

Phạm Âm sững sờ.

Hứa Kim Lăng đang tươi cười đột nhiên trầm xuống: “Phạm Âm, đi pha ấm trà mới.”

Phạm Âm rất là quen thuộc vẻ mặt này của nàng, cầm ấm trà liền chạy tới phòng bếp.

Chờ Hứa Kim Lăng ăn uống xong liền ở tiểu viện của mình đi bộ, bên cạnh sân có một mảnh vườn hoa nhỏ, tuy rằng không lớn, thế nhưng làm chỗ viện quanh quệ này đúng là thêm mấy phần sắc thái.

Không lâu lắm, Phạm Âm mới chạy đến cạnh Kim Lăng nói: “Đã đến đông đủ.”

Hứa Kim Lăng cúi đầu ừm một tiếng, sau khi vỗ tay phui bùn đất, rửa tay mới chậm rãi đi vào trong phòng, nhìn bọn cung nữ thái giám đứng thành một

hàng đang cúi đầu.

Hứa Kim Lăng thu hồi gương mặt tươi cười, ánh mắt nhàn nhạt nhìn bọn họ: “Phạm Âm, trước tiên rót cho ta chén nước.”

Phạm Âm đáp một tiếng, sắc mặt nhìn không tốt: “Tiểu thư, không có nước, ta đây phải đi nấu.”

Lời nói này xong, có một cung nữ phù phù một tiếng liền quỳ xuống đất, kinh hoàng nói: “Chủ tử tha mạng, là nô tỳ thất trách.”

Hứa Kim Lăng mí mắt cũng không nâng: “Phạm Âm.” Liền xoay người ngồi ăn bánh ngọt.

Dứt lời, Phạm Âm lấy ra bạc đĩa sớm chuẩn bị kỹ càng: “Chủ tử nói, tâm các người nếu không ở chỗ này, chủ tử cũng không bắt buộc, dù sao từng là chủ tớ một hồi, nếu muốn rời đi, cầm chút bạc này liền về phủ nội vụ đi, ta sẽ không nói mấy việc xấu các người đã làm.”

Bọn cung nữ thái giám hai mặt nhìn nhau, hóa ra những việc mình mờ ám làm sớm đã bị người chủ nhân này nhìn ở trong mắt, một lúc lâu thấy vẫn không ai dám động.

Hứa Kim Lăng mở mắt ra: “Nguyên lai mọi người đều muốn lưu lại” dứt lời liền đứng dậy đi vào trong.

Các nô tài thấy chủ tử đi rồi nháy mắt liền thở phào nhẹ nhõm, lập tức cầm bạc chạy lấy người.

Phạm Âm nhìn tốc độ lấy bạc của bọn chúng mà hung hăng ở trong lòng chửi bới một hồi, sau đó còn ba người là không hề động một chút nào.

Một là nha hoàn vừa quý hồi nãy, một là thái giám nhìn vóc người nhỏ gầy, cùng với chương sự cung nữ, Phạm Âm lúc thấy nàng cũng cảm thấy nàng trầm mặc ít lời.

Phạm Âm thấy đáng về mấy người này không nghĩ đi liền dẫn bọn họ đi vào nhà.

“Tiểu thư.”

Hứa Kim Lăng chính đang lật xem sách vở thấy ba người này ở lại liền hơi bất ngờ, nàng đều đã chuẩn bị tốt dự tính xấu nhất, bỏ sách xuống: “Các người đều muốn ở lại?”

Bọn họ gật đầu tán thành.

Hứa Kim Lăng quét mắt thì phát hiện cung nữ thất trách vừa rồi, hơi hơi không rõ: “Không nghĩ tới người sẽ ở lại.”

Cung nữ đột nhiên quỳ xuống sau đó dập đầu một cái: “Thỉnh tiểu chủ thứ tội, bởi vì nô tỳ nghe tin muội muội đột nhiên sinh bệnh nóng ruột thăm viếng, đã quên làm tốt công việc được giao, đây là nô tỳ thất trách, thế nhưng nô tỳ thật tâm nghĩ muốn ở lại Tây Đình các.” Dứt lời lại dập đầu.

Kim Lăng nhú mày, lý do này...: “Đứng lên đi.” Sau đó nhìn tên thái giám gầy như que củi: “Nếu thủ lĩnh thái giám đều đi rồi, vị trí này liền cho người làm đi.”

Trong các phi tử mới được sắc phong, ngoại trừ Lâm Mỹ Nhân cùng Hứa Kim Lăng, còn có Sở Quý Nhân được ở một mình thì những mỹ nhân thường tại khác đều là trú tại cung điện của các phi tử có chức vị cao. Chương sự cung nữ cùng thủ lĩnh thái giám dĩ nhiên là thay các phi tử sai khiến người dưới.

Sau đó Hứa Kim Lăng hỏi bọn họ vài điều nên biết chương sự cung nữ tên Thanh Liên, là một cung nữ đặc biệt an tĩnh, lớn hơn vài tuổi so với Hứa Kim Lăng nhưng làm việc phi thường tỉ mỉ, đây là Phạm Âm nói cho nàng biết.

Tiểu Thuận Tử (Linh: cái này ta chém v bán cv ghi là Gương Nhỏ nhưng ta thấy ko hay nên đổi, bởi vậy bạn nào từng đọc cv đừng thắc mắc nhé ^^) là người cơ trí, tốt bụng nên dễ dàng bị các thái giám chức vụ hơi hơi cao hơn hắn ghen tị, không ưa hắn, luôn làm khó dễ hắn, bộ dáng gầy trơ xương này chính là bằng chứng hắn mỗi ngày bị bọn họ ức hiếp.

Về phần cung nữ nói bởi vì lo cho muội muội mình mà bỏ lỡ việc hầu hạ chủ tử, Hứa Kim Lăng chỉ cười “Ha ha.” Trong hậu cung này đúng là một người so với một tinh. Cung nữ này tên Lan Hòa.

Kim Lăng vừa ngủ một giấc, sau khi tỉnh ngủ mới phát hiện trong cung xảy ra một chuyện rất ghê gớm.

Phạm Âm nói: “Tối hôm qua Sở Uyển Dung không cẩn thận bị trặc chân, Hoàng thượng nửa đêm chạy đi thăm, có thể thấy được Sở Uyển Dung thật sự rất được lòng Hoàng thượng.” Vì tiểu thư nhà mình luôn luôn không có làm gì mà cảm thấy tiếc hận, Sở Uyển Dung chỉ đẹp một chút mà thôi, còn tiểu thư nhà nàng mới là về đẹp chân thực, càng xem càng thấy đẹp.

Hứa Kim Lăng nghe đến nửa đêm vội hỏi: “Trước khi Hoàng thượng đến chỗ Sở Uyển Dung thì đang nghỉ ở chỗ vị nương nương nào?”

Phạm Âm nói: “Là Lương phi nương nương.”

Phốc. . .

Hứa Kim Lăng không khỏi bật cười, tùy ý nói: “Chớ lại bắt đầu cắn người.” Ngấm lại nàng từng bị cắn oan a.

Bên trong Chung Thủy cung.

Tập Thu nghe được chuyện xảy ra đêm qua, cười cười, nương nương nhà nàng đoán đúng.

Đức phi chẳng qua mỉm cười, nói Sở uyển dung liên tục được thị tẩm mà nàng không thêm đề ý đó là việc không có khả năng, chỉ có điều từ trước đến giờ đôi phò sủng phi của Hoàng thượng nàng chưa bao giờ tự mình động thủ, Lương phi là con chó ngoan, người chỉ vào ai nàng có thể thay người nhào đi lên cắn ai.

Một lúc lâu mới thu hồi nụ cười: “Tiểu Ninh làm việc không có bị phát hiện đi.”

Tập Thu con mắt cười thành trăng lưỡi liềm: “Hồi nương nương, không có.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Ở nơi hậu cung này đáng hận nhất chính là chuyện thật vất vả trông được thị tẩm một lần, kết quả bởi vì một tiểu tiện nhân trặc chân mà phá hư cả buổi tối người nào đó ti mi bày ra. Kỳ thực Sở uyển dung bị thương cũng không nặng, chẳng qua tên Hoàng đế này vốn chán ghét Lương phi, tự nhiên cũng là biết thời biết thế lợi dụng cơ hội này chạy đi.

Có lẽ chút khôn vặt của Lương phi chính là để ở trên người Hoàng thượng, tuy rằng Hoàng thượng cuối cùng vẫn về tới Thái Dịch cung, bắt quá đã hơn nửa đêm, ai còn có tinh lực làm việc vận động ấy nữa. Lương phi dĩ nhiên là đem chuyện này ghi nợ ở trên mình Sở uyển dung.

Bắt quá sau khi Đức phi nghe được chuyện này cũng có chút khiếp sợ, dù sao nàng cũng có chút không dám suy đoán Sở uyển dung kia nếu dựa theo đó tiếp tục phát triển đi lên thì vị trí sủng phi của nàng sẽ phải đổi chủ.

Mấy ngày nay lại có mấy vị mỹ nhân được triệu thị tẩm, một là Lâm mỹ nhân cùng Bùi tài tử, cũng đã được phong làm quý nhân, Phạm Âm cũng triệt để từ bỏ ý định ở bên tai Hứa Kim Lăng nhắc nhở, luôn luôn tự nói với mình, tiểu thư tự có tính toán riêng, một lúc nào đó nhất định sẽ có bước nhảy đột phá, nàng không được nóng nảy, lời nói như vậy trong đầu đã xoay quanh trăm nghìn lần.

Hứa Kim Lăng đoán thần kinh Phạm Âm hề hề như vậy hơn phân nửa là có liên quan tới mình, liền dẫn nàng đi ra ngoài hóng mát một chút.

Tháng ba phần lớn là lúc hoa đào nở đẹp nhất, Hứa Kim Lăng hiếm thấy có tâm tình tốt ra ngoài đi lại, cách Tây Đình các của nàng không xa thì có một mảnh rừng hoa đào chỉ dựa vào một cái nhân công hồ, ở giữa ngồn ngang tán lác mấy cái bàn đá, gió nhẹ thổi qua, cánh hoa đào rì rào hạ xuống, hoặc rơi trên mặt đất hoặc theo gió rơi ở trên mặt hồ.

Bên tai chỉ có tiếng gió nhẹ thổi cùng tiếng cánh hoa rơi xuống, Hứa Kim Lăng nhẹ nhàng đầu, xuyên qua tầng tầng cánh hoa nhìn về phía bầu trời, một tầng mây đen che kín phía chân trời, trời không tốt, vừa mới đi ra một hồi thế nhưng trời sắp mưa.

Bỗng nhiên, gió nhẹ thổi qua, mang theo chút hạt cát thổi vào trong mắt nàng.

Hứa Kim Lăng đột nhiên cúi đầu lấy tay dụi dụi mắt: “Phạm Âm, hạt cát bay vào mắt ta.” Nàng chỉ muốn thử một lần diễn cảnh đang tương tư ai đó, tại sao ông trời không chiều theo ý nàng cơ chứ?

Chỉ có điều hạt cát trong mắt Hứa Kim Lăng còn chưa thổi ra, mấy cánh hoa lại rơi vào bên trong Áo nàng, trên cái cổ trắng như tuyết dính hai, ba cái cánh hoa, thật là khó chịu.

Hứa Kim Lăng đem con mắt nặn đỏ cũng không làm hạt cát đi ra được, đột nhiên một bàn tay lạnh lẽo xuyên qua hai tai nàng vòng tới gáy nàng đem cánh hoa vớt ra. Kim Lăng đang buồn bực Phạm Âm làm sao lại có thể cao như vậy thì một thanh âm rất quen thuộc vang lên nói: “Lấy tay ra, trầm nhìn một cái.”

Hứa Kim Lăng ngoan ngoãn lấy tay ra, hai con mắt đã hồng hồng, rất không dễ chịu hướng về bên cạnh héch lên đầu, đúng là mắc cở chết người.

Đột nhiên nghĩ đến chính mình vẫn không có hành lễ, làm đáng liền muốn...: “Hoàng thượng. . .”

Lý Vũ nhanh một bước kéo nàng đứng dậy: “Lúc này miễn.” Dứt lời liền để sát vào mặt Kim Lăng thổi thổi: “Tốt hơn chưa?”

Phạm Âm ở một bên nhếch miệng, vốn là lúc chủ tử ngược đầu nhìn bầu trời, Hoàng thượng đã ở, chẳng qua không cho phép nàng quấy rối, hiện tại lại thổi hạt cát cho chủ tử nhà nàng, a a a, trái tim nhỏ của Phạm Âm có chút chịu không được.

Dần dần tầm mắt Hứa Kim Lăng bắt đầu rõ ràng, gương mặt Lý Vũ bất thành linh xuất hiện ở trước mắt nàng, cùng lúc trước nàng ở ngự hoa viên nhìn

thấy không giống, khi đó Kim Lăng cũng không có tình tế đánh giá tên Hoàng đế này, chẳng qua là cảm thấy bộ dáng hấn rất đẹp mắt, ngũ quan hấn thanh tú lại mang theo một chút tuấn tú, đẹp trai lại lẫn theo một vẻ ôn nhu, lúc này con người màu đen ngăm lầy ý cười nhìn chăm chú vào Kim Lăng.

Lý Vũ nhếch miệng lên: “Tốt hơn một chút rồi.”

Khóe miệng Hứa Kim Lăng cười yếu ớt: “Tạ Hoàng thượng.” Nhưng nghĩ lại chính mình đỏ mặt lên cười có phải là đặc biệt quý dị chút, vì thế lập tức không cười nữa.

Lý Vũ đại khái thể có thể đoán được Hứa Kim Lăng đang suy nghĩ gì, không khỏi có chút mỉm cười, mấy nữ nhân trong hậu cung kia luôn hi vọng xuất hiện ở trước mặt mình là một bộ dạng xinh đẹp nhỉ, tuy rằng phi tử trước mặt hai mắt ửng đỏ, thế nhưng che khuất dưới cặp mắt kia xác thực bộ dạng không sai, chẳng qua ánh mắt này rất linh động, ngũ quan xinh đẹp cũng giống như kém điểm này.

Phạm Âm đứng ở bên cạnh không lên tiếng, kỳ thực trong lòng đã sớm hưng phấn muốn chết, quả nhiên chủ tử nhà nàng đã sớm tính tốt, sẽ chờ hoàng đế mắc câu, bất quá như vậy xuất hiện ở trước mặt hoàng đế, thật sự không thành vấn đề sao?

Lý Vũ ngừng lại, trong ấn tượng chưa từng thấy phi tử này, liền hỏi: “Người là...”

Hứa Kim Lăng đem khóe miệng đang co giật cường chế kéo thành một đường cong hoàn mỹ, cười: “Thiếp Tây Đình các tài tử Hứa thị.” Quả nhiên không nhớ rõ chính mình, cũng được, ngược lại mình cũng không nhớ rõ hấn, tâm lý có chút giống như đứa nhỏ, cảm thấy cũng công bằng.

Hoàng Đức Hải ở một bên yên lặng ghi nhớ Hứa Kim Lăng, suy nghĩ đêm nay phải đem thẻ bài của người mới tiến cung cho để dễ thấy hơn chút mới được.

Lý Vũ đáp một tiếng, hấn nhớ tới hấn thật giống trong lúc tuyển tú lật cái thẻ bài Hứa thị, lúc đó mình là vừa ý cái gì hấn cũng có chút không rõ.

“Đã như vậy thì về nghỉ đi.” Sau đó liền dẫn Hoàng Đức Hải rời đi rừng hoa đào.

Chờ Lý Vũ rời đi, Phạm Âm hưng phấn bước nhỏ đi tới bên người nàng hô: “Chủ tử.”

Hứa Kim Lăng nhìn hai mắt nàng sáng lên nên hỏi: “Người hưng phấn cái gì?”

Phạm Âm chỉ cười hi hi hai tiếng rồi không nói lời nào.

Rừng hoa đào, quả nhiên là khu vực hay xảy ra điểm ngộ.

Hứa Kim Lăng còn chưa đi bao xa liền đụng phải Lâm quý nhân cùng Dung phu nhân, nàng liền hành lễ. Cũng may khi mới vào cung, các ma ma bởi vì sợ tử nữ đi loạn mạo phạm tới các vị phi tử liền cầm lấy chân dung các vị nương nương cho các nàng nhìn, tuy rằng về lên cùng người thật có chút khác biệt, thế nhưng Hứa Kim Lăng vẫn miễn cưỡng có thể phân biệt. Huống hồ Lâm quý nhân vẫn còn ở phía sau dùng hình động miệng nhắc nhở nàng.

Lâm quý nhân khẽ cười: “Hứa tài tử sao một mình ở nơi này?”

Dung phu nhân quý khí mười phần, một thân trang phục màu tím, khóe mắt xếch lên, môi đỏ tươi, trên mặt không có biểu cảm gì, chỉ đứng ở chỗ đó liền tự nhiên phát ra một cỗ khí cao ngạo, nghe Lâm quý nhân nói, Dung phu nhân lúc này mới trên dưới quan sát Hứa Kim Lăng, nhớ đến lời đồn lúc trước nghe được, không cảm thấy Hứa Kim Lăng là người to gan như vậy, chẳng qua lẳng lặng đứng liền làm cho người ta cảm giác rất thoải mái, thực nữ, ôn nhu, đây là ấn tượng của Dung phu nhân khi lần đầu tiên nhìn thấy Hứa Kim Lăng, bất quá ai biết nội tâm của nàng là thế nào a.

Hứa Kim Lăng: “Ồ trong phòng buồn bức cực kỳ liền đi ra ngoài nhìn một chút.”

Dung phu nhân vốn cũng không nguyện ý cùng Lâm quý nhân đi quá gần, nếu không phải là bởi vì nàng hiển lộ ra một chút khôn vặt, đại khái nàng làm sao cũng sẽ không thấy hợp mắt đi, nhàn nhạt quét mắt Lâm quý nhân: “Đi thôi.” Dứt lời cung nữ một bên vội vã tiến lên nâng Dung phu nhân.

Lâm quý nhân thấy Dung phu nhân đi về phía trước vài bước, lặng lẽ nói: “Muội muội không nên sốt ruột.” Liền so với tốc độ bình thường bước đi nhanh hơn một chút đuổi theo.

Hứa Kim Lăng dĩ nhiên rõ ràng Lâm quý nhân ám chỉ điều gì, chỉ là nàng không có cảm giác quan hệ giữa mình và Lâm quý nhân tốt đến mức cần nàng an ủi, lời này nghe một chút liền bỏ qua.

Phạm Âm có chút không phục, trở lại Tây Đình các nói: “Vài ngày trước còn tưởng rằng Lâm quý nhân tốt bụng, bây giờ nhìn, thật sự là đối trá hết sức!”

Hứa Kim Lăng nói: “Lời này người ở bên tai ta nói qua loa thì được, nếu truyền ra ngoài cẩn thận cái đầu người bị bóp nát không còn một mảnh.” Dứt lời liền đi vào, suy nghĩ buổi tối nên ăn chút gì.

Phạm Âm im lặng đứng ở một bên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12

Bên trong gian phòng yên tĩnh, chỉ có âm thanh lật sách, Hứa Kim Lăng theo thói quen ngồi ở trên chiếc ghế bên cửa sổ đọc sách.

Phạm Âm bụng bánh ngọt chậm rãi đi vào: “Tiểu thư, hôm nay trời mưa hơi hơi se lạnh, uống ly trà nóng ủ thân thể ấm áp đi.”

Hứa Kim Lăng bỏ sách xuống, đẩy ra cửa sổ đang đóng chặt, một luồng gió lạnh thổi vào, chẳng qua được một lúc liền đóng lại cửa sổ: “Gọi Thanh Liên tới đây.” Nói xong vuốt ly trà ấm áp trong tay.

Khi Thanh Liên tới thấy Kim Lăng đang chăm chăm ăn bánh ngọt, khoe mắt liếc nàng xong liền uống một hớp trà, một lúc lâu sau mới lên tiếng: “Ngồi đi, đừng đứng mãi.”

Thanh Liên một mặt yên tĩnh, tạ ơn Kim Lăng xong liền ngồi xuống ở chỗ không xa.

Kim Lăng sắc mặt ôn hòa: “Gọi người tới là vì ta có mấy việc muốn hỏi người.”

Trên mặt Thanh Liên không có quá nhiều biểu hiện, đối với Kim Lăng cũng không bắt cần đến mức nào, vừa nãy chủ tử nhà mình trở lại Tây Đình các, Phạm Âm tiêu cô nương thật hưng phấn đem chuyện chủ tử gặp Hoàng thượng kể cho nàng, nàng tiến cung hơn mười năm, hầu hạ rất nhiều vị chủ tử cũng không có vị nào như vị này (Linh: ý chỉ HKL), một là quá nóng ruột, hai là không để ý chút nào vị phân chỉ muốn thành thói ăn no chớ chết, mà vị chủ nhân trước mặt này tuy rằng nhìn ôn nhu nhưng trong lòng cất giấu thâm sâu, vị này nếu không muốn bỏ lên trên cũng sẽ không đi mảnh rừng hoa đào đó.

Trước Thanh Liên có mờ ám để lộ ra, Lý Vũ có rất lớn tỷ lệ sẽ xuất hiện ở rừng hoa đào, hôm nay Phạm Âm lại nhắc đến chuyện này, nàng liền càng thêm khẳng định, vị chủ nhân này sẽ không cam lòng cả đời tiếp tục ở vậy: “Chỉ cần là nô tỳ biết, nô tỳ sẽ trả lời.”

Hứa Kim Lăng: “Người đứng là hiểu ta.” Nhớ ngày đó Thanh Liên đưa hoa đào tới, nói hoa đào này không chỉ có làm cho nữ tử yêu thích, cũng có thể làm nam tử thích.

Thanh Liên kinh hoàng, đột nhiên quỳ xuống: “Nô tỳ không dám phỏng đoán tâm tư chủ tử.”

Hứa Kim Lăng không nhanh không chậm nói: “Đứng lên đi, người ở hậu cung gây người cũng hơn mười năm, nói vậy có một số việc người hiểu rõ hơn ta...” Dứt lời liền cầm lấy một khối bánh ngọt cũng chậm chậm ăn.

Thanh Liên lúc này mới đứng lên: “Vâng.” Nàng biết Hứa Kim Lăng là muốn biết tình hình hiện tại trong hậu cung.

Cái gọi là dùng người thì không nên nghi ngờ, nghi ngờ thì không nên dùng người. Thanh Liên là một người thông minh, nếu Hứa Kim Lăng hỏi nàng vấn đề này, nàng cũng đã chuẩn bị tốt.

Hiện nay hậu cung lấy Hiền phi, Đức phi, Dung phu nhân cùng với Kỳ chiêu dung làm chủ, Hiền phi cùng Đức phi dĩ nhiên là không cần phải nói, Dung phu nhân mặc dù là từ nhất phẩm, thế nhưng nàng là đích trưởng nữ (Linh: con gái chính thống và lớn nhất trong nhà) của thừa tướng Đại Tề, có một người cha dưới một người trên vạn người, vị này dĩ nhiên là cũng không cần phải nói thêm, mà Kỳ chiêu dung là muội muội ruột của Gấm Trần Hoàng hậu ốm chết một năm trước, hai người đều là cháu gái bên ngoại của Tả Thái hậu, chỉ có điều Gấm Trần Hoàng hậu từ nhỏ đã lớn lên bên người Tả Thái hậu, tình cảm giữa hai người cũng thật thân mật, Tả Thái hậu dĩ nhiên hi vọng người nắm giữ vị trí Hoàng hậu có chảy dòng máu Tả gia (bổ sung: Hoàng đế không phải con ruột của Tả Thái hậu), chỉ có điều tiệc vui chóng tàn, mới qua hai năm, Gấm Trần Hoàng hậu liền bị bệnh mà chết.

Tả Thái hậu không thể làm gì khác hơn là đem hi vọng đặt ở trên người Kỳ chiêu dung tiến cung cùng đợt với Gấm Trần Hoàng hậu, tuy rằng Thái hậu không thích Kỳ chiêu dung, thế nhưng trên người nàng chảy huyết mạch Tả gia, sau đó Kỳ chiêu dung một đường lên như điều gặp gió, cho nên tại hậu cung người hơi hơi biết chút tình huống đều sẽ không cùng Kỳ chiêu dung đối nghịch, bởi vì sau lưng của nàng là Thái hậu.

Còn Hiền phi bởi vì sinh được một hoàng tử mà ngồi chắc vị trí đứng đầu Tứ phi, chỉ có điều tên Hoàng đế này đối với Hiền phi từ trước đến giờ đều theo lễ nghi, trừ ban ngày phải đi nhìn Tiểu hoàng tử, cơ bản sẽ không ngủ lại ở đó, chuyện này toàn bộ hậu cung cũng ngầm hiểu ý, sau khi Đức phi trở thành sủng phi đúng là cũng từng có mang thai, cái thai đầu tiên, dưới hoàn cảnh Đức phi không hay biết đã bị Triệu dung hoa bất ngờ va chạm nên không còn, lúc đó Hoàng thượng là rất muốn trực tiếp giết Triệu dung hoa, chỉ có điều Đức phi ngăn cản lại, Triệu dung hoa bị đánh vào lãnh cung, thai thứ hai đúng là sinh ra được, nhưng sinh chưa đầy hai tháng liền chết yếu, trong đó còn có một vị Kính tần sinh được Tiểu công chúa, chỉ có điều Tiểu công chúa từ khi sinh ra liền yếu ớt nhiều bệnh, luôn luôn ở tại Tĩnh Di viện dùng thuốc sống qua ngày.

Hứa Kim Lăng lắng lắng nghe, ngón tay theo thói quen vòng quanh bàn vẽ vòng tròn, việc nàng cần phải làm hiện tại là hiểu rõ thế cuộc hậu cung, Kỳ chiêu dung có Thái hậu làm chỗ dựa, nếu Thái hậu không còn thì nàng ta sẽ thất thế không thể cứu vãn, cho nên cùng Kỳ chiêu dung tránh va chạm là được, đợi đến lúc Thái hậu cười hạc về tây: “Kỳ chiêu dung là người thế nào?”

Thanh Liên lắc đầu một cái: “Kỳ chiêu dung rất ít lời, nô tỳ không rõ ràng lắm.”

Không sợ người nói nhiều, chỉ sợ người một câu cũng không nói, như vậy rất khó để có thể suy đoán ra tính tình của người đó.

Cho đến nay Kim Lăng mới chỉ nhìn thấy Đức phi và Dung phu nhân, trước tiên không nói nàng chưa từng gặp Hiền phi, nhưng nàng cũng rất ít khi nghe người khác nói về nàng ấy, bất quá Hiền phi này cũng chỉ có thể dùng từ 'Tài đức' để hình dung, rộng lượng, khoan dung, đây là hết thảy ấn tượng của các phi tử khác đối với Hiền phi, thậm chí làm người ta cho rằng Hiền phi không có tức giận bao giờ, ngoại trừ đi thỉnh an Thái hậu chính là ở trong Đích Tôn cung chăm nom Hoàng tử.

Kim Lăng hoán vị suy tư một chút, Hiền phi đứng đầu Tứ phi, là người gần gũi nhất với vị trí Hoàng hậu, Tả Thái hậu chắc chắn nhìn chằm chằm nàng, nếu như Hiền phi không biểu hiện hiền lương thực đức một chút, sợ rằng cái ghế Hoàng hậu kia sẽ không có phần của nàng. Huống hồ trong hoàng cung đều biết Hoàng đế đối với nàng chẳng qua lấy lễ đối với nàng, nàng hiện tại đứng được ở chỗ cao nhất lại là vì sinh được một Hoàng tử, nhất định là muốn coi hèn như Thái tử để bồi dưỡng, Hiền phi muốn không phải hiện tại mà là tương lai.

Về phần Đức phi, trước tiên không nói có Hiền phi cùng Thái hậu đề ở phía trên, Dung phu nhân lại ghen tỵ với nàng, nàng hứa Kim Lăng có thể nhân cơ hội này mưu tính thật tốt.

Nàng muốn không chỉ là cái danh sủng phi, mà còn muốn trèo đến chỗ cao nhất!

Hứa Kim Lăng nghe xong một hồi lâu, có chút buồn ngủ, nghĩ đến buổi trưa vẫn không có nghỉ trưa, phát tay một cái: “Hôm nay tạm như vậy, gọi Phạm Âm vào đi.”

Phạm Âm hầu hạ Kim Lăng đi ngủ.

【 Keng, thu được độ thiện cảm 10 của Hoàng đế, lũy kế độ thiện cảm được 15 điểm 】

Đột nhiên xuất hiện tiếng của hệ vang lên trong đầu Kim Lăng, Kim Lăng ngủ có chút sâu, mơ mơ màng màng đáp một tiếng.

Mình điện.

Lý Vũ mới phê duyệt xong tấu chương, có chút mệt mỏi xoa xoa mắt, hỏi: “Hiện tại giờ nào?”

Hoàng Đức Hải luôn luôn đứng ở bên cạnh giống người tàng hình nói: “Sắp tới thời gian dùng bữa tối, Hoàng thượng có muốn đi chỗ vị nương nương nào ăn không?” Vừa nói vừa vòng tới sau lưng Lý Vũ, nhẹ nhàng bóp vai cho hắn.

Lý Vũ: “Không cần, ăn ở nơi này.”

Nghe xong, Hoàng Đức Hải liền đi ra ngoài chuẩn bị.

Lý Vũ thâm sâu thở ra một hơi, dựa vào trên ghế, đầu thật vất vả rút ra từ giữa một đống tấu chương, ngẩng đầu liền nhìn thấy một bình hoa lớn, trong bình hoa cắm hoa đào thái giám mới hái.

Bỗng nhiên nhớ tới sáng nay ở đó gặp một người, tựa hồ là nhìn cái gì rất ngại ngùng, nàng đứng ở đó như trong tranh vẽ không chân thực, hình ảnh xoay tròn trong đầu Lý Vũ một cái, chính là cảnh mắt Hứa Kim Lăng đỏ cườ sau đó trong nháy mắt trầm mặt xuống, trong nháy mắt cảm thấy nữ tử đó thật đáng yêu, vui buồn hiện rõ trên mặt, hắn không kìm được bật cười ra tiếng.

Hoàng Đức Hải mới vừa dặn dò tốt phía dưới, đi vào liền nhìn thấy Hoàng thượng phụt xì một tiếng bật cười, còn chưa chờ hắn mở miệng nói chuyện đã nghe câu: Bãi giá, Tây Đình các.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Chương 13:

Khi Lý Vũ đến Tây Đình các, Kim Lăng đang bị Phạm Âm kêu dậy ăn cơm.

Kim Lăng vẫn cảm thấy buồn ngủ vô cùng, bởi vì ở trong tiểu viện Hứa gia căn bản không có ai cấm nàng ngủ, không ai kêu nàng dậy, luôn luôn là do nàng ngủ xong tự tỉnh, cho dù Thẩm thị muốn gọi nàng thức dậy ăn cơm cũng bị thanh âm Kim Lăng làm nũng cùng mang theo chút oán giận lừa gạt cho qua, lâu dần liền nuôi thành thói quen, hơn nữa trong tình huống bình thường cũng ít rời giường, cho nên Phạm Âm phải năn nỉ ỉ ôi Kim Lăng hồi lâu với lại nàng cũng cảm thấy cái bụng hơi hơi có chút đói mới bằng lòng ngồi dậy.

Lý Vũ vừa tiến vào liền nhìn thấy Phạm Âm đỡ Hứa Kim Lăng ngồi vào bên cạnh bàn, nghĩ thầm đây là thế nào, tại sao suy yếu thành như vậy? Nhưng không nghĩ nữ nhân này còn tựa ở trên bả vai cung nữ, đang muốn tiếp tục ngủ.

Phạm Âm ngẩng đầu liền nhìn thấy bộ minh hoàng (Áo quần của vua) màu vàng óng, lại không dám xem người ta bộ dạng thế nào thì vội vàng quỳ xuống thỉnh an.

Kim Lăng mới vừa rồi còn mơ mơ màng màng lập tức liền thanh tỉnh, tiến lên thỉnh an.

Hoàng Đức Hải sau lưng Lý Vũ không khỏi lau mồ hôi.

Lý Vũ cười dịu dàng đứng lên: “Làm khó người rồi, người đang ngủ như vậy cũng không quên thỉnh an trẫm...” Nghĩ đáng đáp muốn ngủ mà không thể ngủ vừa nãy của nàng thật là đáng yêu.

Dù là Hứa Kim Lăng có bình tĩnh thế nào cũng không khỏi đỏ mặt: “Hoàng thượng, ngài đây là đang chế cười tẩn thiếp sao?” Nói xong lùi về sau một bước đứng sau lưng Lý Vũ, thừa dịp hẳn không chú ý dụi dụi con mắt, sờ sờ coi thử có ghèn mắt hay không, vv.

【 Keng, thu được 5 điểm độ thiện cảm của Hoàng đế, lũy kế 20 điểm độ thiện cảm 】(độ thiện cảm = điểm sức quyến rũ)

Hứa Kim Lăng nghe âm thanh hệ thống, tay dừng tại giữa không trung, độ thiện cảm của Hoàng đế...

Lý Vũ quên Hứa Kim Lăng mờ ám, khóe miệng nhọt nhọt cười: “Ái phi cảm thấy thế nào ?”

Hứa Kim Lăng kéo tay Lý Vũ rồi ngồi xuống: “Tâm tư Hoàng thượng tẩn thiếp làm sao biết.”

Hoàng Đức Hải lúc trước khi đi cố ý dặn dò tiểu thái giám là Hoàng đế muốn đi Tây Đình các ăn cơm, để cho bọn họ sau khi chuẩn bị tốt sẽ trực tiếp đưa tới bên này, cho nên món ăn lần này đưa tới so với mấy món ăn trước đó của Hứa Kim Lăng thì phải là tốt hơn gấp mấy lần.

Ôi, quả nhiên là theo Hoàng thượng có thịt ăn, tuy rằng thức ăn đưa tới lúc trước không ngon như Hoàng đế, nhưng vẫn còn tốt. Dù sao nàng cũng là người mới, còn chưa được sủng ái nhưng bên Ngự thiện phòng không đến mức nóng ruột.

Khi ăn, không đàm luận, khi ngủ không nói chuyện, Lý Vũ là một người bề ngoài phong lưu nội tâm nghiêm túc, lúc ăn cơm rất ít nói, bình thường bởi vì phê duyệt tấu chương nên ăn có chút nhanh.

Kim Lăng rất sẵn sóc mức chén canh đưa qua: “Hoàng thượng.”

Lý Vũ sững sờ, không khỏi cười nói: “Bệnh cũ của trẫm...” Dứt lời, tốc độ ăn cơm chậm lại.

Sau khi cơm nước xong xuôi, trời đã triệt để tối sầm.

Lý Vũ đi tới trước bàn đọc sách của Hứa Kim Lăng thì phát hiện mấy bức chữ: “Ái phi chữ viết không sai.”

Hứa Kim Lăng đắc ý khoe khoang: “Hoàng thượng quá khen, chẳng qua là tác phẩm lúc tẩn thiếp nhàn chán thôi.”

Lý Vũ tựa như cười mà không cười nói: “Vậy nếu là khi ái phi nghiêm túc thì...” thuận lợi ôm eo Kim Lăng, sau đó hướng về trong lòng nhẹ nhàng ôm chặt.

Hứa Kim Lăng bị mang theo liền đi mấy bước bước nhỏ mới tới gần Lý Vũ, ánh nến chập chồn, nữ tử trên mặt ửng đỏ: “Hoàng thượng. . .”

Đáng đáp như vậy thật sự là làm cho Lý Vũ lòng ngứa ngáy khó nhịn, lòng bàn tay ở trên mặt Kim Lăng ma sát, làn da non mềm như trứng gà, thậm chí có chút làm cho người ta không nỡ buông tay.

Lúc này mặt Hứa Kim Lăng đã đỏ như trái táo chín rồi, âm thanh cực nhỏ nói: “Hoàng thượng, có thể để tẩn thiếp tẩn trước sao?” Nói xong liền bên tai cũng đã đỏ.

Cảm giác vừa thẹn thùng vừa chờ mong như vậy thật là làm cho Lý Vũ yêu thích: “Ha ha ha, tốt.”

...

Hứa Kim Lăng ngâm ở trong thùng tắm thở phào một hơi.

【 Hứa Kim Lăng tiểu thư, ta có thể giúp gì cho ngài? 】

Hứa Kim Lăng nhú mày, người cảm thấy vào lúc này người có thể giúp cái gì cho ta?

【 Chỗ ta có bộ《 Kim mai dạ thê 》 và nhiều cuốn xuân cung đồ có thể nhanh chóng nhồi vào đại não của ngài, hoặc nếu ngài không hài lòng, còn có thể. . . 】

Hứa Kim Lăng bình tĩnh nói, những thứ này ta đều không cần. Những thứ đó nàng ở hiện đại đã tu bổ não rất nhiều lần rồi, chẳng qua vẫn không có thực hành qua mà thôi, cần chậm rãi. . .

【 ... 】 Làm một tên hệ thống quân, kỳ thực cũng rất có áp lực, không bán hàng cho chủ nhân thì không nhận được điểm sức quyến rũ, không chiếm được điểm liền không cách nào tiếp tục thăng cấp, không thăng cấp liền không tiếp nhận được chủ nhân mới tốt hơn. . . Cuộc sống của một hệ thống như vậy là hoàn toàn u ám, cho nên hệ thống quân tâm tình không tốt .

Đương nhiên những chuyện này Hứa Kim Lăng không biết, cảm thấy tắm gần đủ rồi mới chậm rãi từ trong thùng đứng lên.

Lúc này Lý Vũ chính đang lật xem sách của Kim Lăng, ngẩng đầu liền thấy Kim Lăng từ sau tấm bình phong đi tới, tóc co lại, vài sợi tóc đen rải rác ở giữa cổ, cổ áo mở rộng hơn nhiều, lộ ra xương quai xanh tinh xảo, gò má cũng từ màu đỏ biến thành màu hồng nhạt, làm cho người ta không khỏi nghĩ muốn cắn một hơi.

Lý Vũ ngồi ở trên giường chưa động, chẳng qua nhìn Hứa Kim Lăng trêu đùa: “Ái phi nguyên lai thích xem mấy cuốn truyện nam nữ tình yêu này.” Ban đầu khi hắn nhìn thấy chồng sách chất thành đống này còn tưởng rằng phi tử của mình thích đọc sách y hay gì đó, không nghĩ tới là truyện, Lý Vũ chỉ cảm giác mình bị nàng chọc cho cười nữa.

Ánh mắt Kim Lăng trì hoãn có chút mê ly, chậm rãi đi tới trước mặt hắn: “Hoàng thượng vừa cười tần thiếp .”

Lý Vũ lôi kéo tay nàng làm cho nàng ngồi ở trên đùi mình: “Người hôm nay quả thật làm cho trẫm chê cười rất nhiều lần.” Nói xong vui đầu ở giữa cổ Kim Lăng: “Ái phi, người thật thơm.” Người một cái còn có mùi rượu.

Hứa Kim Lăng chỉ cảm thấy cái cổ ngứa khó chịu, có chút ngọt ngọt: “Hoàng thượng. .”

Lý Vũ: “Người uống rượu. “

Hứa Kim Lăng có tật giật mình: “Tần thiếp nghe nói lần thứ nhất sẽ rất đau, cho nên. . . Cho nên. . .”

Lý Vũ nghe xong sững sờ, lập tức cười ra tiếng: “Ha ha. . .” Cuối cùng càng cười càng lớn, vui đầu ở trong lồng ngực Hứa Kim Lăng, âm thanh mặc dù nhỏ , thế nhưng hai vai bởi vì nén cười nên rung động rất lợi hại.

Hoàng Đức Hải ở bên ngoài chờ đợi, hoàn toàn có thể nghe thấy tiếng cười từ bên trong, nghĩ thầm vị mới tới này đúng là có thủ đoạn, có thể dỗ được Hoàng thượng thoải mái cười to.

Hứa Kim Lăng vỗ vỗ phía sau lưng hắn: “Hoàng thượng ngài đừng cười.”

Hắn làm sao có thể không cười chứ!

Một lúc lâu qua đi.

Lý Vũ ngẩng đầu lên, một đôi mắt mang đầy ôn nhu nhìn nàng: “Ái phi quả nhiên là đáng yêu.”

Chuyện xảy ra tiếp theo giữa cô nam quả nữ mời mọi người tự tưởng tượng...

Đều nói muốn sung sướng thì phải trải qua đau khổ, Hứa Kim Lăng cảm thấy đêm nay quá dài, trong đầu nàng chỉ có chữ đau và đau.

【Thu được 20 độ thiện cảm của Hoàng đế, lũy kế 40 độ thiện cảm】Tiếng hệ thống quân hết sức tối tăm vang lên.

Ngày hôm sau.

Lý Vũ đã sớm thói quen chuyện dậy sớm vào triều, thế nhưng Hứa Kim Lăng hoàn toàn không quen a, ép buộc chính mình đứng lên, muốn mặc quần Áo cho Lý Vũ, kết quả không khỏi lại nằm nhàoại phía sau lưng hắn ngủ thiếp đi.

Lý Vũ cảm giác người phía sau không nhúc nhích, bất đắc dĩ cười cười: “Hôm nay thỉnh an liền miễn.”

Hứa Kim Lăng ni non hai câu.

Lý Vũ đi rồi Phạm Âm liền không ngừng gọi Kim Lăng dậy.

Phạm Âm cũng rất buồn bực, hôm qua chủ tử nhà mình dặn mặc kệ hôm nay nàng ngủ có trầm bao nhiêu nhất định cũng phải kêu nàng dậy, nàng biết chủ tử đây là muốn đi thỉnh an, nhưng mới vừa rồi Hoàng thượng không phải nói miễn sao thế nhưng nàng lại không dám một mình làm trái với ý của chủ tử.

Cũng may lý trí của Hứa Kim Lăng rốt cục chiến thắng cơn buồn ngủ.

Hết cách rồi, Kim Lăng tự biết chính mình không có hậu trường, cũng không có thể giống Sở uyển dung được sủng mấy ngày liền trèo lên một vị trí cao như vậy...

Đích Tôn cung.

Hứa Kim Lăng là theo đại đội nhân mã cùng nhau đi vào, Lâm quý nhân xa xa liền nhìn thấy nàng, tiến lên lên tiếng chào hỏi.

Sau khi đi vào dựa theo cung nữ chỉ dẫn ngồi xuống.

Cung nữ bên cạnh Hiền phi nói nhỏ bên tai nàng ta vài câu, lúc này nàng ta mới chậm rãi nói: “Hôm qua Hứa tài tử cực khổ rồi, sáng nay Hoàng thượng

đã cho Hoàng công công tới nói miễn người thỉnh an, không nghĩ tới người vẫn đến.”

“Thỉnh an Hiền phi nương nương là bổn phận của tần thiếp...” Hứa Kim Lăng vừa nói được một nửa, Sở uyển dung mới chậm rãi đi đến.

Trước tiên không nói tới cuộc trò chuyện nửa đường bị cắt đứt, chỉ cần biết nàng ta là người tới cuối mới làm cho trong lòng mọi nữ nhân ở đây không thoải mái.

Lương phi mở giọng chanh chua: “Sở uyển dung thật đúng là khoan thai đến muộn a.”

Hứa Kim Lăng thấy chú ý của mọi người đều chuyển tới trên người Sở uyển dung, liền yên vị ở chỗ ngồi của mình mà không nói lời nào.

Sắc mặt Sở uyển dung có chút tái nhợt, bộ cung trang màu hồng nhạt tôn lên dáng người gầy gò, hơi hơi cau mày: “Thỉnh Hiền phi nương nương thứ tội, tần thiếp có việc nên đến muộn.”

Người Lương phi thấy ngửa mắt nhất chính là Sở Uyển Dung, hiện tại có cơ hội dĩ nhiên là muốn chế nhạo một phen: “Có chuyện gì quan trọng hơn so với việc thỉnh an Hiền phi nương nương?”

Hiền phi cười ôn hòa: “Nhớ đến mấy ngày trước đây Sở uyển dung bị thương chân, vết thương chưa lành cũng có thể không phải miễn cưỡng tới thỉnh an bổn cung.”

Sở uyển dung có chút bất khả tư nghị nhìn Hiền phi, trong hậu cung này ai không ghi hận nàng, trái lại Hiền phi cho nàng bậc thang bước xuống, trong lòng không khỏi có chút cảm kích hướng Hiền phi: “Tạ Hiền phi nương nương thương cảm.”

Không đề cập tới việc này cũng tốt, nhắc tới Lương phi liền nổi nóng, oán khí thật vất vả bị Nhượng Yên (hình như là cung nữ của Lương phi thì phải >_<) đè xuống bốc lên nghĩ thầm, Hiền phi cũng thật là rộng lượng, đập mình một cước rồi cho người khác ân tình.

Đức phi nhàn nhạt liếc nhìn Hiền phi ngồi trên cao, lại quay sang nhìn Sở uyển dung ngồi ở bên khác, nàng ta nhìn lâu như vậy có thể coi là sắp có hành động đi!

Đức phi vô ý liếc chung quanh: “Ôi, sao không nhìn thấy Kỳ chiêu dung.”

Hiền phi chậm rãi nói: “Nghe nói là hôm nay không thoải mái, bổn cung liền miễn Kỳ chiêu dung khỏi thỉnh an.”

Lông mày Đức phi nhíu lại: “Vậy lát nữa tần thiếp phải đến thăm Kỳ chiêu dung một chút, Hiền phi nương nương có đi cùng không?”

Trên mặt Hiền phi không có biểu hiện gì khác trả lời: “Đương nhiên.”

Hàn huyên không bao lâu, Hiền phi liền cho mọi người ra về.

Hứa Kim Lăng đi phía sau chúng phi tần, Sở uyển dung đang đi ở bên cạnh nàng, liếc nhìn Kim Lăng, lễ phép gật gật đầu liền đi về phía trước, Lương phi đã chờ ở bên ngoài.

Hứa Kim Lăng thức thời cách Sở uyển dung xa một chút.

“Nghe nói Sở uyển dung thích uống trà, vừa vặn chỗ bổn cung có lá trà mới tiến cống, nếu người không ngại thì qua ngồi một chút đi!” Lương phi cười xấu xa.

Trở lại Tây Đình các không bao lâu, thánh chỉ Hoàng đế liền đến, nàng được phong làm chính thất phẩm Quý nhân, ngang địa vị với Lâm quý nhân, chỉ có điều nàng còn được ban thưởng một chữ “Du” - Du quý nhân.

Hoàng Đức Hải ở một bên cười đáp: “Chúc mừng Du quý nhân.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Thánh chỉ ban thưởng vừa đưa ra, toàn bộ Tây Đình các đều cao hứng một hồi lâu. Ngay cả Thanh Liên luôn luôn trầm mặc cũng đều nhếch môi mỉm cười.

Hứa Kim Lăng tiễn Hoàng Đức Hải xong liền trở về phòng, nụ cười tươi như hoa vừa nở trong nháy mắt trầm xuống, theo lý thuyết được phong làm Quý nhân thực sự không có gì buồn để ưu sầu, nhưng cố tình Hoàng đế lại ban cho một chữ, không phải hết thấy các phi tử mới sắc phong đều có thể được Hoàng đế ban thưởng chữ, liền vị Sở uyển dung liền tiếp được sủng ái mấy ngày kia cũng không, vậy chỉ có một khả năng là Hoàng đế muốn đem

nàng đẩy lên trên đầu sóng ngọn gió.

Chiều Dương điện.

Kỳ chiêu dung đang nằm nghỉ ngơi ở trên giường, nhìn phong cảnh bên ngoài mà ngơ ngẩn cả người, giữa lòng mảy cũng mang theo một chút nhàn nhạt ưu thương.

Nguyệt Nghiên nhẹ giọng đi tới bên cạnh, nhỏ giọng nói: “Nương nương, Hiền phi nương nương cùng Đức phi nương nương đến thăm ngài.”

Tuy rằng con mắt Kỳ chiêu dung nhìn bên ngoài nhưng vẫn luôn chú ý động tĩnh ở trong phòng này, nghe cung nữ bẩm báo rồi chỉ đáp một tiếng.

Vừa vặn Đức phi và Hiền phi cùng đi vào.

Hiền phi dịu dàng: “Kỳ chiêu dung thân thể không khoẻ cũng đừng miễn cưỡng hành lễ.”

Nghe vậy, Kỳ chiêu dung cũng không dừng bước lại, hướng Đức phi và Hiền phi hành lễ: “Lễ này là quy củ, tần thiếp làm sao dám phá hoại quy củ.”

Hiền phi quan tâm Kỳ chiêu dung: “Bệnh đã tốt hơn chưa?”

Kỳ chiêu dung theo Hiền phi cùng Đức phi ngồi xuống trên ghế: “Uống thuốc có tốt hơn một chút, bất quá thái y nói tần thiếp phải tĩnh dưỡng thêm mấy ngày.”

Đức phi: “Hiền phi nương nương từ trước đến giờ rất quan tâm người, hiện tại người bị bệnh làm cho Hiền phi nương nương lo lắng đó.”

Kỳ chiêu dung: “Vậy thì thật là làm phiền Hiền phi nương nương quan tâm, khụ khụ. . .” Nguyệt Nghiên vội vàng đưa khăn tay cho nàng.

Hiền phi khẽ cau mày: “Có muốn mời thái y tới xem lại hay không?”

Sắc mặt Kỳ chiêu dung trắng bệch: “Vừa mới uống thuốc nên chưa thấy hiệu quả thôi!”

Hiền phi im lặng.

Đức phi cùng Hiền phi thay phiên quan tâm Kỳ chiêu dung thì có cung nữ đến báo nói chuyện Hứa Kim Lăng được sắc phong.

Kỳ chiêu dung khép hờ mắt: “Hay thật.” Hoàng thượng cũng thật là thẳng thắn, có sao nói vậy...

Ngay cả Đức phi nghe được mấy chữ này cũng có chút không thoải mái trong lòng, thế nhưng trên mặt không nhìn ra vẻ mặt gì.

Hiền phi ôn nhu nói: “Chắc tối hôm qua Du quý nhân hầu hạ làm Hoàng thượng rất hài lòng nhỉ? Người thử nói xem, Đức phi?” Nàng đối với mấy phi tử được sủng ái rất bình thường, phi tử nào mới được sắc phong đều e ngại nhìn Đức phi, bất quá nàng cũng có thể hiểu được tâm trạng bây giờ của Đức phi, dù sao Hoàng thượng cũng rất ít khi ban thưởng chữ cho phi tần, có thể thấy được Du quý nhân này thật sự rất được lòng Hoàng thượng.

Đức phi cười nhạt: “Du quý nhân tuổi trẻ mỹ mạo, thiên chân khả ái tự nhiên có thể làm cho Hoàng thượng hài lòng.” Nói trắng ra ngụ ý là Hiền phi người vừa già lại cứng nhắc, căn bản không thể làm cho Hoàng thượng hài lòng nữa!

A! Hiền phi khẽ cắn răng làm bộ không nghe thấy, nói: “Kỳ chiêu dung nghỉ ngơi thật tốt, mấy ngày nay có thể không cần tới chỗ bồn cung thỉnh an.” Rốt cục trên chiếc mặt nạ ôn nhu ấy cũng có một chút khó coi.

Chờ Đức phi và Hiền phi rời khỏi, Kỳ chiêu dung liền lại bệnh tật triền miên nằm ở trên giường.

Nguyệt Nghiên nhỏ giọng nói: “Chủ tử, ngài nói Hiền phi hôm nay sao lại tốt bụng chạy tới nhìn ngài như thế?”

Kỳ chiêu dung liếc mắt ra cửa: “Không phải Hiền phi nghĩ đến nhìn ta mà là Đức phi.”

Nguyệt Nghiên âm thầm hiểu rõ, lúc mọi người vẫn còn là tú nữ, Đức phi cùng Kỳ chiêu dung cũng có mấy phần tình nghĩa tỷ muội, chỉ có điều sau đó Kỳ chiêu dung và Hiền phi cùng hầu hạ Hoàng thượng, từ đó hai người dần dần xa lánh nhau.

Nguyệt Nghiên: “Vậy chứng tỏ Đức phi nương nương vẫn còn rất quan tâm chủ tử ngài.”

Kỳ chiêu dung chỉ cười không nói, trong lòng lại nói người nàng ta quan tâm không phải nàng...

Đột nhiên Nguyệt Nghiên như nhớ tới cái gì đó: “Chủ tử, đây là nhân sâm Thái hậu đưa tới cho ngài, nói là muốn ngài mau khỏi bệnh lên.”

Kỳ chiêu dung nhìn cái hộp kia, phát tay một cái: “Đem xuống đi.” Nàng bệnh tật thế này là do ăn những thứ thuốc này, thể chất của nàng hơi có chút tính hàn, sau khi Tạ Thái hậu biết lo lắng nàng không mang thai được con nói dòng, liều mạng bắt nàng uống thuốc, Kỳ chiêu dung luôn biết đến, nàng cùng Gấm Trần Hoàng hậu thủy chung luôn có sự khác biệt.

Nguyệt Nghiên có chút do dự: “Chủ tử, nếu không thì để nô tỳ dặn dò Ngự thiện phòng dùng thứ này nấu chén cháo cho người có được?” Chuyện này

nếu như bị Tạ Thái hậu biết, cuộc sống sau này của chủ tử khẳng định sẽ không dễ chịu lắm.

“Không được, ta mới vừa uống thuốc.” Trong lòng Kỳ chiêu dung rầu rĩ a, cuộc đời nàng vẫn luôn nằm trong tay Tạ Thái hậu.

Tây Đình các.

Từ khi thánh chi Hoàng thượng hạ xuống, ngoại trừ đồ Hoàng đế ban cho còn có gấm vóc và một ít thứ khác do các nương nương khác đưa tới làm địa phương yên tĩnh này bắt đầu có chút rối loạn.

Kim Lăng thường một ít đồ cho bọn Tiểu Thuận Tử xong liền trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Trong chớp mắt nàng tiến cung đã hơn một tháng, ngoại trừ mỗi ngày sau này phải thỉnh an, trừ việc Lương phi thường xuyên lấy lý do kéo Sở uyển dung đi chỗ nàng ta uống trà cũng không chuyện gì lớn, nói không chừng là trước khi bão táp xảy ra bình tĩnh cũng khó nói. Hôm nay Hứa Kim Lăng mang theo Lan Nhi đi ra ngoài dạo.

Lan Nhi theo hầu hạ Kim Lăng mà đáng vẻ như có tâm sự nặng nề, ngay cả khi Kim Lăng gọi nàng nàng cũng không nghe thấy.

Kim Lăng cau mày: “Sao vậy? Có tâm sự?”

Lan Nhi lắc đầu một cái: “Nô tỳ không có.”

Kim Lăng thấy hỏi không ra cái gì liền không tiếp tục hỏi nữa, cách Tây Đình các cách đó không xa có vườn hoa nhỏ, vừa vận tình cờ gặp Liễu đáp ứng từ bên trong đi ra.

Như cũ là vênh vác đắc ý, cung nữ bên cạnh cúi đầu thấp đến mức chỉ có thể nhìn đường, lúc nàng ta thấy Hứa Kim Lăng thì hơi sững sờ, lại nhớ đến nàng đã được thăng làm Du quý nhân, Hoàng thượng lại ban cho nàng chữ, trong lòng càng ghen tị không ngớt, hai người cùng nhau tiến cung, nếu không phải bởi vì chuyện lúc trước nàng (HKL) lan truyền tin đồn, nàng (Liễu đáp ứng) hiện tại cũng sẽ không luân rơi vào hoàn cảnh này! Liếc Hứa Kim Lăng một cái rồi muốn đi qua không để ý nàng.

Hứa Kim Lăng đột nhiên hét lên với nàng: “Đứng lại!”

Liễu đáp ứng vô cùng thiếu kiên nhẫn quay lại hỏi: “Có chuyện gì?”

Hứa Kim Lăng liếc nhìn cây đại thụ cách đó không xa, nói: “Người chẳng qua là cái đáp ứng, thấy ta sao không hành lễ.”

Liễu đáp ứng cho rằng bốn bề không có người: “Mây xứng à, biểu tỳ ta là Lương phi nương nương, bóp chết người chẳng khác nào bóp chết một con kiến.” Cung nữ bên cạnh đã vô cùng sợ hãi.

Ánh mắt Kim Lăng có chút u oán.

“Trẫm thật không ngờ Lương phi lại dám can rờ như vậy!” Lý Vũ chẳng biết lúc nào đã đứng cách Liễu đáp ứng không xa.

Liễu đáp ứng nghe nói như thế, tóc gáy dựng đứng, không dám quay đầu nhìn thẳng Hoàng đế, đầu cũng không dám ngẩng lên liền quỳ xuống trước mặt Lý Vũ: “Hoàng thượng tha mạng.” Âm thanh đã có chút run rẩy.

Có cho nàng lá gan to hơn nữa thì nàng cũng chỉ dám làm vậy với Hứa Kim Lăng khi không có người, cho dù Hứa Kim Lăng đi cáo trạng nàng, nàng chỉ cần sống chết không thừa nhận, Lương phi nhất định sẽ bảo vệ nàng, nhưng hiện tại..

Hứa Kim Lăng không thèm nhìn Liễu đáp ứng, vừa này Hệ thống quân nhắc nhở Lý Vũ cách ở chỗ không xa, nàng mới tính toán tốt thời gian chờ Hoàng đế tới đây tự mình nghe được câu nói kia của Liễu đáp ứng.

Lý Vũ lạnh giọng: “Người vẫn còn biết trẫm là Hoàng thượng!”

Liễu đáp ứng sợ đến mức dập đầu: “Hoàng thượng, tần thiếp biết sai rồi, tần thiếp sẽ hành lễ với Du quý nhân.” Nàng ta đứng cũng không đứng lên, dập đầu liên tục với Hứa Kim Lăng: “Tần thiếp nhất thời hồ đồ mạo phạm Du quý nhân, Du quý nhân nể mặt Lương phi nương nương tha cho tần thiếp đi.” Nói xong nước mắt đã rơi xoạch xoạch. Câu nói này ngụ ý chính là trên Hứa Kim Lăng nàng còn có Lương phi ở, hiện tại mặc dù có Hoàng thượng làm chỗ dựa nhưng chẳng lẽ Lương phi sẽ không tìm người gây phiền phức sao?

Lý Vũ giận không kiềm chế nói: “Vô liêm sỉ! Người đến, Liễu đáp ứng vô lễ với Quý nhân, căm tức nửa năm!” Còn muốn dựa vào Lương phi tới uy hiếp người!

Nửa năm..

Tiếng khóc của Liễu đáp ứng trong nháy mắt ngừng hẳn, ngồi sụp xuống đất, tất cả những chuyện này đều tới quá nhanh, nàng mới tiến cung chỉ một tháng, Lương phi nói cho nàng biết trước tiên từ từ đi, xuất hiện ở trước mặt Hoàng đế nhiều một chút sẽ có thể được huan nhớ kỹ, được nhớ biểu hiện lại tốt một chút, tự nhiên có thể được sủng ái, hiện tại bị cấm đoán nửa năm, nửa năm sau còn có ai nhớ tới nàng.

Chớ sợ chớ sợ, nàng còn có biểu tỳ.

Con giận của Lý Vũ còn chưa dịu đi, Hoàng Đức Hải liền vội chạy tới báo lại: “Hoàng thượng, Sở Uyển Dung sắp thai.”

“Cái gì!”

Hoàng Đức Hải có chút sợ hãi nói: “Lương phi nương nương phạt Sở uyển dung quỳ hai canh giờ trước cửa Thái Dịch cung.”

Lý Vũ đã tức tới không biết trình độ nào: “Lương phi thật giỏi!”

Liều đáp ứng nghe nói vậy mặt xám như tro tàn, liền ngay cả hi vọng cuối cùng cũng bị mất.

Trong lòng Hứa Kim Lăng có chút khiếp sợ, thời gian Sở uyển dung được sủng ái nhiều hơn so với các nàng, từ lần đầu tiên tới bây giờ cũng đã một tháng, nàng chỉ biết là phụ nữ có thai ba tháng đầu đều rất nguy hiểm, lần này Lương phi đùa lớn rồi.

Thái Dịch cung.

Lương phi cũng bắt đầu sợ hãi, nhìn thấy dưới thân Sở uyển dung đang chảy máu đỏ tươi, ngón tay có chút run rẩy: “Nhược Yên, bôn cung... bôn cung không biết nàng có thai.”

Nhược Yên cau mày an ủi: “Có lẽ là Sở uyển dung tới tháng cũng nên, nương nương khoan hãy lo lắng.”

Tuy nói vậy nhưng Lương phi hiểu rõ ràng, việc này không tới sớm cũng chả muộn mà ngay lúc nàng bắt lấy cơ hội có thể trừng phạt Sở uyển dung, làm nàng ta quỳ hai canh giờ, không ngờ mọi việc... Nàng chỉ muốn giáo huấn nàng ta một hồi mà thôi..

Kim Lăng theo Hoàng đế đi đến chỗ Sở uyển dung ở thì nhìn thấy từng chậu từng chậu máu được đổ ra bên ngoài.

Hiền phi, Đức phi và Dung phu nhân đều đã tụ tập đầy đủ, ngay cả Kỳ chiêu dung cũng có mặt.

Hiền phi: “Hoàng thượng.”

Lý Vũ sốt ruột vô cùng, nhưng vẫn trấn định ngồi ở đó, lạnh lùng nói: “Lương phi đâu?”

Hiền phi tự biết việc này nhất định sẽ liên lụy đến mình, nàng không quản lý tốt hậu cung...: “Lương phi vẫn còn ở Thái Dịch cung.”

Rầm

Âm thanh ly trà rơi xuống đất nát thành bột phấn.

Đức phi cùng Kim Lăng đều hơi hơi bị dọa khiếp, chỉ có Dung phu nhân vẫn còn bình tĩnh.

Không khí trong phòng ngột ngạt đáng sợ.

Lương phi đã sợ đến mức không dám tới đó, Nhược Yên ở bên cạnh nói: “Sở uyển dung từ trước đến giờ vẫn thanh cao, chuyện mình chịu ủy khuất sẽ không chủ động cáo trạng với Hoàng thượng, nương nương ngài chỉ cần một mực nói là Sở uyển dung làm rách bết đên lưu ly Đại tướng quân đưa cho ngài, ngài chẳng qua chỉ trừng phạt một chút, huống hồ, tin tức Sở uyển dung mang thai cũng không có ai biết.”

Nghe Nhược Yên nói thế, Lương phi cuối cùng hơi hơi yên tâm chút: “Nhược Yên, cũng may có người ở đây.”

Lúc này Nhược Yên đối với Lương phi mà nói quả thực chính là bạn tri kỷ: “Trước đây bôn cung đánh người là bôn cung không đúng, nếu chuyện này có thể trôi qua, bôn cung nhất định sẽ đối xử thật tốt với người.”

Nhược Yên cảm kích nói: “Tạ nương nương.” Nhưng trong lòng thì hừ lạnh, muốn tốt với ta cũng không có cơ hội !

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Lương phi quỳ trên mặt đất, cúi đầu, không dám lên tiếng.

Xung quanh cũng hoàn toàn yên tĩnh, liền ngay cả Hiền phi luôn luôn đóng vai người tốt cũng không dám nói một câu thay Lương phi giảm tội, Hoàng đế vốn có rất ít con nổi dòng, hiện tại có một cái đáng lí vẫn sống sờ sờ trong bụng mẹ lại bị Lương phi giết chết.

Đức phi liếc nhìn bên trong xong lại quay đầu nhìn Lương phi, đột nhiên nhớ tới hai đứa con bạc mệnh của nàng, nếu chúng còn sống thì hiện tại nàng hẳn là có thể nghe thấy chúng gọi nàng một tiếng “Mẫu phi”.

Lý Vũ hô hấp có chút nặng nề, từ khi Lương phi đi vào quỹ xuống đến hiện tại sắp gần nửa canh giờ, đối với Lương phi hẳn vẫn còn có chút kiêng kỵ, lúc đó chính mình còn nhỏ, lúc Tiên đế vừa băng hà thì triều chính cũng đã chia năm xẻ bảy, sau này Tả Thái hậu buông rèm chấp chính trên căn bản chỉ là một chút hình thức cho dân chúng xem, hẳn phải bỏ ra mười năm thời gian mới đem nước Đại Tề kéo về một nửa, bây giờ chỉ còn dư lại hai phe thế lực, một là Thừa tướng hiện tại, hai là phụ thân của Lương phi - Tư Mã đại tướng quân!

Hậu cung này bất quá chỉ là một khu vực nhỏ của Đại Tề, thế nhưng Lý Vũ muốn thủ hộ chính là toàn bộ giang sơn Đại Tề, Lương phi tuy rằng luôn gây chuyện, thế nhưng nếu như không chạm đến điểm mấu chốt của hắn thì hắn cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua.

Lý Vũ yên lặng trì hoãn lửa giận của mình, một lúc lâu mới lên tiếng: “Ngươi còn có lời gì muốn nói?”

Lương phi khóc lóc nói: “Chuyện Sở uyển dung mang thai tẩn thiếp căn bản không biết, tẩn thiếp chẳng qua là đau lòng thay cái đèn lưu ly cha đưa tới bị Sở Uyển Dung làm vỡ, nhất thời tức giận mới sẽ. . .”

Lý Vũ cười gằn: “Được lắm đèn lưu ly! Ngươi cũng biết đèn lưu ly này từ nơi nào tới sao?”

Lương phi đột nhiên ngừng lại gào khóc, mờ mịt ngẩng đầu: “Tẩn thiếp không biết. . .”

Lý Vũ: “Đèn lưu ly từ Man tộc sản xuất ra!”

Àm! Đầu Lương phi nổ tung, Man tộc này quanh năm xâm phạm lãnh thổ Đại Tề, đèn lưu ly hiện tại là do Đại tướng quân - cha nàng đưa tới, vậy không phải là. . .

Lương phi vội vã dập đầu: “Hoàng thượng, ngài nghe tẩn thiếp giải thích, đây là đồ cha tẩn thiếp lấy từ tay tù binh Man tộc, nhìn đẹp đẽ liền làm sai người đem vào cung cho tẩn thiếp mà thôi!”

Nghe nói như thế, khóe miệng Nhược Yên không khỏi mỉm cười.

Đùng, lại một ly trà bị ném xuống đất, vỡ tung tóe bên chân Lương phi.

“Phi tử của trẫm thế nhưng không bằng một thứ đồ chơi của người ngoài sao!” Lý Vũ nói lời này hết sức lớn tiếng.

Lương phi xem như là hiểu rõ, tự mình đào hố đã không có cách nào nhảy ra ngoài. đành mang theo tiếng khóc nức nở nói: “Hoàng thượng tha mạng, Hoàng thượng tha mạng.”

Lý Vũ hít sâu một hơi: “Quý ở nơi này đến khi Sở uyển dung tỉnh lại, sau đó chạy trở về Thái Dịch cung của ngươi, cấm túc hai tháng! Ngoài ra, sao chép kinh Phật một ngàn lần!”

Lương phi dập đầu tạ ân.

Sau đó Lý Vũ liền đi vào trong phòng liếc nhìn Sở uyển dung, sắc mặt tái nhợt không có chút hồng hào, trên lông mi mang theo nho nhỏ giọt nước mắt, thân thể vốn gầy gò bỗng chốc thêm gầy, Lý Vũ có chút tư vị không nói ra được gì, một lúc lâu mới nhẹ giọng nói: “Sau khi Sở uyển dung tỉnh lại thì cho người tới Minh điện báo cho trẫm một tiếng.”

Lý Vũ đi không bao lâu, Hiền phi Đức phi cũng rời khỏi, Hứa Kim Lăng thấy thế cũng cáo lui.

Lúc trở lại Tây Đình các, Kim Lăng chân trước vừa bước vào, chân sau Kỳ chiêu dung lại tới.

Nguyệt Nghiên nói: “Chủ tử nhà ta nhìn Du quý nhân ngài sắc mặt không tốt, nghĩ ngài có thể là vì ngủ không ngon, liền bảo nô tỳ đem túi thơm này tới cho Du quý nhân, buổi tối đặt ở bên giường có công dụng giúp giấc ngủ.” Nói xong liền rời đi.

Hứa Kim Lăng cầm túi thơm ngửi một cái, đúng là rất thơm.

Thanh Liên hơi nghi hoặc một chút nói: “Chủ tử, ngài xem Kỳ chiêu dung là có ý gì?” Kỳ chiêu dung không chỉ là một chủ nhân không thích nói chuyện, hơn nữa rất ít cùng các phi tần khác lui tới, tính tình có chút giống với Sở uyển dung, nhưng hoàn toàn không có loại tính cách thanh cao như Sở uyển dung.

Hứa Kim Lăng chẳng qua nhân nhạ nói: “Nàng có ý gì ta không biết.” Nàng chỉ biết là nếu Kỳ chiêu dung thật sự dựa vào Thái hậu bò lên trên vị trí đó, vậy ý nghĩ ấy thật sự là quá ngây thơ rồi.

Bất quá mấy ngày nay Kim Lăng thật đúng là không thể ngủ ngon được, buổi tối đại não hoạt động quá nhiều.

Cũng không lâu sau, chuyện Lương phi liền dần dần bị mọi người quên đi.

Minh điện.

Lý Vũ tức giận ném tấu chương xuống đất: “Vô liêm sỉ! Vô liêm sỉ! Tên này thực sự là càng lúc càng to gan .”

Hoàng Đức Hải vội vàng khuyên nhủ: “Hoàng thượng, ngài đừng nóng giận, cẩn thận tổn hại thân thể.”

Lý Vũ làm sao có thể không tức giận, người mình phái tới đều bị hấn (người chọc Anh Hoàng tức giận) bỏ thêm một cái tội danh có lý lẽ rồi đánh cho một trận toi bồi, sau đó thì bị đuổi về, đây chính là đang cố ý không cho hấn (Anh Hoàng :v) mặt mũi.

Hoàng Đức Hải đề nghị: “Hoàng thượng, không bằng về phía hậu cung đi dạo, tâm tình sẽ tốt hơn.”

Lý Vũ liếc Hoàng Đức Hải, chẳng lẽ hấn - đường đường là Hoàng đế Đại Tề còn muốn dựa vào nữ nhân sao?

Hoàng Đức Hải nhìn thấy ánh mắt chủ tử nhà mình liền lập tức ý thức được mình nói sai, vội cúi đầu, nghĩ thầm hấn cũng là vì muốn tốt cho Hoàng thượng, tâm tình tốt mới có thể nghĩ ra biện pháp tốt chứ!

Lý Vũ: “Bãi giá Chung Thúy cung!”

...

Lý Vũ đến Chung Thúy cung thì Đức phi đã đứng ở bên ngoài hầu , nhìn thấy Lý Vũ một thân màu vàng óng cảm y, mỉm cười: “Hoàng thượng.”

Lý Vũ thông thạo thuận thế ôm chầm eo nhỏ của Đức phi: “Trẫm thường ngày nghe nói ái phi rất thích đi dạo ở ngự hoa viên, hôm nay sao lại không đi. “

Đức phi khẽ bĩu môi: “Tần thiếp mới vừa bước ra cửa, Hoàng thượng ngài lại muốn đến đây thì làm sao tần thiếp đi được.” Trong giọng nói tựa hồ có hơi nhỏ nhỏ oán giận.

Lý Vũ giả bộ thất vọng, tính khí đura nhỏ của Đức phi đúng là rất hợp với khẩu vị của hấn: “Vậy trẫm tới không đúng lúc rồi!”

Đức phi vừa thấy như vậy: “Hoàng thượng ngài nếu như cảm thấy có lỗi, không bằng bồi tần thiếp đi ngự hoa viên một chút đi.”

Lý Vũ cười: “Đang có ý này.”

Hôm nay ngự hoa viên có chút nóng và ồn ào.

Hiền phi hiềm khi thấy có tâm tình tốt mang theo Tiểu hoàng tử đi ra ngoài dạo, liền tình cờ gặp Đức phi kéo tay Lý Vũ đi tới.

Tiểu hoàng tử Lý Hủy mắt sắc nhìn thấy Lý Vũ, đi bước nhỏ liền chạy về phía hấn, năm nay chỉ mới ba tuổi, các cung nữ sợ Tiểu hoàng tử chạy chạy liền ngã xuống nên vội ở phía sau lấy tay vây quanh.

Lý Vũ thấy thế, bước nhanh về phía trước ôm lấy Lý Hủy: “Hủy càng ngày càng quậy, cũng không sợ té.”

Lý Hủy bi bô nói: “Không sợ, có phụ hoàng ở đây.”

Lý Vũ cười lớn một tiếng: “Được.”

Hiền phi tự giác đứng ở một bên khác của Lý Vũ.

Lý Hủy vừa rời đi vòng tay ôm ấp của Lý Vũ rơi xuống đất liền hướng nơi khác chạy, cung nữ hừng hực cúi chào Lý Vũ một cái liền đuổi theo, chỉ lo Lý Hủy bị ngã hoặc đụng ở đâu đó.

Kỳ thực Đức phi nhìn thấy tình cảnh này trong lòng rất khó chịu, nhưng miễn cưỡng kéo kéo khóe miệng nở nụ cười: “Tiểu hoàng tử thực sự hoạt bát.”

Lý Vũ bao nhiêu vẫn là hiểu rõ ràng Đức phi, tay nắm nàng không khỏi chặt một chút.

Hiền phi cười nói: “Hoạt bát thì hoạt bát, tuy nhiên trông coi nó cũng rất mệt nhọc.”

Đức phi: “Hèn gì nhìn Hiền phi nương nương gầy đi một chút.”

Qua một hồi lâu, Hiền phi mới ý thức tới, hỏi cung nữ bên cạnh: “Hủy đã chạy đi đâu ?”

Cung nữ trả lời: “Hồi nương nương, Tiểu hoàng tử quần quít lấy Du quý nhân không chịu trở về.”

Lý Vũ nghe, nhíu mày, hấn biết con trai của hấn, tuy rằng chỉ có ba tuổi nhưng cũng hiểu chút chuyện, ngoại trừ thân cận Hiền phi thì chưa từng thấy hấn quần quít lấy phi tử khác, liền ngay cả Đức phi ôm hấn, hấn cũng không cho ôm bao lâu.

Lý Vũ: “Đi nhìn một cái đi.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16

Kỳ thực Hứa Kim Lăng không tình nguyện ra ngoài lắm, vẫn là Lâm quý nhân ân cần mời mọc, nàng mới chịu đi ra ngoài một chút, lúc đi đến Ngự hoa viên liền nhìn thấy Lý Hủy chạy tới chỗ nàng, đằng sau còn có cung nữ thái giám đuổi theo.

Lâm quý nhân thấy Tiểu hoàng tử liền rất thích thú, tiến lên ngồi xổm xuống trước mặt Lý Hủy: “Tiểu hoàng tử, để tằm thiếp ôm người một cái có được hay không?”

Lý Hủy chớp chớp mắt to, khuôn mặt nhỏ nhắn béo mập bởi vì chạy tới chạy lui đã đỏ lên một chút, thấy Lâm quý nhân đưa tay liền nắm mặt của nàng, giống như nắm một món đồ chơi của mình vậy, sau đó cảm giác thấy trên tay dính dính thứ gì khó chịu, ngẩng đầu nhìn hướng về cung nữ phía sau, không nói hai lời lấy tay hướng về váy cung nữ mà lau rồi lại chạy tiếp.

Lâm quý nhân: “...”

Vừa vặn Kim Lăng đứng cách Lâm quý nhân không xa, nhìn thấy trên bàn tay nhỏ của Lý Hủy đen thui lúi một mảnh, mà hôm nay Lâm quý nhân thì cổ ý trang điểm đậm, phối hợp với bộ cung trang nhan sắc tươi đẹp nên trông rất yêu mị, hiện tại không công trên mặt bị Lý Hủy vẽ một vệt dài, nhìn rất buồn cười.

Cung nữ đứng một bên chờ đợi thấy Lâm quý nhân như vậy đành phải cúi đầu nhin cười, hướng nàng hành lễ xong liền lại tiếp tục đuổi theo Lý Hủy.

Hứa Kim Lăng thấy Lý Hủy chạy tới phía mình, nàng yên lặng lui về phía sau hai bước, nghiêng người sang, tựa hồ là đang nhường đường cho hắn.

Nhưng tiểu tử này cố tình không nói cảm ơn gì cả, đi ra ngoài một hồi lại chạy trở về, sau đó mang theo một cây hoa bị nhổ tận gốc còn vương một đồng đất lớn chạy tới, tay nhỏ nắm nhánh hoa cứ như vậy ngược đầu đưa cho Hứa Kim Lăng, bị cô nói: “Cho.”

Cái trán Hứa Kim Lăng hiện lên ba đạo hắc tuyến, đưa tay cầm lấy nhánh hoa rồi đưa cho Phạm Âm đứng phía sau, giữa lúc nàng cho rằng Lý Hủy sẽ chạy đi thì hắn lại duỗi hai tay ra: “Ôm.”

Uyển Trữ cẩn thận xóa vết bẩn trên mặt Lâm quý nhân rồi nói: “Chủ tử, sạch rồi.”

Lâm quý nhân không biểu hiện gì, ừ một tiếng, quay đầu lại liền nhìn thấy Lý Hủy mở hai tay ra muốn Hứa Kim Lăng ôm, liền bày ra bộ dáng cười tủm tỉm mở miệng: “Hình như Tiểu hoàng tử rất thích Du quý nhân a.”

Hứa Kim Lăng: “Ừ.” Dứt lời nửa ngồi xổm người xuống đem Lý Hủy bế lên.

Lý Hủy giống như thực hiện được gian kế, hai tay ôm cổ Kim Lăng, hắn đem bàn tay bẩn thỉu cọ trên mặt nàng, xong lại bẹp một hơi hôn ở trên môi nàng: “Thơm quá.”

Kim Lăng: “. . .”

Cung nữ cùng thái giám đều ngây ngẩn cả người, liền ngay cả Hiền phi mới đến nhìn con trai mình cũng ngây ngẩn cả người.

Đức phi: “Tiểu hoàng tử thực sự là đáng yêu.”

Lý Vũ chỉ cười không nói.

Hiền phi lúng túng, Lý Hủy chưa bao giờ chủ động hôn người làm mẫu thân như nàng, trong lòng không khỏi có chút ghen tuông, đi lên phía trước, nhìn thấy Kim Lăng bẩn thỉu thành một khối: “Hủy nghịch ngợm, Du quý nhân xin đừng trách.”

Hứa Kim Lăng: “Làm sao sẽ, Tiểu hoàng tử đang tuổi chơi mà.” Dứt lời nhẹ nhàng vỗ vỗ bùn đất trên người, liếc nhìn cổ tay của mình, sưng sò, trên cổ tay không biết lúc nào có thêm mấy chấm đỏ nhỏ như hạt đậu, hơn nữa nàng căn bản không có nhận ra được có gì khác thường a.

Lấy góc độ của Lâm quý nhân tới mà nói thì chỉ thấy Hứa Kim Lăng nhìn chăm chăm bùn đất trên người mình sưng sò: “Du quý nhân, làm sao vậy?”

“À, không có chuyện gì.” Hứa Kim Lăng kéo tay áo xuống thấp một chút, chi tiết nhỏ này không cần thận lại rơi vào mắt Lâm quý nhân.

Đương nhiên, Lý Vũ cũng nhìn thấy được.

Mấy người đang hàn huyên vài câu, Tiểu hoàng tử liền nằm nhào trên người Hiền phi, đáng vẻ có chút buồn ngủ, cũng không biết là bị sao vậy, hung hăng cầm lấy mu bàn tay của mình, có chút buồn bực khóc lóc: “Mẫu phi, thật là ngứa.”

Hiền phi lúc này mới chú ý tới, trên mu bàn tay Lý Hủy thế nhưng nổi lên nhiều điểm đỏ, dọa Hiền phi sợ: “Tại sao thế này?”

Lý Vũ ôm lấy Lý Hủy, nhìn thấy điểm đỏ trên mu bàn tay của con trai, lập tức nói: “Hoàng Đức Hải, truyền ngự y.”

Một đám người vội vàng vàng đem Lý Hủy ôm trở về Đích Tôn cung.

Mọi người cũng không hiểu rõ đến cùng đã xảy ra chuyện gì, Ngự hoa viên mới vừa rồi còn náo nhiệt lập tức không còn bóng người, Kim Lăng không có đi theo, mà là chuẩn bị trở về Tây Đình các. Bởi vì điểm đỏ trên cổ tay nàng cũng bắt đầu ngứa, thế nhưng nàng cắn răng không gãi.

Lâm quý nhân sớm đã phát hiện sự khác lạ của nàng, chẳng qua không đi thẳng vào vấn đề: “Không biết Tiểu hoàng tử thế nào rồi, Du quý nhân không đi xem cùng sao?”

Hứa Kim Lăng chỉ cười cười: “Ta đổi bộ quần áo xong rồi đi.” Dứt lời liền vội vàng vàng về Tây Đình các, lần này Hứa Kim Lăng thật là có chút hoảng rồi, nếu điểm đỏ này là từ trên người mình truyền nhiễm cho Tiểu hoàng tử, mặc kệ có trị được hay không thì trước tiên Hoàng thượng sẽ đem mình cách ly đó là chắc chắn. Nếu vậy, nàng muốn lại thảo niềm vui cho Hoàng thượng căn bản là không còn cơ hội, có chút buồn bực nắm chặt bàn tay, trong đầu thoáng hiện qua rất nhiều phi tần, nhưng cũng không có tiếp xúc thời gian dài, ngoại trừ Lâm quý nhân.

Phạm Âm theo ở phía sau có chút không đuổi kịp bước chân chủ tử nhà nàng: “Tiểu thư, ngài chậm một chút.”

Thấy Hứa Kim Lăng đi xa, Uyển Trữ có chút không hiểu hỏi: “Bình thường thấy Du quý nhân đều là một bộ rất thông dong, lần này sao lại hoảng như thế nhỉ!”

Lâm quý nhân vô ý thức sờ sờ mặt của mình: “Ai biết được.”

Tây Đình các.

Hứa Kim Lăng vừa đến vào phòng liền bảo Phạm Âm đi nấu nước nóng cho nàng tắm rửa, sau đó đem tất cả mọi người đẩy ra ra ngoài, tự mình tắm.

Phạm Âm đưa tay muốn thay Kim Lăng bỏ đi quần áo, Kim Lăng vội vã quát nàng: “Đừng đụng tới ta, người cũng đi ra ngoài.”

Hứa Kim Lăng không biết tiểu thư nhà mình bị gì, có chút ủy khuất nói: “Tiểu thư. . .” Thế nhưng rất hiển nhiên sự chú ý của Kim Lăng chẳng hề ở trên người Phạm Âm, nếu điểm đỏ trên người nàng thật sự sẽ truyền nhiễm, ngấm lại, đoạn đường này thật giống cũng không có đụng trúng ai.

Ngồi vào trong bồn tắm, Kim Lăng mới phát hiện trên người mình đã có rất nhiều chấm đỏ nhỏ, không đụng vào sẽ không cảm thấy gì nhưng nếu nhẹ nhàng đụng liền bắt đầu vừa đau vừa ngứa, may mắn không có mọc trên cổ.

Thời khắc mấu chốt quả nhiên là phải gọi hệ thống quản.

【Keng, Hứa Kim Lăng tiểu thư, ta có thể giúp gì cho ngài?】

Hứa Kim Lăng: “Điểm đỏ trên người ta có biện pháp gì để tiêu trừ không?”

【Có, ngài chỉ cần thanh toán 20 điểm sức quyến rũ, điểm đỏ liền có thể biến mất.】

Hứa Kim Lăng: “Ta hiện tại có bao nhiêu điểm sức quyến rũ?”

【Ngài hiện tại chỉ 40 điểm sức quyến rũ, Hứa tiểu thư, ngài cần phải cố gắng a~】

Quả nhiên không đi tìm Hoàng thượng là không có biện pháp sinh tồn, liền hệ thống đều có lợi như thế.

Hứa Kim Lăng: “40 điểm sức quyến rũ tiêu trừ điểm đỏ trên người ta cùng với giúp ta làm một chuyện, nếu lần này người làm tốt ta nhất định sẽ nỗ lực kiếm điểm sức quyến rũ mua hàng cho người ~

【. . . Thành giao! Ngài còn thừa lại 0 điểm sức quyến rũ.】

Hứa Kim Lăng ngồi ở thùng tắm tỉ mỉ suy nghĩ một hồi, thứ nhất, bản thân nàng tuyệt đối sẽ không đụng tay đụng chân làm hại ai, thứ hai, ngày hôm qua trên người vẫn không có bị như vậy, có phải hay không là ở trong đồ ăn xảy ra vấn đề gì đó?

Tiếng gõ cửa cắt ngang suy nghĩ của Kim Lăng.

“Tiểu thư, Hoàng thượng mời ngài đến Đích Tôn cung một chuyện.” Phạm Âm ở bên ngoài nói.

“Ừ, ta biết rồi!” Hứa Kim Lăng thở phào một hơi, cũng may chính mình làm việc nhanh.

Liếc nhìn quần áo mình bị cởi vứt trên đất rồi lấy bộ quần áo sạch sẽ khác mặc vào đi ra ngoài.

“Đi thôi! “

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

Lúc Hứa Kim Lăng đến Đích Tôn cung, Vương thái y đã chẩn đoán xong.

Lý Vũ và Hiền phi đang nghe Vương thái y bẩm báo, thấy Kim Lăng đến cũng chỉ phát tay ra hiệu không cần hành lễ, nàng lúc này mới yên lặng ở một bên nghe.

Vương thái y nói, Tiểu hoàng tử là bị lây dính thứ không sạch sẽ gì đó mới có thể dẫn đến làn da xuất hiện điểm đỏ, chỉ cần không gãi thì sẽ không ngứa, thế nhưng nếu nhịn không được mà gãi thì sẽ kéo theo những chấm đỏ trên người ngứa, đến lúc đó ngứa toàn thân, nếu không ngăn lại đúng lúc, không tới một canh giờ làn da sẽ bắt đầu thối rữa.

Cũng may Lý Hủy tuy rằng trên tay có chấm đỏ nhỏ nhưng vẫn không có khuếch tán đến toàn thân.

Hứa Kim Lăng từ rất xa liền nhìn thấy một mảng hồng lớn trên tay Lý Hủy, trong lòng không khỏi có chút hồ thẹn, chỉ là một tiểu hài tử ba tuổi, bất quá vừa nãy thái y nói, vật này tuy rằng dễ truyền nhiễm, nhưng cũng trị được, chỉ cần không khuếch tán đến toàn thân, xoa thuốc cao là có thể tốt. Cho nên tâm nàng cũng coi như hơi hơi dễ chịu.

Kim Lăng suy nghĩ, lẽ nào thật sự là nàng dính thứ gì?

Vương thái y: “Tiểu hoàng tử có đụng tới cái gì không sạch sẽ không?”

Cung bử một bên hầu hạ Lý Hủy hằng ngày nói: “Vừa nãy chỉ hái một cây hoa tặng Du quý nhân mà thôi! “

Ánh mắt Hiền phi tự nhiên liền rơi vào trên người nàng, Kim Lăng rõ ràng, đem tay áo nhấc lên trên nói: “Tiểu hoàng tử tặng hoa tần thiếp cũng có chạm qua, mà cung nữ của tần thiếp vẫn luôn luôn cầm cây hoa này.”

Nói xong ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên cổ tay Kim Lăng, cũng không có đặc thù rõ ràng gì, kỳ thực trên đường tới đây Kim Lăng cũng đã nghĩ tới có phải hay không là hoa này có vấn đề, thế nhưng nhớ đến khi cời quần áo ra ở Tây Đình các, trên người đã có rất nhiều chấm đỏ nhỏ, hơn nữa chủ yếu chiếm đa số ở chân, dựa theo thời gian tới suy tính, nhất định là nàng đã đụng phải thứ gì bẩn, sau đó mới truyền cho Tiểu hoàng tử.

Tiếp theo Vương thái y liền kiểm tra tay chân Phạm Âm, cũng không có điểm đỏ như Tiểu hoàng tử, này không chỉ chứng minh hoa không có vấn đề, hơn nữa cũng nói lên Hứa Kim Lăng vô tội.

Hiền phi đầu mối gì cũng không có, thật buồn bực, nhìn dáng dấp nhi tử nhà mình ần ần, đau lòng cuống lên, không khỏi đem tức giận trút lên trên người cung nữ: “Người chăm sóc Tiểu hoàng tử như vậy sao?!”

Cung nữ liền quỳ xuống: “Nương nương tha mạng, nương nương tha mạng.”

Lúc này Đức phi ở một bên trầm mặc cũng nói: “Tỷ tỷ không nên tức giận, trước tiên chữa khỏi bệnh cho Tiểu hoàng tử đã rồi lại xử phạt.”

Vương thái y ừ một tiếng: “Tuy rằng tốc độ truyền nhiễm của bệnh ngoài da này nhanh, thế nhưng cũng dễ trị liệu, vì thần bốc chút thuốc, đúng hạn bôi mấy ngày liền có thể khỏi, ngoài ra phải chú ý khoảng thời gian này tuyệt đối không nên đụng vào điểm đỏ trên người Tiểu hoàng tử, bằng không rất dễ dàng lây nhiễm cho người khác.”

Lỗi tai Hiền phi nghe thái y nói nhưng ánh mắt lại nhìn xuống đất.

Cũng may chuyện này dễ giải quyết, Tiểu hoàng tử thoa thuốc xong cũng không có gãi tiếp, những chấm màu đỏ đã biến thành phần hồng, nói tóm lại trái tim đang lo lắng của Hiền phi cũng xem như là buông ra, nàng cũng không phải chưa từng hoài nghi Hứa Kim Lăng, dù sao chỉ có Hứa Kim Lăng ôm Lý Hủy, thế nhưng tất cả mọi manh mối đến chỗ nàng ta lại bị chặt đứt toàn bộ, hơn nữa quá mức sạch sẽ.

Lúc đầu Lý Vũ cũng hoài nghi là Hứa Kim Lăng, nhưng nhìn thấy vẻ mặt nàng rõ ràng khi phát hiện điểm đỏ trên người Lý Hủy thì sùng sốt, thêm nữa nàng đem tay áo kéo xuống dưới rõ ràng cho thấy đang che lấp thứ gì đó, nhưng bây giờ kiểm tra lại không có thứ gì, thủ đoạn trơn bóng như đậu hũ, kinh mạch màu xanh nhạt có thể thấy rõ, ánh mắt Lý Vũ chỉ đánh giá mà không nói cái gì nữa.

Sau đó Vương thái y lại lo lắng Hiền phi và Lý Vũ ôm Lý Hủy sẽ lây, cho nên có cho thuốc, hi vọng có thể phát hiện đúng lúc để ngăn lại, dù sao làn da người lớn không non như đứa nhỏ, bị lây nhiễm cũng sẽ không phát hiện sớm được.

Chờ tất cả mọi chuyện đều giải quyết, Kim Lăng mới từ từ đi về chỗ ở của mình, dọc theo đường đi nàng đều đang suy nghĩ lời Vương thái y nói, chỉ cần gãi một cái thì sẽ bị lây ra toàn thân, cuối cùng càng gãi càng nhiều, mãi đến tận gãi nát. Nghĩ đến điểm đỏ lúc trước, nếu lúc đó nàng nhịn không được mà gãi thì bây giờ. . .

Phạm Âm nhìn bộ dáng của nàng: “Tiểu thư, người đang suy nghĩ gì?”

Hứa Kim Lăng sững sốt một chút, mới lên tiếng: “Phạm Âm, thái giám cung nữ ở Tây Đình các gần đây có bị ai sai khiến không?”

Phạm Âm trầm tư một chút: “Đạ có một lần, là Hoán y cục.”

Hứa Kim Lăng nhìn Phạm Âm một chút.

Phạm Âm hiểu ý: “Trước đây có một cung nữ đặc biệt phụ trách gác đêm đột nhiên ngã bệnh, hơn nữa có vẻ rất nghiêm trọng, nô tỳ suy nghĩ, chuyện này cũng không quan trọng lắm nên chỉ nói cho Thanh Liên tỳ tỳ, sau đó Phủ nội vụ đưa cung nữ mới tới.” Nói xong lại cảm thấy tiểu thư nhà mình đột nhiên hỏi vấn đề này nhất định là có chuyện, sau khi trở về nàng nhất định phải cẩn thận quan sát cung nữ kia.

Hứa Kim Lăng vừa đi vừa nói: “Người như thế nào?”

Phạm Âm: “Người nhìn rất thành thật, chẳng qua nô tỳ không tiếp xúc nhiều nên cũng không rõ tính nết của nàng ta.”

Bất tri bất giác hai người đã trở lại Tây Đình các.

Thanh Liên tiến lên gọi: “Chủ tử.” Được đến ánh mắt yên tâm của Kim Lăng cũng coi như yên lòng, chuyện này truyền ra rất nhanh, nàng ở bên ngoài đi bộ một vòng cũng đã suy luận gần ra rồi, lúc đó nghe được chuyện này nàng cũng là người thứ nhất nghĩ tới chỉ sợ là chủ tử nhà nàng có vấn đề, nhưng nghe đến phía sau thì việc này không liên quan đến chủ tử, lại nghĩ đến trước đó chủ tử vội vã trở về thay quần áo, chẳng lẽ là vào lúc ấy.

Hứa Kim Lăng đáp một tiếng liền trở về phòng.

Vừa vận cung nữ từ Hoán y cục kia bước tới, ánh mắt có chút chất phác nhìn bóng lưng Hứa Kim Lăng đi vào, nhìn thấy Thanh Liên đang nhìn mình cúi đầu lại đi trở về.

...

Kim Lăng có chút mệt mỏi nằm ở trên giường, đồ ăn của nàng khẳng định không có vấn đề, vậy rốt cuộc vấn đề là ở đâu? Nghĩ đi nghĩ lại thế nhưng bất tri bất giác ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai lúc đi thỉnh an Hiền phi, Kim Lăng nhìn sắc mặt nàng rõ ràng mang theo uể oải.

Hà tiếp dư là một người hay nói chuyện bát quái, lại hay đâm chọt người khác, không có việc gì làm liền thích lôi kéo các phi tần khác nói một chút bí mật nhỏ của người ta, trong đó gồm cung nữ và thái giám, thậm chí ngay cả cung nữ thiếp thân bên cạnh mình cũng không buông tha, bởi vì nàng biết cho dù nàng nói thế nào, bọn họ cũng chỉ là một cung nữ thái giám, mà họ thì có thể làm gì một Tiếp dư như nàng cơ chứ? Ở lâu trong thâm cung, loại chuyện ức hiếp người có thân phận thấp hơn xảy ra như cơm bữa.

Sắc mặt Hà tiếp dư có chút lo lắng: “Hôm qua nghe nói Tiểu hoàng tử bị bệnh, Hiền phi nương nương, hiện tại thế nào ạ?”

Hiền phi vẫn khách khí trả lời: “Hà tiếp dư có lòng, Hủy nhi đã đỡ hơn rồi.”

Bùi quý nhân luôn luôn ngồi yên lặng đột nhiên nói: “Nghe nói là nhiễm phải cái gì bẩn thỉu!” Bởi vì nàng biết, việc này người bị ảnh hưởng nhất vẫn là Hứa Kim Lăng, ai bảo nàng ta không những được phong làm Quý nhân mà còn được ban cho một chữ có ý nghĩa thế chứ, phải biết Kỳ chiêu dung được ban cho chữ Kỳ cũng là do bên trong tên nàng ấy có cái chữ này mà thôi, mọi người đều cùng một phân vị, có thể không ghen tị sao?

Hà tiếp dư và Bùi quý nhân như là gặp được tri âm, thuận miệng phụ họa nói: “Trong hoàng cung này một ít xó xỉnh xác thực rất bẩn.”

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Vương thái y nói vật bẩn thỉu đại khái chỉ là không cẩn thận bị sâu độc cắn, thế nhưng từ miệng các phi tần khác nói ra, mùi vị liền không giống nhau, đây là nói con trai của nàng thích chạy tới những xó xỉnh bẩn thỉu!

Hiền phi hơi thay đổi sắc mặt: “Đa tạ các vị muội muội quan tâm, Hủy đã không có gì đáng ngại, bây giờ tốt hơn rồi! Nếu không có chuyện gì khác thì tản đi đi!”

Sau khi rời khỏi Đích Tôn cung,

đầu Hứa Kim Lăng toàn nghĩ tới đều là chuyện mình rốt cuộc sao lại nhiễm phải vật lạ mà nàng không một chút phát hiện.

“Du quý nhân.” Thanh âm chất chứa uyển chuyển vang lên.

Sở Uyển Dung lại đột nhiên gọi Kim Lăng.

Kim Lăng quay đầu lại.

Hoặc có lẽ là bởi vì mất đi hài tử, hoặc là tự Sở Uyển Dung hiểu rõ, tại một nơi như hậu cung, nếu tiếp tục giả trang lạnh lùng nhất định sẽ bị ăn mòn

xương cốt, hoặc cũng có thể là nàng thất vọng với Lý Vũ, thế nhưng chủ động mời Hứa Kim Lăng tới chỗ nàng chơi.

Hứa Kim Lăng đồng ý.

Khoảng một canh giờ sau, Hứa Kim Lăng mới chậm rãi đi từ chỗ Sở Uyển Dung ra, trên mặt không lộ vẻ gì, Phạm Âm bước nhỏ theo sau lưng: “Tiểu thư, ngài thấy thế nào?”

Kim Lăng không lên tiếng, bởi vì đang chuyên tâm suy nghĩ nên không có chú ý tới mình đã đi hơi xiên vẹo, góc quần dính rất nhiều cỏ xanh.

Phạm Âm thấy thế đã nghĩ khom lưng từ phía sau giúp nàng dọn dẹp sạch sẽ, Kim Lăng đột nhiên phục hồi tinh thần lại: “Người làm gì vậy?”

Phạm Âm bị thanh âm đột ngột dọa, thế nhưng cũng may nàng hiểu rất rõ tính nết của Kim Lăng: “Nô tỳ nhìn thấy góc quần tiểu thư bị dính chút cỏ xanh nên muốn phỉu giúp người.” Nói xong đưa tay ra.

Hứa Kim Lăng cười cười, nắm lấy tay Phạm Âm: “Không cần.” Đột nhiên, có thứ gì đó xoẹt qua trong đầu Kim Lăng, đứng rồi, nàng sao không nghĩ tới chứ!

Phạm Âm khó hiểu nhìn nụ cười trên mặt nàng: “Tiểu thư, ngài làm sao vậy?”

Hứa Kim Lăng vội vã xua xua tay: “Không có chuyện gì, không có chuyện gì, chẳng qua là đã nghĩ thông suốt.”

“Ái phi nghĩ ra cái gì sao?” Phía sau đột nhiên vang lên thanh âm của Lý Vũ, âm thanh trong suốt, liền ngay cả con mắt đều mang theo ý cười. Khác với người lúc trước vì chuyện của Tiểu hoàng tử mà lạnh lùng với nàng.

Hóa ra là một Hoàng đế tốt muốn bảo vệ con nhà.

Kim Lăng vội tìm lý do: “Mấy ngày trước đây có con chim nhỏ rơi xuống cửa sổ của tần thiếp, tần thiếp thấy nó bị thương nên chăm sóc cho nó, không nghĩ tới hôm qua thế nhưng không kêu một tiếng liền bay đi, tần thiếp rất buồn bực.”

Phạm Âm ở một bên thẹn thùng, tiểu thư nói dối tuyệt đối là cao thủ.

Sự tình ngày hôm qua Lý Vũ không nhắc tới một chữ, hẳn chẳng phải người hẹp hòi, không có chứng cứ buộc tội nàng, canh cánh trong lòng cũng không được gì: “Ồ vậy thì sao hiểu rõ?”

Kim Lăng cười yếu ớt: “Tần thiếp cảm thấy mỗi người đều có chỗ mình muốn sống, chim nhỏ cũng giống như vậy, chỗ ở của nó là bầu trời rộng lớn kia, nhốt tại Tây Đình các cửa tần thiếp chẳng qua là ép nó sống ở chỗ nó không thích, vậy thì cho nó bay đi thôi!”

Kim Lăng đi song song với Lý Vũ.

Lý Vũ cười cười: “Ái phi nói có lý.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Sau khi nhìn Lý Vũ rời đi, Kim Lăng liền dẫn Phạm Âm về chỗ ở, không ngờ mới vừa vào cửa thì nhìn thấy một cung nữ run run rẩy rẩy ôm một chậu hoa, mới đi hai bước chân liền té lăn trên đất làm toàn bộ chậu hoa đều nát, bùn đất rải rác khắp nơi.

Phạm Âm thấy thế, vội vàng bước lên nhặt cây hoa, tiếc hận nói: “Đây chính là hoa Tiểu hoàng tử tự mình hái cho chủ tử, đáng tiếc...” Bông hoa đã rơi mất vài cánh.

Cung nữ này nghe xong cực hoảng sợ, vội vã dập đầu xin tha.

Kim Lăng cau mày, cung nữ này không ăn cơm sao, sao lại gầy thành như vậy, vóc dáng vốn đã nhỏ, bàn tay để dưới đất quả thực chỉ còn dư lại xương.

“Đứng lên đi, hoa này cho dù nhỏ tận gốc cũng chưa chết, vùi vào bồn hoa là lại mọc được.” Kim Lăng lại nói nhẹ như mây gió.

Lan Hoà xa xa đã nhìn thấy, nghe Hứa Kim Lăng nói lời này sắc mặt hơi hơi hòa hoãn một chút, phát hiện Thanh Liên đang nhìn chăm chăm nàng, hơi hơi sửa sang lại vẻ mặt liền đi ngang qua nàng.

Tiểu Thuận Tử đứng một bên vội vã sai người đem hoa cỏ thu dọn, đuổi cung nữ kia đi làm chuyện khác.

Phạm Âm tiếp tục đi theo Kim Lăng, nói: “Nàng chính là cung nữ Hoán y cục đưa tới.”

Nói xong, chân Kim Lăng dừng một chút, không có trả lời, chỉ nói: “Cung nữ này sao gầy thành như vậy?”

Phạm Âm: “Bên trong Hoán y cục phần lớn đều là cung nữ phạm tội, chắc là tính tình thành thật nên luôn bị ức hiếp đi!”

Kim Lăng: “À, nói chung đừng để người khác nói là chỗ chúng ta ngược đãi cung nữ, hiểu chưa?”

Phạm Âm: “Rõ!”

Phạm Âm theo Kim Lăng về phòng, nàng mới vừa ngồi xuống, ngẩng đầu đã nhìn thấy Phạm Âm đầy mặt buồn bực, nàng chén trà lên từ từ uống, lau vệt nước bên miệng nói: “Sao thế? Còn đang suy nghĩ chuyện Sở uyển dung?”

Phạm Âm gật gù, Sở uyển dung mời tiểu thư nhà nàng đến chỗ nàng ta chơi, nói trắng ra là muốn lôi kéo tiểu thư nhà nàng, nàng mặc dù là một nha hoàn, nhưng vẫn còn có chút ánh mắt nhìn người, Sở uyển dung kiêu căng tự mãn, cho dù tiểu thư nhà nàng thật sự muốn kết đồng minh với người khác cũng sẽ không nên chọn Sở uyển dung, quá dễ xảy ra vấn đề, từ trước đến giờ nàng ta vẫn luôn nói thẳng trước mặt tiểu thư nhưng lần này khác, không có đem ý nghĩ trong lòng nói ra, bởi vì lúc trước tiểu thư luôn luôn uyển chuyển cự tuyệt.

Mà Sở uyển dung nhận được đáp án cũng cực kỳ bình tĩnh, trên mặt không có biểu hiện gì.

Điều Phạm Âm khó hiểu nhất chính là: “Chủ tử, tại sao Sở uyển dung sẽ tìm tới ngươi?” Theo lý thuyết, Hứa Kim Lăng chỉ là một quý nhân, vị phân không cao như nàng ta, kết đồng minh cũng không có ích lợi gì. Chắc nàng ta hẳn là có tật xấu, không đi lên bám, trái lại đi xuống.

Hứa Kim Lăng: “Bởi vì nàng cảm thấy ta và nàng là một loại người.”

Buổi chiều.

Kim Lăng mới vừa tỉnh lại từ trong giấc ngủ trưa, đầu còn có chút mơ màng dựa vào trên mép giường, mộng cảnh (giấc mơ) trong giấc ngủ trưa của nàng đều là chuyện chằm chằm, nhất định là có người động tay động chân với y phục của nàng, nhưng khi đó Phạm Âm cũng có hầu hạ mình mặc quần áo nhưng trên người nàng không có biểu hiện như Tiểu hoàng tử, hồi tưởng lại tình hình lúc mình tiếp xúc Lý Hỷ, khi hắn ôm bấp đùi mình mới trúng chiêu, lại kết hợp những điểm đỏ trên mình chủ yếu tập trung đa số ở chân, cho nên Kim Lăng có thể kết luận được một nửa, nếu như nói toàn bộ, khó tránh khỏi xung đột va chạm sẽ sớm dẫn tới chú ý, hơn nữa bây giờ khí trời tuy rằng không lạnh nhưng cũng không nóng, ai sẽ tắm rửa mỗi ngày chứ, trừ khi Hoàng đế mỗi đêm đều thị tắm.

Cho nên nói, cũng rất khó khăn bị phát hiện, chờ phát hiện cũng đã khuếch tán đến toàn thân, khe nằm! Kim Lăng bị suy đoán của mình dọa sợ hết hồn, ai lại nham hiểm như thế a!

Phạm Âm lúc tiến vào nhìn thấy ánh mắt của nàng híp lại, đáng vẻ chưa tỉnh ngủ, chờ Kim Lăng tỉnh táo lại, nàng mới lên tiếng: “Tiểu thư, Hoàng thượng vừa nảy cho người tới báo, nói đêm nay ở lại chỗ người.”

Kim Lăng vừa nghe, nàng đang buồn bực nên làm sao đỡ vị gia này hài lòng kiểm điểm sức quyến rũ để nuôi hệ thống quân của nàng, nghĩ xong lập tức lại nằm bẹp trên giường.

Phạm Âm cũng sờ: “Tiểu thư, ngài không chuẩn bị một chút sao?”

Kim Lăng phát tay một cái: “Ta đang chuẩn bị nè!” Nàng muốn ngủ đủ, đêm nay đại chiến ba trăm hiệp kiểm đủ điểm sức quyến rũ, ôi, thực sự là đau khổ.

Buổi tối tới rất nhanh, Hứa Kim Lăng đã sớm ở trong đầu bày ra vô số kế hoạch quyến rũ, tuyệt đối muốn độ thiện cảm của vị gia này một đường thẳng tắp đi lên.

Lúc Lý Vũ tới chỉ mặc một cái cung y màu đỏ thắm, từ trong bóng đêm đi kèm đèn lồng chậm rãi tới, tia sáng mờ mờ chiếu vào trên mặt hắn, khoe miệng như có như không nụ cười, Kim Lăng cảm thấy hắn đang cười, thế nhưng đến gần mới nhìn rõ ràng đó là độ cong khoe miệng hắn tự có, rất đẹp, nhớ đến quần áo hắn mặc cùng lúc trước gặp phải không giống nhau, xem bộ dáng hình như là tắm rửa sạch sẽ rồi mới tới, ừ, Kim Lăng lập tức loại bỏ kế hoạch Uyên ương dục.

Kim Lăng thì lại mặc đơn giản, nhan sắc trắng trong thuần khiết, quần áo rất tốt, có vẻ vóc người nàng tinh tế, ở giữa có một cái đai lưng đỏ, vừa vặn có thể lộ ra vị trí cần lộ.

Hoàng Đức Hải đưa mắt nhìn Lý Vũ tiến vào gian phòng, liền dẫn cả đám người ở bên ngoài hầu.

Kim Lăng rót ly rượu đưa cho Lý Vũ: “Hoàng thượng, ban đêm hàn khí nặng, uống ly rượu làm nóng thân thể.” Sau đó mới làm việc tốt.

Ngón tay Lý Vũ rất dài, tiếp nhận ly rượu, uống một hơi cạn sạch thẳng thần dứt khoát, trong mắt mang theo ý cười nhợt nhạt: “Đêm còn dài, ái phi định làm cho trẫm luôn luôn uống rượu là không được đâu!”

Kim Lăng lấy đi ly rượu: “Hoàng thượng, không bằng tần thiếp ra cầu đồ, ngài trả lời, ngài sai thì uống một chén, nếu đúng thì tần thiếp liền uống hai chén.”

Lý Vũ nhú mảy: “Ái phi đây là cho trăm ức hiệp sao?”

Kim Lăng cười cười: “Không nhất định nha.”

“Được, thú vị.”

...

Kết quả qua mấy vòng hạ, Kim Lăng đã phải uống 7,8 chén, quá không bình thường đi, nàng đã đem mấy câu đố ở hiện đại mình nhớ tới ra hỏi a, ngoại trừ hai ván cờ trước Lý Vũ bị nàng hăm hại kẻ học sau thông minh, trả lời vấn đề của nàng thay đổi cái tư duy căn bản là chắc thắng.

Lý Vũ cảm thấy để cho một mỹ nhân uống rượu mãi rất không đủ nam tính liền đem Kim Lăng đã chóng mặt ôm vào ngực mình, trực tiếp làm cho nàng dạng chân trên người mình, rất hài lòng đem số rượu còn lại uống sạch.

Trong đôi mắt mông lung của Kim Lăng có chút tức giận, há mồm liền đối với đôi môi còn dính chút rượu của Lý Vũ cắn xuống: “Tần thiếp còn muốn uống.”

Ngậm lấy môi của hắn không ngừng mút.

Lý Vũ sững sờ, hai tay rất tự nhiên đặt eo nàng, mặc nàng vừa cắn vừa gặm, không đau, còn có chút thoải mái.

Kim Lăng cắn xong môi còn chưa đủ, tiếp theo chuyển qua bên lỗ tai của hắn, lè lưỡi nhẹ nhàng liếm, sau đó theo gò má trượt tới giữa cổ hắn, đầu lưỡi ở hầu kết vẽ vòng tròn.

Lý Vũ nhẹ nhàng rên, cô gái nhỏ này lại muốn chủ động chọn trêu chọc hắn sao?

Lúc này quần Áo Kim Lăng đã có chút ngổn ngang, áo đã bị hở ra phần gần ngực, tựa hồ kéo xuống chút nữa là có thể nhìn thấy cảnh xuân. Kỳ thực đầu óc Kim Lăng vẫn tỉnh là tỉnh táo, vừa nãy vẫn không an phận vịn vịn kéo quần áo xuống vốn là do kế hoạch đã định ra. Hơn nữa Lý Vũ cũng không bài xích a~

Nếu một người tình một ta nguyện, một chủ động, một hưởng thụ, có sao mà không làm.

Lý Vũ ôm Kim Lăng hướng giường đi đến: “Ái phi ~ hay là trăm giúp ngươi coi? “Đem nàng đặt lên giường xong thì cả người hắn đè lên. Bàn tay cực kỳ không an phận sờ mó mỗi một chỗ ở trên người nàng.

Mà Kim Lăng cũng cảm giác được rõ rệt nhu cầu của Lý Vũ.

So với mấy lần trước, Kim Lăng càng mong đợi lần này, có lẽ sẽ có cảm giác không giống nhau.

Lý Vũ đang nâng mặt Kim Lăng, tinh tế nhìn, môi không kìm lòng được hạ xuống, tựa hồ có thứ gì bắt đầu lặng lẽ nảy sinh, chỉ là Lý Vũ luôn luôn chỉ dừng trên môi, vẫn chưa có động tác gì khác.

Kim Lăng chỉ cảm thấy là nàng cần, so với trước nàng càng thêm khát vọng, ánh mắt có chút u oán nhìn Lý Vũ.

Lý Vũ một tay cầm lấy cổ tay nàng, một tay khác đỡ ở phần hông của nàng: “Ân ~ ái phi muốn không?”

Cho dù muốn, Kim Lăng cũng sẽ không nói ra, liền cắn môi không nói lời nào, uống một chút rượu, lá gan đều lớn rồi, bắt quá những chuyện này làm Lý Vũ càng thêm hứng thú mà thôi!

Kim Lăng buồn bực, không phải hắn bị nàng quyến rũ sao? Tại sao hiện tại nàng lại có cảm giác mình bị quyến rũ?

Thấy Kim Lăng không nói lời nào, Lý Vũ đẩy mắt ý cười càng đậm, cũng may hắn nhìn được, có thể ở trêu chọc nàng một chút.

Kim Lăng mới mặc kệ hắn, một cái tay khác trực tiếp ôm cổ của hắn kéo xuống, lúc sắp tới bên miệng, môi khẽ động, âm thanh cực nhỏ: “Hoàng thượng ~ ngài còn có thể nhẫn à?”

Lý Vũ cười: “Ái phi nói đúng.” Dứt lời, đã chuyển hướng hai chân Kim Lăng, quần áo cũng là tình trạng nửa cởi nửa không.

Nói chung, Kim Lăng đã không nhớ rõ đêm nay đến cùng là làm qua bao nhiêu lần, chỉ biết là lúc nàng cố nén buồn ngủ muốn hòa nhau một ván, Lý Vũ đều sẽ lấy tốc độ nhanh nhất đem nàng ăn một lần, một lần lại một lần ăn.

【Keng, thu được 70 độ thiện cảm của Hoàng đế!】Âm thanh hệ thống quân rớt cuộc vang lên khi Kim Lăng sắp mê man.

Than bần, mới 70 điểm, Hoàng thượng, ngài quá hẹp hòi.

Ngày thứ hai lúc thức dậy Lý Vũ đã rời đi, nàng đúng là . . . Quá mệt mỏi.

Hoàng Đức Hải đi sau lưng Lý Vũ, nhìn hai vành mắt Hoàng thượng nhà hắc thâm đen, nghĩ thầm, rốt cục tối hôm qua Hoàng thượng làm việc đến mức độ nào mà giờ thành ra như vậy? Trước đây, cho dù là suốt đêm phê duyệt tấu chương, ngủ chỉ mấy tiếng cũng không uể oải như hiện tại a.

Lý Vũ cũng cảm giác mình bị điên rồi, nói thế nào thì nữ nhân bên cạnh hắc nhiều như vậy, việc này hắc vẫn có thể khổng chế, tối hôm qua thế nhưng không kìm được, không khỏi có chút đau đầu.

Cho nên hôm nay lúc lâm triều các đại thần đã nhìn thấy Hoàng đế của bọn họ một mặt uể oải, thậm chí có đại thần rất mật mờ nói Hoàng thượng phải bảo trọng long thể, Lý Vũ nghe xong cảm thấy có chút [9], cũng may biểu hiện trên mặt vẫn duy trì không đổi, nhàn nhạt ừm một tiếng, hạ triều liền lập tức trở về ngủ bù.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19

Lý Vũ rầu rĩ vô cùng, cũng không có tâm tư đi xử lý những tấu chương kia, nằm lý ở trên giường tùy ý Hoàng Đức Hải xoa bóp cho hắc, nghĩ thầm chắc là khoảng thời gian này không thường xuyên lui tới hậu cung, lại còn uống nhiều rượu nên dễ dàng hưng phấn mới có thể xảy ra việc như tối qua.

Bên này Lý Vũ đang rầu rĩ, bên kia thì tay chân Kim Lăng lại bủn rủn, đêm qua vận động mãnh liệt nên không cảm thấy gì, kết quả sáng sớm lúc thức dậy suýt chút nữa liền quỵ xuống đất.

Phạm Âm ở một bên hầu hạ, thấy tiểu thư nhà nàng như vậy, cố nén cười. Hôm qua nửa đêm âm thanh của tiểu thư hơi lớn a~

Kim Lăng tức giận trừng mắt nàng: “Muốn cười thì cười đi!” Vừa nghĩ tới chính mình cực khổ suốt một buổi tối liền đổi lấy 70 điểm sức quyến rũ, Kim Lăng ngẫm lại liền cảm thấy lòng chua xót, kiểm chút điểm sức quyến rũ dễ dàng sao?!

Lúc Kim Lăng đến Đích Tôn cung thật là có một chút lúng túng, bởi vì dáng đi của nàng có chút quái dị, mọi người đều là người từng trải, đối với lần này cũng là ngầm hiểu ý, thế nhưng ghen tị vẫn phải có, hoàng đế là một minh quân, ở phương diện này từ trước đến giờ đều rất có chừng mực, chưa bao giờ hoang dâm vô độ, nghe nói còn kém chút lâm triều nãi chuyện vào triều sớm!

Chỉ riêng chút tin tức này thì có thể làm cho Kim Lăng chết ngàn vạn lần ở trong lòng các phi tần.

Đức phi sắc mặt rất khó coi, rõ ràng nàng mới được công nhận là sủng phi, chẳng biết từ lúc nào số lần Hoàng đế tới Chung Thuý cung bắt đầu giảm bớt, hơn nữa trọng yếu nhất là nàng không thể làm cho Hoàng đế một đêm vận động mấy lần! Là do công phu trên giường của nàng không bằng Hứa Kim Lăng sao?!

Hiền phi cũng không đem việc thị tẩm nói ra, chỉ nhắc nhở chúng phi tần: “Tháng sau là lễ mừng thọ của Thái hậu, các vị muội muội có ý kiến gì tốt không?” Trước kia, sinh nhật của Tả Thái hậu đều là do Gấm Trần hoàng hậu chuẩn bị, bởi vì tạm thời chương quản hậu cung, việc này liền rơi xuống trên đầu Hiền phi, chỉ có điều Tả Thái hậu luôn luôn không vừa mắt nàng ta, không biết có thể dựa vào cơ hội lần này ngăn chân nàng ta hay không cho nên nàng ta nghĩ việc này tốt nhất là làm cho Kỳ chiêu dung xử lý. Nhìn mọi người đều không nói gì, Hiền phi hỏi: “Kỳ chiêu dung, ngươi cảm thấy thế nào?”

Trên gương mặt thanh tú của Kỳ chiêu dung tràn đầy bệnh trạng, âm thanh cực kỳ mềm nhẹ: “Đồ Thái hậu thích quá nhiều, trong lúc nhất thời tần thiếp cũng không nghĩ ra ý kiến gì!”

Đừng nhìn Kỳ chiêu dung dáng vẻ bệnh trạng gió có thể thổi bay mà hiểu lầm, nhìn như vô tâm, kì thực chú ý nhất cử nhất động của người ở đây, Tả Thái hậu không thích bất luận nữ nhân nào trong hậu cung bao gồm nàng.

Hiền phi trong lòng cười gằn: “Vậy Kỳ chiêu dung đợi lát nữa sau khi trở về lại suy nghĩ cũng được.” Ngươi hiện tại không nhớ ra được, luôn có thể có lúc nhớ, thời gian còn có một tháng cơ mà!

Kỳ chiêu dung khẽ mỉm cười: “Vâng.”

Nói thật tiến cung lâu như vậy Hứa Kim Lăng nàng vẫn đứng là không có cơ hội gặp Tả Thái hậu, chẳng qua nghe Thanh Liên nói Tả Thái hậu này mười tám tuổi đã tiến cung, mấy chục năm qua là người duy nhất chương quản hậu cung, liền ngay cả sủng phi tiền đề sủng ái nhất cũng không có thể lay động vị trí của nàng, mà Lý Vũ chính là do vị sủng phi kia sinh.

Hứa Kim Lăng ra Đích Tôn cung, Bùi quý nhân liền từ phía sau đi tới, Hà tiếp dư đi cùng nàng.

Bùi quý nhân trong mắt tràn đầy khinh bỉ mắng tiện nhân: “Du quý nhân cùng đi nhé!”

Kim Lăng không nhìn khinh bỉ trong mắt nàng, trái lại bình tĩnh tự nhiên nhìn nàng: “Được.” Phạm Âm đỡ Kim Lăng đi từ từ.

Hà tiếp dư đi ở giữa hai người, một bộ tư thế chức vị nàng ta lớn nhất: “Du quý nhân hôm qua thực sự là cực khổ rồi, thân thể có tốt hơn chưa?”

Kim Lăng hàm súc gật đầu: “Dạ, đã tốt lắm rồi.”

Hà tiếp dư: “Vừa vặn ta đây có một cung nữ rất am hiểu xoa bóp, không bằng để nàng xoa bóp cho Du quý nhân.”

Kim Lăng muốn cự tuyệt, kết quả Hà tiếp dư đã thân mật lôi kéo tay nàng đi tới chỗ đình nhỏ, đối với một cung nữ nói: “Xoa bóp cho Du quý nhân, thủ pháp nhất định phải thật tốt.”

Bất đắc dĩ, Kim Lăng không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống.

Bùi quý nhân một mặt cười xấu xa nhìn nàng.

Tay cung nữ vừa hạ xuống, thần kinh Kim Lăng đều căng thẳng lên, thế này mà là xoa bóp sao? Vốn là bấm xương của nàng a, sắc mặt khó coi nhìn Hà tiếp dư: “Ý tốt của Hà tiếp dư tần thiếp xin nhận, chẳng qua Tây Đình các còn có chuyện cần tần thiếp xử lý, việc hưởng thụ vẫn để lần sau đi.”

Hà tiếp dư vẫn không buông tha nàng: “Du quý nhân cần gì gấp gáp như thế, hay là tay nghề cung nữ này chưa đủ tốt?” Dứt lời liếc mắt cung nữ phía sau: “Người xoa bóp cho Du quý nhân sao không cần thận chút!”

Phạm Âm ở một bên nhìn khó chịu, thay vào đó cái đình cũng chỉ có hai người là Bùi quý nhân và Hà tiếp dư, ánh mắt Kim Lăng ra hiệu nàng không cần nói chuyện, lúc này nếu nói chuyện, không chắc Hà tiếp dư lại sẽ chụp tội danh gì lên đầu Phạm Âm.

Cách đó không xa, Vân nhi đứng nói: “Chủ tử, Du quý nhân ở đó, ngài có cần tới hay không?”

Sở Uyển Dung đứng sau lưng Hứa Kim Lăng cách đó không xa, không nhìn thấy vẻ mặt ảm đạm của Hứa Kim Lăng, nhàn nhạt quét mắt: “Không cần, nói không chừng các nàng đang nói chuyện vui vẻ với nhau.”

Vân nhi không rõ: “Nhưng mà chủ tử, ngài không phải...”

Sở Uyển Dung tức giận: “Coi như ta nhất thời kích động!” Nàng một uyển dung nói hợp tác với một quý nhân còn bị từ chối cũng đã rất đau đớn tự ái, thiết thời lúc đó nàng ta lại tự tin như vậy nhìn nàng, ngầm lại đều cảm thấy mất mặt!

Cũng may Hà tiếp dư cũng biết cái gì gọi là có chừng có mực, không lâu lắm liền bỏ qua cho Hứa Kim Lăng.

Lúc Hứa Kim Lăng trở lại Tây Đình các, Phạm Âm oa một tiếng liền khóc lên, nước mắt không ngừng chảy: “Tiểu thư, tại sao không cho nô tỳ nói ra, Hà tiếp dư ức hiếp ngài như vậy...”

Hứa Kim Lăng tựa như an ủi vỗ vỗ vai nàng: “Ở chỗ đó không ai làm chứng cho chúng ta, cho dù người giải thích thế nào đi nữa cũng không ngăn được hai cái miệng của các nàng.” Huống hồ một ít trò vặt vãnh của các nàng cũng chỉ có thể ức hiếp ức hiếp những người có thân phận thấp hơn so với bọn họ.

Kim Lăng xoa xoa vai bị bấm đau: “Gọi Thanh Liên vào, ta tìm nàng có việc.”

Phạm Âm lau nước mắt: “Dạ.” Liền xoay người đi ra ngoài.

...

Hứa Kim Lăng liếc nhìn Thanh Liên: “Thế nào, hỏi thăm ra được gì sao?”

Thanh Liên lắc đầu một cái: “Cung nữ Hoán y cực đều là người nhất gan sợ phiền phức, nô tỳ đi qua mấy lần cũng không có nghe được cái gì tin tức đáng tin cậy.”

Hứa Kim Lăng gật đầu ngầm lại cũng đứng, bên trong Hoán y cực nhiều người như vậy, chỉ cần hơi không chú ý là có thể động chút tay chân ở trên quần áo: “Người có hỏi thăm được gần đây có cái nào cung nữ ra vào Hoán y cực không?” Theo lý thuyết Hoán y cực là nơi những cung nữ phạm sai lầm bị phạt, không ai sẽ chạy tới dính xúi quẩy, nhất định là có phi tử nào trong hậu cung ra lệnh, chẳng qua bố cục cẩn thận như thế sẽ là ai chứ?!

Thanh Liên hiểu ý: “Gần đây đúng là có một người ra vào Hoán y cực, đó là Uyển Nhi cô cô, chỉ có điều cô cô này là bạn tốt nhiều năm với chủ quản trông coi Hoán y cực, có thời gian đều sẽ chạy đi tìm chủ quản tán gẫu, còn một người nữa là...”

Hứa Kim Lăng: “Ài?”

Thanh Liên do dự một hồi: “Lan Hòa.”

Hứa Kim Lăng sắc mặt trầm xuống: “Uyển Nhi cô cô kia là người bên cạnh thái hậu?”

Thanh Liên: “Vâng.”

Kim Lăng vung vung tay: “Ừ, ta biết rồi.”

Dứt lời, Thanh Liên liền lui xuống, đi tới cửa thì dừng lại: “Vừa nãy Phạm Âm có nói chuyện Hà tiếp dư với nô tỳ, chủ tử ngài định làm như thế nào?”

Kim Lăng: “Ngươi và Phạm Âm đi tìm hiểu rõ hình dạng đặc thù của người cung nữ kia, điều tra rõ tên của nàng, việc làm, sinh hoạt và nơi nghỉ ngơi quen thuộc rồi trở về nói cho ta biết.” Nàng vẫn còn đang tính đối phó với phi tử nào mở màn đầu.

Thanh Liên đáp dạ xong lúc này mới rời đi.

Hồ. . . Xương vẫn rất đau nha, cung nữ kia ra tay thật đúng là có kỹ xảo, làn da không hồng, nhưng xương đã đau muốn chết.

Từ Ninh cung

Hương khói lượn lờ, bên trong đặc biệt yên tĩnh, Tạ Thái hậu nghiêng người dựa vào trên ghế thái phi nhắm mắt dưỡng thần, cung nữ ngồi xổm ở bên chân nhẹ nhàng đắp chăn cho nàng. Bất quá mới vừa hơn bốn mươi tuổi, làn da bảo dưỡng tốt, dĩ thường trắng nõn.

Uyển Nhi đứng một bên nói: “Thái hậu, Kỳ chiêu dung cầu kiến.”

Nghe nói như thế, Tạ Thái hậu mới chậm rãi mở mắt ra, một đôi mắt tràn đầy mưu mô, nói: “Nàng lúc này tới đây làm gì?”

Uyển Nhi: “Đến thỉnh an Thái hậu ngài.” Tuy rằng đã bồi tiếp người này nhiều năm, nhưng nàng (UN) trước sau vẫn e ngại ánh mắt vô tình của nàng (Tạ thái hậu).

Tạ Thái hậu lúc này mới ngồi thẳng người, nói với cung nữ đắp chăn: “Đi xuống đi, kêu nàng vào.”

Uyển Nhi đáp một tiếng liền đi ra ngoài gọi.

Tạ Thái hậu vô vị chuyển động chiếc nhẫn ở ngón út, giương mắt nhìn Kỳ chiêu dung đã tiến vào.

Kỳ chiêu dung quỳ xuống: “Kỳ Nhi thỉnh an cô cô.”

Tạ Thái hậu nhàn nhạt quét mắt người phía dưới: “Ừ, đứng lên đi.”

Kỳ chiêu dung: “Tạ ơn cô cô.”

Trong lòng Tạ Thái hậu rất không thích cô nương này, cũng lưỡi giả tạo: “Bây giờ rảnh rồi tới đây thỉnh an, người đây là đã mang thai sao?”

Kỳ chiêu dung vẻ mặt cứng đờ: “Không có.”

Tạ Thái hậu vẻ mặt lạnh lẽo: “Không có thì ngươi tới đây làm cái gì?”

Kỳ chiêu dung: “Sáng nay phụ thân sai người đưa tới chút lá trà quê hương, Kỳ Nhi biết cô cô luôn luôn thích uống lá trà quê hương nên cố ý mang tới.”

Lời này hơi hơi làm cho Tạ Thái hậu mềm nhũn ra, thân nhiên nói: “Ngươi có lòng.” Bất quá chênh lệch chính là chênh lệch, cho dù đi lấy lòng như thế nào đi nữa vẫn không được: “Gần đây thân thể thế nào rồi?”

Kỳ chiêu dung nở nụ cười nhạt: “Đã tốt lắm rồi.”

Tạ Thái hậu: “Có uống thuốc ta đưa tới không?”

Kỳ chiêu dung: “Dạ có.” Xưa nay đều là người một câu ta một câu.

Tạ Thái hậu có chút mất hứng, Kỳ Nhi này không giống với Gấm Trân, thật sự là không thể làm nàng hài lòng. Tạ Thái hậu quát lớn: “Ngươi hẳn phải biết, ai gia để cho ngươi làm đến vị trí Chiêu dung không phải là vì để cho ngươi ở tại Chiêu Dung cung dưỡng bệnh ngắm phong cảnh, ngươi là đứa trẻ thông minh, nên biết phải làm gì đi!” Nói xong đôi đề tài: “Được rồi, ngươi ở đây cũng đã tri hoãn lâu như vậy, trở về đi thôi, ai gia có chút mệt mỏi.”

Kỳ chiêu dung tự biết mình cùng tỷ tỷ chênh lệch, không tiếp tục nói nữa, ngoan ngoãn rời đi.

Nguyệt Nghiên từ nhỏ theo hầu Kỳ chiêu dung, rõ ràng ở nơi hậu cung này Thái hậu là người thân nhất của tiểu thư nhà nàng, tại sao nàng một người ngoài cũng có thể cảm giác được không một chút quan tâm, có chút đau lòng lên tiếng gọi: “Chủ tử.”

Kỳ chiêu dung vung vung tay, loại tâm tình này nàng đã sớm đối mặt ngàn vạn lần: “Không có chuyện gì.”

Chờ Kỳ chiêu dung đi rồi.

Tạ Thái hậu cứ thế nói: “Ai gia nỗ lực nâng đỡ nàng ta như thế, không nghĩ đến nàng ta lại vẫn chậm chạp không chịu tiến lên.”

Uyển Nhi một bên an ủi: “Thái hậu, Kỳ chiêu dung còn trẻ, sinh con cũng là chuyện sớm muộn.”

Tạ Thái hậu lại không cho là như vậy: “Tính toán thời gian Lâm Nhi cũng nhanh mười lăm đi.” Nàng nên cân nhắc đôi người rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Hoàng đế cuối cùng cũng phê duyệt xong đám tấu chương, hiếm thấy rảnh rỗi hẹn Đức phi đi dạo quanh ngự hoa viên.

Đức phi đối với Lý Vũ chủ động mời trong lòng vẫn có chút đắc ý nhỏ, bởi vì người đầu tiên hấn nghĩ đến là mình, nữ nhân hậu cung luôn so đấu vị phận, so đấu thân phận, so đấu hình dạng, nhưng thứ quan trọng nhất chính là vị trí ở trong lòng hoàng đế, dù cho nàng mất đi hài tử thì thế nào, nàng còn trẻ, sau này sẽ có nếu như hoàng đế đêm nay lật thẻ bài nàng.

Đang suy nghĩ, vừa ngẩng đầu lên liền thấy Lý Vũ cúi đầu nhìn sang, một khắc đó gió thổi mang theo từng mảnh từng mảnh cánh hoa, Đức phi khẽ nhấc góc quần lên, tay Lý Vũ rất tự nhiên ôm cái hông nàng, nhìn từ xa giống như là một đôi phu thê ân ái đang sâu sắc ngắm nhìn đối phương.

Trùng hợp tình cảnh này liền bị Sở uyển dung đứng ở chỗ không xa thấy, ánh mắt nàng vẫn luôn nhìn Lý Vũ, bàn tay giấu ở tay áo đã túm thành nắm đấm, móng tay đâm vào trong thịt cũng không rên một tiếng, rõ ràng trang (giả vờ) lạnh lùng nhưng tâm nàng vẫn đau, nàng cũng không biết tư thế cao ngạo lúc trước của mình đã tan rã.

Đoạn thời gian đó ngày ngày được sủng ái, nàng khinh thường, nhưng nhiều hơn là đắc ý, một nam nhân đứng trên hàng vạn người như hấn thường sẽ thích kiểu người như nàng, thậm chí khi nàng lạnh lùng hấn cũng không tức giận một chút nào, hấn ôn nhu, ôn nhu có thể hóa tiền vào xương tủy nhưng hiện tại hấn đang vui đùa với hung thủ sát hại con nàng! Hấn có biết hay không?!

Ngày đó ngẫu nhiên gặp Hà tiếp dư mới biết cung nữ tên gọi Tiểu Ninh bên người mình một năm trước từng hầu hạ Đức phi, sau đó không biết vì chuyện gì liền bị an bài ở nơi khác, hiện tại nàng ta làm việc ở chỗ nàng, Hà tiếp dư nói chưa dứt lời, Sở uyển dung liền nhớ lại lúc mình bong gân chân Tiểu Ninh cũng đứng gần đó, hơn nữa nàng cảm thấy có ai đó đẩy nàng, bởi vì chẳng qua trật chân mà thôi cũng không để ở trong lòng, bây giờ suy nghĩ một chút, nếu không phải đêm đó bất ngờ bong gân chân, lại vừa vận dụng với Lương phi thị tẩm, Lương phi cũng sẽ không công khai tìm mình gây phiền phức, nếu không con của nàng. . .

Vân Nhi nhìn sắc mặt chủ tử nhà mình không tốt bèn khuyên: “Chủ tử, bên ngoài nắng nóng, không bằng đi trở về.”

Sở uyển dung tính bướng bỉnh nổi lên: “Không trở về!” Viên mắt đã có chút đỏ, chẳng qua nước mắt luôn luôn ở trong hốc mắt đảo quanh ầm nhẩn không rơi xuống.

Đức phi thâm tình khản thiết nhìn Lý Vũ, bởi vì yêu tha thiết cho nên nàng không một chút nào để ý đem nó biểu hiện ra.

“Ha ha.” Lý Vũ bị Đức phi nhìn chằm chằm đột nhiên cười ra tiếng, bởi vì hấn cảm thấy bộ dạng này của Đức phi có chút ngốc nghếch.

Đức phi không biết chỗ nào có vấn đề, cau mày: “Hoàng thượng, ngài cười cái gì?”

Lý Vũ cười cười, vừa ăn vừa định nói chuyện: “Yêu...”

“Chủ tử, chủ tử, ngài tỉnh lại đi.” Vân Nhi cũng không biết tại sao ngay khi nàng nghe tiếng Lý Vũ cười mới nhìn sang, Sở uyển dung trong chốc lát liền gục xuống, trong con kinh hoảng liền hô lên.

Nụ cười của Lý Vũ đột nhiên dừng lại, cau mày: “Hoàng Đức Hải, xảy ra chuyện gì?” Nói xong tầm mắt xoay một cái, lúc này mới phát hiện nơi xa có người, đứng dậy nhanh chân đi tới.

Hoàng Đức Hải liền vội vàng nói: “Là Sở uyển dung.”

Đức phi vừa nghe thấy ba chữ Sở uyển dung thì rất không vui cau mày, thế nhưng bước chân vẫn rất nhanh đuổi theo Lý Vũ nói: “Thân thể Sở uyển dung vốn không tốt.”

Vân Nhi vừa thấy Lý Vũ đến, vội vã quỳ xuống thỉnh an: “Nô tỳ trước điện thất nghi, xin hoàng thượng thứ tội.”

Hoàng Đức Hải trong lòng chà chà, cung nữ này nếu thật sự sợ mất lễ nghi trước mặt Hoàng thượng thì cũng sẽ không gọi to ra.

Lý Vũ không có hứng thú tính toán gì với một tiểu cung nữ, khom lưng ôm ngang Sở uyển dung, hỏi: “Chủ tử người sao lại té xỉu?!”

Vân Nhi cúi đầu nhỏ giọng nói: “Dạ bẩm, chủ tử mấy ngày gần đây không ăn không uống gì.”

Lý Vũ không lên tiếng, chẳng qua ôm Sở uyển dung về chỗ nàng ở, bất quá trong chốc lát tin này cũng đã truyền khắp hậu cung, không ít phi tử vì vậy

mà ước ao ghen tị.

Trùng hợp Kim Lăng lại mang theo Phạm Âm đi ra tản bộ, nhìn thấy tình cảnh này chỉ run lên một chút rồi quay trở về.

Phạm Âm đành phải bước chậm theo sau.

Cầm Hương lâu.

Lý Vũ mới bước vào, Vương thái y liền theo sau đến.

Cũng may quan sát một vòng xong, Vương thái y nói Sở uyển dung chẳng qua là thân thể quá hư nhược, chỉ cần tĩnh dưỡng tốt là được rồi, mà Đức phi cũng ở đây, nghe nói như thế liền thức thối rồi đi, Lý Vũ “À” lên một tiếng, ngồi bên cạnh Sở uyển dung một chập, thấy nàng vẫn không có dấu hiệu tỉnh, đang chuẩn bị dự định đứng dậy rồi đi thì Sở uyển dung trước một bước nắm lấy tay Áo Lý Vũ, hơi thở mong manh nói: “Hoàng thượng. . .” Chỉ hai chữ nhưng bao hàm hết nhớ nhung mấy ngày nay.

Lý Vũ nhàn nhạt cười, nắm lấy tay nàng: “Nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai trẫm quay lại thăm ngươi.”

Trong mắt Sở uyển dung loé ra một tia đau xót, nếu là trước đây, nàng ừ một tiếng liền coi như xong, chẳng qua bây giờ khác: “Hoàng thượng, buổi tối người có thể tới thăm tần thiếp hay không?!”

Lý Vũ ngẩn ra, sau đó ôn nhu nói: “Được.”

Sở uyển dung lúc này mới an tâm để hân rồi đi.

Sau khi ra ngoài, Lý Vũ ngẩng đầu nhìn thấy trên cây có một con chim nhỏ đang đậu bèn cất tiếng: “Đi Tây Đình các.”

Hoàng Đức Hải: “Dạ!”

...

Trên đường trở về, mặt Đức phi luôn luôn kéo căng, lúc trở lại Chung Thuý cung, Tập Thu mới lên tiếng: “Nương nương, Tiểu Ninh nói hôm qua Hà tiếp dư gặp Sở uyển dung, có lẽ Hà tiếp dư đã nói gì đó với Sở uyển dung..”

Đức phi trầm mặt ngồi ở trên giường nhỏ: “Hà tiếp dư cái miệng rộng thật!”

Tập Thu im lặng chờ ở một bên.

Tây Đình các.

Hứa Kim Lăng đứng đối diện Thanh Liên, dùng bút viết chữ vẽ tranh trên giấy nhưng một lúc sau cả tờ giấy trắng liền bị nhem một mảnh mực tàu, nàng viết chữ không sai, thể nhưng vẽ chân dung thì có chút...

Phạm Âm đứng ở một bên đều có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Thanh Liên phi thường nghe theo mệnh lệnh của Kim Lăng, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ đó không nhúc nhích, chẳng qua miệng còn bầm báp: “Chủ tử, nô tỳ đã hỏi thăm rõ ràng, cung nữ Hoán y cục mới đưa tới là muội muội của Lan Hoà.”

Kim Lăng tay dùng bút: “Nha ~ nhớ chăm sóc các nàng thật tốt.” Dứt lời lại vẽ trên giấy, chỉ thấy trong chốc lát trên tờ giấy trắng liền xuất hiện một vòng tròn lớn, bên trong xuất hiện hai cái điểm đen nhỏ, mũi dùng phông to, miệng rộng, còn phần tóc trực tiếp cầm mực tó.

Hứa Kim Lăng nhìn chân dung lác đầu thờ dài: “Quả nhiên vẫn không được.”

Phạm Âm đã ở một bên nén cười sặc cái hồng bị đau, sau đó hướng Thanh Liên vẫy vẫy tay: “Ngươi mau đến xem.”

Thanh Liên cũng rất tò mò chủ tử sẽ vẽ mình ra sao, đứng ở đằng xa liếc mắt, sừng sốt một chút, sau đó hướng Hứa Kim Lăng hành lễ: “Nô tỳ đi xuống trước.”

Hứa Kim Lăng: “Ồi. . .” Đứng đi a, sau đó liền nhìn Lý Vũ đứng ở cửa.

Thanh Liên liền vội vàng hành lễ, Phạm Âm cũng thu liễm nụ cười.

Lý Vũ vung vung tay ra hiệu bọn họ đi ra ngoài, mới vừa nhìn thấy dáng vẻ Hứa Kim Lăng cầm bút, lại thấy trên tờ giấy trắng một mảnh màu đen: “Ái phi đang vẽ tranh?” sau đó chậm rãi hướng bàn đi tới.

Hứa Kim Lăng lập tức đi tới trước mặt Lý Vũ, giơ tay liền đem tờ giấy kia vò thành một cục vút ở một bên: “Không phải, chẳng qua không cẩn thận làm mực đổ lên mặt giấy.”

Lý Vũ ý cười nhợt nhạt: “Thật không?” hoặc có lẽ là bởi vì lần đó giao hòa, làm cho hai người vốn xa lạ có một chút tia tình cảm, đồng ý dung túng hành

động này của Hứa Kim Lăng ở trước mặt hắn.

Chẳng qua trong chốc lát không chú ý, Hoàng Đức Hải đã đi đường vòng đem tờ giấy Hứa Kim Lăng vò vút phía sau nhặt lên đưa cho Lý Vũ.

Hứa Kim Lăng 囧, muốn vươn tay đoạt, thế nhưng nghĩ đến thân phận, tay lại chỉ có thể phẫn nộ thu hồi, khuôn mặt nhỏ nhắn nhú, có chút xin khoan dung nói: “Hoàng thượng, có thể không xem sao?”

Lúc này Lý Vũ đã mở ra tờ giấy kia, Lý Vũ ngấm một hồi, ngừng đầu đang hoàng trình trọng nhìn nàng: “Ái phi.”

Kim Lăng: “Dạ.”

Lý Vũ: “Lọ mực đồ không sai!” Chỉ vào một đám tóc lớn đen thùi lùi.

Kim Lăng hờn dỗi: “Hoàng thượng!”

Lý Vũ bật cười, tay tự nhiên nheo khuôn mặt nhỏ của nàng: “Tranh này rất thú vị, trầm giữ.” Tuy rằng hành động này của Lý Vũ làm Hứa Kim Lăng không cảm thấy thế nào, thế nhưng Hoàng Đức Hải ở một bên đã nhìn rõ một cách chân thực.

Lý Vũ nghĩ lại: “Tranh này vẽ ai?”

Kim Lăng: “Là cung nữ của tần thiếp.”

Lý Vũ: “Ồ.” Hào khí ngồi xuống ghế, tâm chơi đùa nổi lên: “Vậy ái phi vẽ một bức cho trẫm đi.”

【 Keng, chúc mừng ngài, thu được độ thiện cảm 20, lũy kế 90 điểm, xin tiếp tục cố gắng 】 Âm thanh Hệ thống vang lên làm cho Kim Lăng cao hứng một hồi, thế nhưng nghĩ đến việc phải vẽ chân dung đương kim thiên tử... Kim Lăng khóc: “...” Đại gia, ngài đừng đùa ta nha.

Vào giờ phút này, tay nhắc bút của Kim Lăng đều phát run, Hoàng đế anh tuấn như thế cũng sẽ bị nàng vẽ thành diêm ma, do dự liếc nhìn Lý Vũ, quyết tâm liều mạng, hạ bút nhanh chuẩn, thủ pháp (tay nghề) càng nước chảy mây trôi không chút nào chậm chạp, không chút quá phận, một Hoàng đế bản diêm ma liền xuất hiện.

Lý Vũ cầm lên nhìn, cười cười: “Hoàng Đức Hải, treo lên thay trẫm.”

Lời này làm cho khoe miệng Hoàng Đức Hải cũng không khỏi co quắp: “Vâng, Hoàng thượng.”

Nếu hoàng đế lão đại đều nói không sao, Hứa Kim Lăng liền cũng không cần thiết thẹn thùng, ngược lại cho dù bị người khác nhìn thấy, đó cũng là do tính thương thức của Hoàng đế có vấn đề.

Lý Vũ tựa hồ biết Hứa Kim Lăng không quan tâm: “Ừ, ái phi vẽ tốt như vậy, trẫm nhất định thay người cẩn thận tuyên dương.”

Ánh mắt Hứa Kim Lăng mới vừa rồi còn tản mạn lập tức liền tụ tập lại: “Hoàng thượng! Tuyệt đối đừng.” Đây thật sự là một chuyện mất mặt.

Ở trong sự ai oán của Hứa Kim Lăng, tiếng Hệ thống quân lại đúng lúc vang lên 【 Leng keng, Hứa Kim Lăng tiểu thư, ngài lại đạt được 20 điểm độ thiện cảm, lũy kế 110 】

Hạnh phúc được thành lập trên cơ sở thống khổ của người khác, bất quá Hứa Kim Lăng cảm xúc tới nhanh đi cũng nhanh.

Về mặt bình tĩnh nói: “Hoàng thượng, tần thiếp sẽ làm ngài mất mặt.” Hừ hừ, ta là người của người, tranh ta vẽ ra chẳng khác nào là người vẽ, ta mất mặt người cũng chẳng tốt đẹp gì.

Lý Vũ sững sờ, mặt dày nói: “Sẽ không, ngược lại không phải trẫm vẽ.”

Hứa Kim Lăng: “...”

Sau đó, Lý Vũ bày tỏ rất vui vẻ, chỉ có điều bức tranh kia thật đúng là bị hắn trưng bày treo ở Chiêu Dương điện của hắn, lúc tâm tình buồn bức nhìn xem bức họa này tâm tình sẽ tốt hơn nhiều.

Buổi tối, Lý Vũ đi Cẩm Hương lâu, chẳng qua cũng không có ngọc ở nơi đó bao lâu, trong khi nói chuyện cũng có chút nặng nề, Sở uyển dung không hiểu phi tử khác lấy lòng Hoàng đế như thế nào, Hoàng đế nhìn nàng đột nhiên thấy sang bắt quàng làm họ có chút phản cảm.

Nếu như nói một nam nhân lúc mới bắt đầu là ôm một loại tâm thái chinh phục đi đối với một nữ nhân, cảm giác chinh phục xong lại hoàn toàn bất đồng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Lý Vũ vẫn rời khỏi Cẩm Hương lâu, đi Chung Thúy cung.

Chỉ còn Sở uyển dung một mình roi lệ.

Vân nhi nhìn đáng dấp kia cực kỳ đau lòng: “Chủ tử, Hoàng thượng đã đi rồi, không bằng sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Mọi Sở uyển dung trắng bạch, bàn tay để ở trên bụng, ánh mắt trống rỗng nhìn ngoài cửa sổ, tựa hồ đang suy nghĩ gì, một lúc lâu mới lên tiếng: “Kêu Tiểu Ninh tới đây.”

Tây Đình các.

【Bởi ngài đã tích đầy 100 điểm sức quyến rũ nên được khen thưởng có thể nhận một cái thẻ.】

Lúc Hứa Kim Lăng đang chuẩn bị ngủ, âm thanh của Hệ thống quân vang lên.

Sau đó liền xuất hiện một loạt thẻ phát sáng, Hệ thống quân giới thiệu từng cái.

【Sau khi nhận thẻ có thể bảo lưu thời gian đến khi ngài cần dùng, thẻ mỹ lệ, thẻ sinh tử, thẻ tiên tri, thẻ tâm nhãn, nếu ngài lựa chọn thẻ sinh tử làm bảo hiểm thì tại hạ khuyên ngài nên mua thêm thẻ giữ thai.】

Kim Lăng chỉ chỉ một cái thẻ cuối cùng, thẻ tâm nhãn là có ý gì.

【Thẻ tâm nhãn còn có tên khác là ăn miếng trả miếng, chính là người khác làm gì bất lợi đối với ngài, sau khi sử dụng thẻ này thì thẻ sẽ trả toàn bộ với người kia, mà thêm hiệu quả gấp đôi hiệu.】

Hứa Kim Lăng trầm mặc một hồi, lựa chọn một cái thẻ.

Sau đó hệ thống lại đưa ra nhắc nhở 【Hệ thống đặc biệt ưu đãi, hiện tại ngài chỉ cần có 100 điểm, 200 điểm, 300 điểm sức quyến rũ là có thể được một lần nhận thưởng, cứ thế mà nhân lên, số lượng thẻ sẽ càng ngày càng nhiều, nhưng chỉ có thể có một lần cơ hội, nói đúng hơn nếu như ngài tiêu hết 100 điểm sức quyến rũ này thì lần sau nếu lại tích góp đến 100 điểm cũng không thể nhận thưởng.】

Hứa Kim Lăng “À” lên một tiếng, đột nhiên nghĩ đến, không phải nói hệ thống đều có tùy cơ nhiệm vụ à, tại sao ta không có?

【Ngài có, chẳng qua điểm sức quyến rũ của ngài quá ít, còn chưa đủ để mở ra nhiệm vụ, mà nhiệm vụ nguy hiểm quá lớn, lấy thân phận quý nhân hiện tại của ngài, một khi thất bại tuyệt đối là trọng thương! Tại hạ nhất định phải bảo đảm con đường sung phi của ngài ổn định.】

Ừ ừ, đây tuyệt đối là một Hệ thống quân đáng tin.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đã sắp đến tiệc mừng thọ của Thái hậu, chỉ có điều trước đó lại xảy ra hai chuyện.

Hà tiếp dư bỏ tới trên giường, nhận lệ long lanh, thị nữ Minh Nguyệt ở một bên cẩn thận từng li từng tí một thay chủ tử nhà nàng bôi chỗ vết thương: “Chủ tử, người kiên nhẫn một chút.

“A. . .” Thuốc này vừa bôi lên thì đau đến xót ruột: “Nhẹ chút nhẹ chút.”

Tây Đình các.

Hứa Kim Lăng nghe chuyện Hà tiếp dư thế nhưng ở chỗ Dung phu nhân chịu bao nhiêu đau khổ cũng thật cao hứng, lại nói Hà tiếp dư này cũng là đáng đời, bất quá thể nhưng bất quá đến trên người tỷ nữ thiếp thân của Dung phu nhân, thật không biết mấy việc bất quá như vậy nàng ta đào ra từ nơi nào.

Hứa Kim Lăng thu dọn xiêm y: “Đi, chúng ta đi nhìn Hà tiếp dư một chút.” Thanh Liên có nói cho nàng biết, tuy rằng Hà tiếp dư này ở tại Cẩm Tú cung của Dung phu nhân, thế nhưng Dung phu nhân tính cách kiêu ngạo, cũng không phải rất thích tính cách Hà tiếp dư cho nên nhìn thấy cũng làm như không thấy, có chủ tử nào liền có nô tài vậy nên cung nữ bên cạnh Dung phu nhân cảm thấy mình thân phận cao hơn một cấp so với các cung nữ bình thường khác.

Phạm Âm có chút buồn bã: “Chủ tử, ngài tại sao lại đến thăm nàng a?”

Hứa Kim Lăng chỉ cười cười, liếc nhìn hòn đá nhỏ trên đất, sau đó ở bên tai Phạm Âm nói nhỏ vài câu.

Phạm Âm nghe được đầu tiên là kinh ngạc, sau đó hiểu ý cười cười kiểu đầu trộm đuôi cướp.

Đến xem Hà tiếp dư sao? Hứa Kim Lăng nào có tốt bụng như vậy, có lúc mà, người liền muốn hèn mọn một chút.

Chung Thúy cung.

Tập Thu đem chuyện Hà tiếp dư nói cho Đức phi: “Nuơng nuơng, Dung phu nhân thương Hà tiếp dư mười đại bản.”

Đức phi cũng không có định chỉ động tác trên tay, không ngừng mà lật sách, một tay chống đầu: “Ừ, rất tốt.” Giống như nghĩ đến chuyện gì lại hỏi: “Bên Sở uyển dung có động tĩnh gì không?”

Nói cái này Tập Thu không khỏi có chút cau mày: “Khoảng thời gian này nô tỳ cũng không có gặp Tiểu Ninh.”

Tay Đức phi dừng lại, lập tức nói: “Tìm người đi xem xem.”

Tập Thu: “Vâng, vậy những người truyền lời đồn kia tính sao?”

Đức phi: “Nếu Hà tiếp dư đã bị đồn thì bảo bọn họ dừng lại đi thôi.”

Kỳ thực Đức phi chẳng qua là làm cho mấy cung nữ đi truyền một chút lời đồn thôi, lại mật mờ nói là nghe được từ chỗ Hà tiếp dư, thêm nữa nàng ta vốn ở tại Cẩm Tú cung, chuyện lời đồn này càng thêm vững chắc, đều nói đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ, lời đồn nói tỳ nữ thiếp thân của Dung phu nhân truyền ra khó nghe như vậy, Dung phu nhân cũng không vui vẻ.

Lại nói đến Dung phu nhân, đại khái cũng chỉ tùy tiện tìm lý do đánh Hà tiếp dư mười đại bản mà thôi.

Lúc Hứa Kim Lăng tới Cẩm Tú cung, Bùi quý nhân cả Lâm quý nhân cũng vừa đi ra.

Lâm quý nhân nở nụ cười xinh đẹp: “Du quý nhân cũng tới sao?”

Hứa Kim Lăng gật đầu: “Ừ, nghe nói Hà tiếp dư bị thương, cố ý tới thăm.”

Bùi quý nhân lạnh lùng khế hừ, không thèm để ý Hứa Kim Lăng.

Lâm quý nhân: “Đã như vậy thì ta cùng Bùi quý nhân liền về trước một bước.”

Hứa Kim Lăng gật đầu ra hiệu.

Khi đi vào, Hà tiếp dư đã bôi thuốc xong nằm lỳ ở trên giường, một cung nữ đang đứng ở bên giường bưng cái gì đó nói: “Đây là kim sang dược phu nhân cố ý sai nô tỳ mang tới, hi vọng Hà tiếp dư sớm ngày khôi phục.” Ngữ khí lạnh lùng, không có nửa điểm ý thức nô tỳ nói chuyện với chủ tử.

Hứa Kim Lăng suy đoán hẳn là tỳ nữ của Dung phu nhân.

Không chỉ có như vậy, Hà tiếp dư còn phải biểu hiện ra một bức cảm động đến rơi nước mắt: “Cảm ơn Dung phu nhân.”

Lạc Mai đưa thuốc xong trong chốc lát không muốn ở lại chỗ này, xoay người bước nhanh rời đi, nhìn thấy Hứa Kim Lăng cũng chỉ lạnh lùng hành lễ liền rời đi.

Hứa Kim Lăng bật cười, đi đến chỗ Hà tiếp dư.

Hà tiếp dư vừa thấy nàng liền tức giận: “Ngươi tới đây làm chi?”

Hứa Kim Lăng: “Thăm tỳ tỷ ngài a.”

Hà tiếp dư tự biết tự mình làm chuyện gì, Hứa Kim Lăng cũng không thể rộng lượng đến mức coi như không có gì xảy ra, hôm nay đến chắc là tới kích thích trào phúng nàng: “Ý tốt của muội muội ra xin nhận, ta hiện tại mệt mỏi, kính xin muội muội trở về đi.”

Hứa Kim Lăng không nhìn nàng đũa người, liếc mắt nhìn chén thuốc cung nữ phía sau bưng vào, ánh mắt ra hiệu cho Phạm Âm, sau đó ngồi ở đầu giường, ôn nhu nói: “Đề muội muội hầu hạ tỳ tỷ uống thuốc đi.” Dứt lời liền mềm nhẹ đem Hà tiếp dư nâng dậy, tìm cái tư thế thoải mái cho nàng.

Hà tiếp dư tuy rằng không phải rất thích, nhưng cũng may Hứa Kim Lăng thủ pháp mềm nhẹ nên nàng ta cũng liền không lên tiếng nữa.

Vừa vặn vị trí của Phạm Âm là bên cạnh, cũng chính là vị trí vừa vặn đưa chén thuốc cho Hứa Kim Lăng, thấy cung nữ đi tới gần nàng, chờ hai người chỉ có một khoảng cách cánh tay, Phạm Âm mới chậm rãi rời đi vị trí ban đầu, góc quần ngăn trở cục đá cũng lộ ra ngoài, tầm mắt của Minh Nguyệt bị khay chặn lại ném vừa bước qua một cước.

Leng keng một tiếng.

“A! ! !” Hà tiếp dư kêu thảm thiết, cảm Minh Nguyệt liền đổ ập tại trên mông nàng, tất cả nước thuốc cũng đều bị hất vào trên đùi nàng ta, bị va lại bị nóng, sau đó nàng ta ngất đi.

Tuy rằng vậy trên người Hứa Kim Lăng cũng bị dính chút dược chất.

Cái bụng Minh Nguyệt cũng đập trên mép giường, đặc biệt đau, hiện tại đầu vẫn lơ mơ.

Phạm Âm nhân cơ hội đi đỡ nàng đứng lên sau đó thuận thế đá cục đá vào trong gằm giường. Lúc này mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Hứa Kim Lăng thừa dịp không ai chú ý nháy mắt với Phạm Âm, làm rất tốt.

...

Cầm Hương lâu.

“Chủ tử, chủ tử, tha mạng a.”

Bên trong gian phòng chỉ có một cánh cửa sổ có ánh sáng nhỏ bé chiếu vào, một tiểu cung nữ bị trói hai tay ra sau lưng quỳ trên mặt đất, không ngừng mà dập đầu, chỉ cầu người trước mặt có thể buông tha nàng.

Sở uyển dung tĩnh tọa ngồi ở trên ghế nhìn, gò má đối mặt với Tiểu Ninh, ánh sáng chiếu vào vừa vắn rọi tại bên miệng của nàng, bộ phận mũi trở lên đều chôn ở trong bóng tối, chỉ thấy môi đỏ nàng giật giật: “Ta đương nhiên sẽ tha ngươi, chỉ cần ngươi nói cho ta biết sự thật.”

Tiểu Ninh khóc lóc nói: “Nô tỳ không biết, nô tỳ thật sự cái gì cũng không biết.” Mặc kệ Sở uyển dung hỏi gì nàng ta cũng chỉ lặp đi lặp lại câu này đã không dưới mười mấy lần.

Thế nhưng Sở uyển dung không có tức giận, nàng ta trả lời như vậy nàng vẫn hỏi, cho đến khi Tiểu Ninh sắp cận kề cái chết.

Vân Nhi ở một bên chờ đợi, nghe được âm thanh của Sở uyển dung cũng không khỏi có chút sợ hãi: “Chủ tử, không bằng ngài đi nghỉ một lát, tối nay lại trở lại.”

Sở uyển dung vẫn không nhúc nhích, nói tiếp: “Ngươi nếu khai ra ta bảo đảm ngươi một đời vinh hoa phú quý, ngươi không nói thì vĩnh viễn cũng đừng nghĩ thoát khỏi Cầm Hương lâu này.”

“Chủ tử!” Vân Nhi cả kinh, nếu như Hoàng thượng biết chủ tử ngược đãi cung nữ như thế, ngày sau nhất định sẽ không còn cơ hội được sủng ái.

Sở uyển dung không để ý tới Vân Nhi, chẳng qua luôn luôn lặp lại câu hỏi của mình.

Cuối cùng vẫn là Tiểu Ninh hôn mê bất tỉnh, Vân Nhi lúc này mới khuyên được chủ tử nhà mình đi nghỉ ngơi.

Vân Nhi liếc nhìn Sở uyển dung đã ngủ, như là suy nghĩ cái gì, dặn dò những người khác chăm sóc tốt Sở uyển dung, sau đó xoay người liền rời khỏi Cầm Hương lâu.

Chờ Vân Nhi đi rồi, Sở uyển dung mới chậm rãi mở mắt ra, nhìn chằm chằm mấy bông hoa bên ngoài.

Cung nữ: “Chủ tử, ngài tỉnh rồi.”

Sở uyển dung ừ một tiếng, thản nhiên nói: “Vân Nhi đi đâu?”

Cung nữ: “Nô tỳ không biết.”

Sở uyển dung: “Ra khỏi Cầm Hương lâu sao?”

Cung nữ hồi tưởng lại: “Hình như là đi ra ngoài.”

Sở uyển dung tựa như trong lòng đã biết trước, xoay người liền nằm lại ngủ tiếp.

...

Chung Thúy cung.

Đức phi nghe Tập Thu nói: “Ngươi nói có thể tin cậy được hay không?”

Tập Thu gật gù: “Tin cậy, nàng ấy tận mắt nhìn thấy Sở uyển dung đang bức bách Tiểu Ninh nhận tội.”

Đức phi khề cau mày, nghĩ thầm, Sở uyển dung tuy rằng tính tình cao lạnh, nhưng không phải người không có đầu óc, nếu mạnh mẽ bức cung như thế, đến lúc đó trái lại bị cắn ngược lại một hơi sẽ không sợ triệt để mất đi phần vị à?

Tập Thu nhìn Đức phi cau mày: “Nương nương, ngài không cảm thấy đây là cơ hội tốt sao, nhân cơ hội này có thể triệt để xoá bỏ vị trí của Sở uyển dung ở trong lòng Hoàng thượng.”

Đức phi nhàn nhạt liếc nhìn Tập Thu: “Việc này không vội vã, yên lặng xem biến đổi.”

Tập Thu không hiểu nương nương nhà mình làm sao vậy, luôn luôn làm việc quyết đoán, nhưng lần này rõ ràng có cơ hội tốt như vậy mà không quyết định: “Nương nương, nhưng mà. . .”

Đức phi nhấc tay ra hiệu nàng im lặng: “Đừng nói nữa, việc này ta tự có chủ trương, dù sao Sở uyển dung cũng từng có cốt nhục của Hoàng thượng, bổn cung không nghĩ làm gì tổn hại nàng ta.”

Tập Thu nghe được lời này thì rơi vào trong sương mù: “Vâng, nô tỳ biết rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Như Đức phi dự liệu, Sở uyển dung không có làm tiếp bất kỳ hành động nào, thậm chí trên người Tiểu Ninh cũng không hề có một chút vết thương da thịt, nhiều nhất là bị chút kính hãi, còn lại vẫn ăn uống như thường.

Tập Thu kinh ngạc với việc nương nương suy đoán như thần, đối với Sở uyển dung bắt đầu có điều kiêng kỵ, nếu lần này Đức phi nương nương tùy tiện đi chỗ Hoàng thượng cáo trạng tất nhiên sẽ bị Sở uyển dung đâm một nhát, nguy hiểm thật.

Đức phi: “Bổn cung không phải liệu sự như thần, chẳng qua tâm cơ thâm trầm hơn so với người một chút.”

Tập Thu tự biết tâm tư không cẩn thận bằng Đức phi, lần này coi như là học được một chuyện, chính là đừng coi ai cũng ngốc nghếch, có thể đó chỉ là chiêu trò dùng để lừa bịp người.

Hôm nay là sinh nhật của Thái hậu, khắp nơi trong hậu cung giăng đèn kết hoa, không khí nặng nề trong cung hiếm thấy náo nhiệt một hồi.

Uyển Nhi nâng Tạ Thái hậu chậm rãi tới, nhiều phi tử cũng chuẩn bị trang phục tỉ mỉ rất sớm cũng đã tới rồi.

Thái hậu chân trước vừa tới, hoàng đế theo sau cũng bước vào, chờ Thái hậu vừa vận ngồi xuống, Lý Vũ liền dẫn nhiều phi tử tới chúc thọ Tạ Thái hậu.

Khuôn mặt băng lãnh quanh năm của Tạ Thái hậu hiếm thấy hiện ra vẻ tươi cười nói: “Miễn lễ.”

Chỉ chốc lát sau, trên sân khấu, vũ cơ và con hát liền bắt đầu diễn xuất.

Hoàng đế ngồi ở bên cạnh Tạ Thái hậu, hai bên theo thứ tự là Đức phi và Hiền phi, Lý Vũ vốn nhân lúc vui mừng này hạ chỉ, đặc xá cảm túc Lương phi cùng Liễu đáp ứng, chỉ có điều xem ra hai người bọn họ tựa hồ không có chút nào cao hứng. Lương phi rất bình tĩnh, thậm chí Lâm quý nhân đến gần chào hỏi cũng bị lạnh lùng đáp lại, cùng lúc trước quả thực chính là như hai người khác nhau.

Liễu đáp ứng vẫn như cũ, chỉ có điều cũng biết thu liễm một chút.

Hứa Kim Lăng ngồi ở chỗ hơi xa, đây cũng là lần đầu tiên nàng tận mắt thấy Thái hậu, không khỏi lại nghĩ đến chuyện quần áo nhiễm độc, lẽ nào thật sự có liên quan tới Thái hậu, nhưng mà nàng bắt quả chỉ là một quý nhân nho nhỏ, cũng không đến phiên Thái hậu ra tay a! Hứa Kim Lăng cũng không dám đánh giá cao mình như thế!

Nàng lại nhìn về phía Thái hậu, Thái hậu đang nhìn chăm chăm vào màn biểu diễn trên sân khấu, bên cạnh có phi tử nói chuyện, nàng cũng chỉ nhàn nhạt đáp lời.

Đức phi ngồi ở một bên nói: “Hiền phi vì chuẩn bị sinh nhật này thật đúng là bận bịu hỏng rồi.”

Hiền phi khách khí đáp: “Đâu có, đây là việc bổn cung nên làm.” Dứt lời nhìn về phía Tạ Thái hậu.

Tạ Thái hậu không phụ sự mong đợi của mọi người, mở miệng: “Sinh nhật hàng năm đều tổ chức, cũng không có gì mới mẻ.”

Tạ Thái hậu đánh một cái tát như vậy vào mặt Hiền phi, Đức phi không nói gì.

Hiền phi trên mặt có chút không nhịn được, ngượng ngùng cười, cầm lấy chén nước uống che giấu sự lúng túng.

Nói thật ra sinh nhật Tạ Thái hậu đúng là một mảnh an lành, không ai dám có ý giờ trò quấy rầy tâm tình của Thái hậu, Lý Vũ trên đường bởi vì có chuyện nên sớm rời khỏi tiệc.

Tạ Thái hậu cũng không nói gì, chẳng qua gạt gù ngầm thừa nhận, Hoàng đế vừa đi, nhóm phi tần cũng không còn tích cực góp vui lắm!

Những chuyện này Tạ Thái hậu đều nhìn ở trong mắt nhưng cũng không lên tiếng, chẳng qua một lát sau liền nói: “Ai gia có chút mệt mỏi, các người tự mình chơi đùa đi.” Dứt lời tùy Uyển Nhi nâng rời đi.

Hiền phi thấy nhân vật chính hôm nay rốt cục muốn đi, xem như là thử phào nhẹ nhõm, cũng may không có xảy ra chuyện gì.

Mặt sau mấy phi tử cũng tìm chút lý do rời đi, Hứa Kim Lăng xem như là về cuối cùng, uống nửa ấm rượu, cảm giác mấy tiết mục này tuy rằng vô vị, thế nhưng đồ ăn quả thật không tệ.

Trên đường về Tây Đình các, nàng ngồi ở bên hồ hóng gió một chút, nhẹ nhàng thở ra một hơi, mình Hứa Kim Lăng cũng có thể ngủ thấy nồng đậm mùi rượu.

Phạm Âm: “Tiểu thư, buổi tối hàn khí nặng, không bằng trở về đi thôi.”

Hứa Kim Lăng vung vung tay: “Để ta ngồi một lát đã.”

Thế nhưng Hứa Kim Lăng rõ ràng nhìn thấy Lý Vũ khẽ nhếch khóe miệng, âm thanh cực kỳ u oán trầm thấp: “Hoàng thượng, trong lòng ngài không phải đang cười tàn thiếp ngốc đi.”

Lý Vũ hé miệng không lên tiếng, ánh mắt lại là cong thành nguyệt nha, không cần quay đầu lại, hẳn cũng có thể cảm giác được khí tràng u oán của người bên cạnh.

Lý Vũ đang cực kỳ vui vẻ, Hoàng Đức Hải lại đi tới, thu lại nụ cười, lạnh lùng hỏi: “Chuyện gì?”

Hoàng Đức Hải tự biết vào lúc này xuất hiện là không đúng, ở bên tai Hoàng đế nói nhỏ vài câu.

Lý Vũ nhú mày, gọi Phạm Âm đưa Kim Lăng trở về Tây Đình các, chính mình đi hướng Cầm Hương lâu.

Lúc trở về Phạm Âm nói cho nàng biết, là tỳ nữ thiếp thân Vân Nhi của Sở uyển dung chết rồi, hơn nữa nghe nói là do nàng ta giết!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Sủng Phi Thứ Hai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.